דף יומי פדאפופאו ומנסצ קהם

March 15 Updated Apr 21

The Hurricane Of The Wizard Of Azza: The Musical

Where Is The Pathway To Peace?

"Follow The Yellow Brick Road"

October 7th In Israel

"I've got a feeling we're not in kansas anymore"

"Follow the yellow brick road to the Wizard of Azza"

"Pay no attention to the man behind the curtain."

דף יומי צדאפוצאו וממפצ אמם

וסימניך

80 90 100 פֿ צ פֿ

פרעה קצף על עבדיו וכו. וכו. (בראשית מא:י)

The שר המשקים was imprisoned for the crime of slighting the king Pharoh's honor by serving him a cup of wine with a fly in it. Here is a list of three גמרא's related to the subject of who should receive the honor of going first (and that it would be a dishonor for them if they would not go first).

1. ואמר רמי בר חמא אמר רב אסי אסור לאדם שיכוף אשתו לדבר מצוה שנאמר ואץ ברגלים חוטא וכו. וכו.

(עירובין ק:)

You can't force the wife to do the דבר מצוה if she doesn't want to do it right now.

- 2. כל החטאות שבתורה קודמות לאשמות וכו. וכו. (זבחים צ:)
- 3. רב ושמואל ורב אסי איקלעו לבי שבוע הבן ואמרי לה לבי ישוע הבן רב לא עייל קמיה דשמואל שמואל לא עייל קמיה דרב אסי לא עייל קמיה דרב אמרי מאן נתרח נתרח שמואל וניתי רב ורב אסי ונתרח רב או רב אסי רב מילתא בעלמא הוא דעבד ליה לשמואל משום ההוא מעשה דלטייה אדבריה רב עליה וכו. וכו.

(בבא קמא פ.-פ:)

דף יומי או זממצ אמם אמם

Who's First? The Funds: The Women

Who's on first. What's on second. (notice these sentences don't end with question marks)

- Abbot from Abbot and Costello

Sometimes there can only be one who is first:

תני הראשונים נופלים לתקלין חדתין והשניים נופלין לתקלין עתיקין אלו הן הראשונים ואלו הן השניים רבי פנחס בי רבי חייא ורבי אבא מרי חד אמר אלו ששלחו בני העיר תחלה וחרנה אמר אלו שהגיעו לידי גזברין תחלה (שקלים ה:)

It was taught in a Braisah: The first set falls [i.e. accrues] to the fund of new Shekalim while the second set falls to the fund of old Shkalim. Which are considered the first Shkalim and which are considered the second Shkalim? R' Pinchas of the house of Rabbi Chiya and Rabbi Abba Mari dispute the matter. One says that the first Shkalim are the ones that the townspeople sent first, and the other one says that they are the ones that reached the Temple treasurers first. (Shkalim 5B)

Sometimes there are two firsts and two seconds totaling four positions, and yet there are only two people.

אמר רב נחמן מאן דתני ראשונה לא משתבשמאן דתני שניה לא משתבש מאן דתני ראשונה לא משתבש מאי ראשונה ראשונה לא משתבש מאי שניה לנשואין מי לא עסקינן דיבם ואח"כ כנס אלא מאי שניה שניה בנשואין (יבמות יז.-יז:)

The One To Go First Should Be רבה בר רב הונא

There are two places in ש"ס where we see that the one who should go first is רבה בר רב הונא.

- לוי בריה דר' הונא בר חייא ורבה בר הונא הוו קאזלי באורחא קדמיה חמרא דלוי לחמרא דרבה בר רב הונא
 חלש דעתיה דרבה בר רב הונא אמר אימא ליה מילתא כי היכי דאיתותב דעתיה א"ל חמור שעסקיו רעים
 כגון זה מהו לצאת בפרומביא בשבת א"ל הכי אמר אבוך משמיה דשמואל הלכה כחנניא (שבת נא:-נב.)
- 2. כי נח נפשיה דרבה בר רב הונא ור' המנונא אסקינהו להתם כי מטו אגישרא קמו גמלי אמר להו ההוא טייעא מאי האי אמרו ליה רבנן דקא עבדי יקרא אהדדי מר אמר מר ניעול ברישא ומר אמר מר ניעול ברישא אמר דרבה בר הונא ליעול ברישא חליף גמליה דרב בר הונא נתור ככיה ושניה דההוא טייעא וכו. וכו.

(מועד קטן כה:)

דף יומי צדאטוצאו וננוסצ אמם

סוכות: Protection From The Heat

Iron Dome Air Defense System

Hillary Clinton: 'There was a ceasefire on October 6. Hamas chose to break it'

גד

מקצת סכך בתוך עשרים ומקצת סכך למעלה מעשרים וכו. וכו. (עירובין ג.)

היתה גבוהה מעשרים אמה והוצין יורדין לתוך עשרים אמה וכו. וכו. אם צלתה מרובה מחמתה כשירה ואם לאו פסולה (סוכה ד.)

What is the difference between the two cases?

Perhaps in מכך the סכך is lower down so that a portion of it is above 20 אמות and a portion of it is below. However in סובה the case is different. All of the סכך is above and only the parts hanging down is below. I hope to elaborate on this further including how all of the different שיטות work out.

The Musical etc.

Simhat Torah, the holiday Israel was celebrating on October 7

גד

שמיני רגל בפני עצמו לענין פז"ר קש"ב וכו. שירה בפני עצמו (יומא ג.)(ר"ה ד:)

Exceptions To The General Rules of פסק

ר' יוחנן

77

When do we pasken like ר' יוחנן?

In general in a מסכת ביצה between רב we pasken like רב שולוקת. In מסכת ביצה we see an exception.

אושפזיכניה דרב פפא ואמרי לה ההוא גברא דאתא לקמיה דרב פפא הוו ליה הנך ביצים משבת ליום טוב אתא לקמיה א"ל מהו למכלינהו למחר אמר ליה דיל האידנא ותא למחר דרב לא מוקי אמורא עלויה מיומא טבא לחבריה משום שכרות כי אתא למחר אמר ליה איכו השתא אשתלאי ואמרי לך רב ורבי יוחנן הלכה כר' יוחנן הא אמר רבא הלכתא כותיה דרב בהני תלת בין לקולא בין לחומרא (ביצה ד:)

According to מגילה in a מחלוקת between ר' יוחנן and ר' יהושע בן לוי we pasken like ר' יהושע בן יוחנן.

(מגילה כז. תוס' ד"ה כוותיה דר' פפי מסתברא)

דף יומי בזאשובאו ומנסצ זהם

If this is the rule then we see an exception in the first ש"ס חוֹ תוספות in "ש".

ואנן קיי"ל כר' יוחנן דאמר לקמן (ברכות ד:) איזהו בן העולם הבא זה הסומך גאולה של ערבית לתפילה

(ברכות ב. תוס' ד"ה מאימתי קורין וכו.)

In a מחלוקת between שמואל and ר' יוחגן we pasken like ר' יוחגן.

א"ל רבינא לרבא מאי דעתיך דאמר רב יהודה אמר שמואל חפצי נכרי אין קונין שביתה **והא שמואל ור' יוחנן הלכה** כר' יוחנן ואמר ר' חייא בר אבין אמר ר' יוחנן חפצי נכרי קונין שביתה גזירה בעלים דנכרי אטו בעלים דישראל

(עירובין מז:)

טטפת

17

ר"ע אומר אינו צריך טט בכתפי שתים פת באפריקי שתים (סנהדרין ד:)

Reb Moshe Soloveichic asked the following גמרא : How is it possible that we would find a גזירת הכתוב based on a different language other than Hebrew or Aramaic?

He gives the following answer. The גמרא ברכות in ברכות says the following:

ומנין שתפילין עוז הם לישראל שנאמר וראו כל עמי הראץ כי שם ד' נקרא עליך ויראו ממך ותניא ר' אליעזר הגדול אומר אלו תפילין שבראש (ברכות ו.)

So you see that the תפילין is something that the nations of the world see the Jews wearing and it is a source of fear and awe for them as it signifies that the name of Hashem is called upon us. This is the connection between תפילין that Jews wear and the nations of the world, and this is why א here do we find that there is a גזירת הכתוב teaching us the Halacha of how to make the תפילין based on a totally different language other than Hebrew or Aramaic.

דף יומי או וממצ אמם אמם

The Funds Behind The Curtain

וו

The Curtain

תנאי היא דתנן אמר רבי אליעזר שמעתי כשהיו בונין בהיכל עושין קלעים להיכל וקלעים לעזרה אלא שבהיכל בונין מבחוץ ובעזרה בונין מבפנים ואמר רבי יהושע שמעתי שמקריבין אף על פי שאין בית אוכלין קדשי קדשים אף על פי שאין קלעים קדשים קלים ומעשר שני אף על פי שאין חומה מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבוא מכלל דרבי אליעזר סבר לא קידשה לעתיד לבוא אמר ליה רבינא לרב אשי ממאי דלמא דכולי עלמא קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבוא ומר מאי דשמיע ליה קאמר ומר מאי דשמיע ליה קאמר וכי תיא קלעים לרבי אליעזר למה לי לצניעותא לעלמא אלא כי הני תנאי וכו. (מגילה י.)

This is a dispute between Tannaim: For we learned in a Mishnah: R' Eliezer said: I heard from my teachers that when they were building the Sanctuary of the second Temple in the days of Ezra, they made curtains for the Sanctuary and curtains for the Temple Court, which surrounded the Sanctuary, to serve as temporary partitions until the actual walls were constructed; But in the case of the Sanctuary they built the wall on the outside of the curtains, whereas in the case of the Temple Court they built the wall on the inside of the curtains. The Mishnah continues" And R' Yehoshua said" I heard from my teachers, that we may offer sacrifices at the Temple site even though there is no sanctuary building standing at present, and that the Kohanim may eat Kodshei Kodashim on the site of the Temple court even though there are no curtains, i.e. wall, around the Temple court standing at present, and we may eat Kodashim Kalim and Maaser Sheni in Jerusalem even though there is no wall around Jerusalem at present, because the initial sanctification of Jerusalem and its Temple sanctified for its time and sanctified for all future time, i.e. the sacred status is retained even after the destruction of the Temple and the walls.

This implies that R' Eliezer, who notes that curtains were hung pending completion of the walls, holds that the initial sanctity did not sanctify for all future time, i.e the sanctity ceased with the destruction of the Temple. Therefore, he maintains that curtains had to be hung to sanctify the site, in order to allow the offering of all sacrifices pending the Temple's construction. We thus have a dispute between the Tannaim R' Eliezer and R' Yehoshua regarding the sanctity of the site after the destruction of the Temple.

Ravina said to R' Ashi: How is it proven that R' Eliezer takes the sanctity of Jerusalem and its Temple to cease upon their destruction? Perhaps according to everyone the initial sanctification sanctified for its time and sanctified for all future time, and there is no dispute between them. Rather, the one master reported what he had heard, and one master reported what he had heard. And if you will argue" Why,

דף יומי בדאשובאו ומנסע זהם

then, according to R' Eliezer wher curtains needed, if not to sanctify the site? I will answer that they were needed merely for privacy, to prevent people from looking in while the Kohanim were performing the service. Thus, we have no proof from here that there is a Tannaic dispute whereher the initial sanctity ceases with the Temple's destruction. Rather, the dispute can be found according to these following Tannaim: etc. etc.

The Funds For Behind The Curtain

Minimum funds needed (example):

ת"ר בית שמאי אומרים הראייה שתי כסף והכגיגה מעה כסף וכו. וכו. (חגיגה ו.)

What should be done with excess?:

המכנס מעות ואמר וכו. וכו. אלו לחטאתי שוין שהמותר נדבה שאביא מהן חטאתי שוין שהמותר חולין וכו. וכו. (שקלים ו.)

דף יומי בזאפאז וממפ זהם

Hurricane (Eurovision)

Changing Names

Friedman said seeking to call West Bank 'Judea and Samaria' in statements

Officials say US envoy was prevented from adopting Israeli term for territory; he also pushed, with some success, for dropping 'occupied' from official document

By TOI STAFF and AP 25 April 2018, 2:41 pm

Genesis: The First Front

ויאמר לא יעקב יאמר שמך כי אם ישראל וכו. וכו. (בראשית לב: כט)

Your new name is Israel etc. etc..

Swords of Iron out, Genesis War in? The answer may be blowin' in the wind

21 December 2023, 7:38 am

A government committee tasked with slapping official names on things will meet next week to consider a new name for Swords of Iron, Israel's official, and apparently regretted, moniker for its war against Hamas, Kan reports.

According to the station, the leading alternatives are:

Genesis War: The name refers to the biblical book Jews traditionally begin reading on Simhat Torah, the holiday Israel was celebrating on October 7 when Hamas launched its surprise assault.

-Times Of Israel

דף יומי צדאפוצאו וממפ אמם

A תלמיד חכם Needs A Wife

חחחח

משתבח ליה ר' חסדא לר' הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא א"ל כשיבא לידך הביאהו לדיד כי אתא חזייה דלא פריס סודרא א"ל מאי טעמא לא פריסת סודרא א"ל דלא נסיבנא אהדרינהו לאפיה מיניה א"ל חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת וכו. (קידושין כט:)

Rav Hamnuna wasn't married so Rav Huna turned his face from him.

So this might have affected Rav Hamnuna's learning, the fact that Rav Huna turned his face from him. So what is the תקנה for רב המנונא to improve his learning?

רבא אמר אם ראית תלמיד שלמודו קשה עליו כברזל בשביל רבו שאינו מסביר לו פנים שנאמר והוא לא פנים קלקל מאי תקנתיה ירבה עליו רעים שנאמר וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה כ"ש אם הוכשרו מעשיו בני רבו מעיקרא וכו.

(תענית ח.)

So the remedy is to be מרבה עליו רעים.

שמח תשמח ריעים האהובים וכו. (כתובות ח.)

In this case perhaps the remedy is that he should get married.

Just He Should Not Get One On יום טוב

ושמחת בחגיך ולא באשתך (מועד קטן ח:)(חגיגה ח:)

King David Was Humble

X' '

דוד וכו. דבר אחר מכתם כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו ללמוד תורה כך בגדלותו (סוטה י:)

ודוד הוא הקטן הוא בקטנותו מתחילתו עד סופו כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בתורה כך במלכותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בחכמה (מגילה יא.)

דף יומי אם אמם אמם אמם

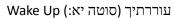
Wake Up And Open Your Eyes

י יא (סוטה י.) ר' חנין אמר רב מקום הוא ששמו עינים וכן הוא אומר **תפוח והעינם**

The Apple of the Eye

דף יומי בזאטובאו ומוסע זאם

שמע ישראל

קורא בעונתה עדיף

X''

Mother of murdered hostage: Victims at Nova festival were protecting us

Beyond the headlines: A glimpse into the Israel you won't read about in the news

By SIVAN RAHAV MEIR

A mother in Israel can teach the truth to the entire Western world

Last week, I paid a shiva call to the Buskila family in Kiryat Gat. After eight months of uncertainty, former hostage Amit Buskila was finally laid to rest. On my way there, I heard on the radio that the international court in the Hague was seeking to arrest Prime Minister Netanyahu for war crimes, that the European Union had expressed its condolences for the

דף יומי בזאשובאו וננוסצ קהם

death of the Iranian president, and that the UN had marked his death with a moment of silence. It is, indeed, a topsy-turvy world. But Ilana Buskila, Amit's mother, isn't confused at all. That is what she told me:

"Every day of life is a precious gift. I was privileged to have a gift, my Amit, for 28 years. She was an innocent girl who was murdered by Amalek. I believe that Amit was protecting us, protecting me. The terrorists would have reached Kiryat Gat if they hadn't been delayed for so long at the Nova music festival.

"Amit was murdered just because she was a Jew. Any Jew who was there would have been murdered. A rabbi explained to me today that she has risen to the highest level of heaven, as a martyr of the Jewish people. Her last words on the phone with her uncle were: Hear O Israel.' That was her last will and testament.

אמר רבי מני גדול הקורא קריאת שמע בעונתה יותר מהעוסק בתורה מדקתני הקורא מכאן ואילך לא הפסיד כאדם הקורא בתורה מכלל דקורא בעונתה עדיף (ברכות י:)

דאמר רב אדא בר אהבה וכן תנו סבי דהגרוניא אמר רבי אלעזר בר צדוק כשהיינו עוסקין בעיבור השנה ביבנה לא היינו מפסיקין לא לקריאת שמע ולא לתפלה (שבת יא.)

דף יומי צדאפוצאו וממצ אמם

Eleven Twelve

The Challenge Faced By The Anti-Semites In Turkey:

The Context Witches

"There are many women here."

Putting The Witches Words In Their Proper Context

דף יומי צדאפוצאו וממפ אמם

Israeli Athletes Murdered In Munich 1972 Olympics

Munich 1972 eleven israel olympics athletes murdered by Palestinian Terrorist Group Members of Palestinian Terror Organization Black September

Twelve Israeli Children Murdered In Magdal Shams Northern Israel

Twelve Israeli Druze Children Murdered by Hezbollah Terrorists. The children were murdered while playing soccer on a soccer field.

דף יומי בזאטובאו ומוסע זאם

Turkish judo fans outraged after local channel cuts broadcast of Israel-Turkey semifinal in Paris

Israel's Raz Hershko reacts after beating Turkey's Kayra Ozdemir (Blue) in the judo women's +78kg semi-final bout of the Paris 2024 Olympic Games at the Champ-de-Mars Arena, in Paris on August 2, 2024. (Jack Guez/ AFP)

Turkish judo fans express outrage on social media after the local channel TRT cut its broadcast from the Paris 2024 Olympics as Israeli judoka Raz Hershko defeated Turkey's Kayra Ozdemir in the semifinal of the women's over-78kg weight class.

The pair embraced following their brief match, which the Israeli judoka won in just 15 seconds.

"Are you going to the Olympics to fight or to do sports?" a Turkish viewer writes on X. "If we are defeated, we are defeated, what kind of teenage things are you doing and cutting off the broadcast?"

דף יומי בזאשובאז ומנסצ קהם

"What kind of nonsense is it to interrupt the broadcast just because the opponent is Israeli? This is sports, there is winning and losing. You've gone completely crazy," writes another sports fan.

Comments on social media also decry that TRT called the victorious Israeli judoka "her opponent" in a post on X, without naming Hershko or mentioning her nationality.

- Times Of Israel

The Challenge faced by the Anti-Semites in Turkey is that they want to watch the Olympics, but they don't want to see an Israeli competing. If he sees that he might even see the Israeli getting a metal. He might even get Gold. That will make the Anti-Semite feel bad. So ignoring the question of why does he feel bad to see an Israeli succeeding, and if he is right in hating Israel, he must find solutions to not let this scenario play out.

The Palestinian 1972 Black September solution:

Kill the Israeli athletes after they get to the Olympics.

The Bella Hadid 2024 Hezbolla solution:

Don't wait till they reach the Olympics. Rather they should be murdered while they are still in Little League. Killing them in the Olympics might upset Adidas. Then Bella Hadid will lose her contract.

The Kamela Harris solution: We need to make abortion more readily available in the state of Israel. Then you don't get the negative press from murdering children on a soccer field, and Bella Hadid can keep her contract with Adidas.

דף יומי בזאטובאו ומוסע זהם

Bearing Witness

A Polyglot

שמע ישראל ד' אלקינו ד' אח

י יא יב

עדות ביהוסף שמו (סוטה י:)(ראש השנה יא:)(שבת יב: תוס ד"ה שאין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמי)

The שבת in תוספות makes a reference to סוטה ל"ו עמוד ב where we find that פסוק quoted. This is that גמרא:

בא גבריאל ולימדו שבעים לשון לא הוה קגמר הוסיף לו אות אחת משמו של הב"ה ולמד שנאמר עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים וכו ולמחר כל לישנא דאישתעי פרעה בהדיה אהדר ליה וכו. וכו. (סוטה לו:)

ר' עקיבא

A Polyglot

יג

A polyglot is someone who speaks multiple languages. The גמרא tells us of two words from the אפריקי (African) language.

ר"ע אומר אינו צריך טט בכתפי שתים פת באפריקי שתים (סנהדרין ד:)

דף יומי או ומנסצ אמם אמם

Perhaps you might suspect that ר' עקיבא is knowing some words in אפריקי language. This might indicate that he actually went to אפריקי.

ואמר ר' עקיבא כשהלכתי לאפריקי היו קורין למעה קשיטה למאי נפקא מינה לפרושי אשר כריתי לי (ראש השנה כו.)

But even still I would say like אינו צריך said. I would say אינו צריך, you don't need to say that he went to אפריקי אפריקי to explain how he knew אפריקי. He knew all 70 languages that existed in the known ancient world. Do you think that ר' עקיבא יisited each of these locations?

תני סנהדרין שיש בה שנים שיכולין לדבר וכולן ראוין לשמוע הרי זו ראויה לסנהדרין ג' הרי זו בינונית ד' הרי זו חכמה וביבנה היו בה ד' בן עזאי ובן זומא ובן חכינאי ור' אלעזר בן מתיה (שקלים יג:)

אמר רב יהודה אמר רב כל עיר שאין בה שנים לדבר ואחד לשמוע אין מושיבין בה סנהדרי ובביתר הוו שלשה וביבנה ארבעה רבי אליעזר ורבי יהושע ור"ע ושמעון התימני דן לפניהם בקרקע וכו. וכו. (סנהדרין יז:)

You see that the four listed in מסכת שקלים are not the same ones listed in מסכת סנהדרין. I think it is interesting what "שמעון התימני says here about שמעון התימני:

רש"י ד"ה שמעון התימני. תלמיד היה ולא נסמר שלא בא לכלל זקנה:

Perhaps he means to say that he died before he reached old age. Also perhaps you can be מדייק that they only got סמיכה when they were בא לכלל זקנה (i.e. when they got old).

וסימניך

רביעי הבדלה וקידוש ר' עקיבא ורבי

Who's On First What's On Fourth

מזכירין וכו. והבדלה בחונן הדעת ר"ע אומר אומרה ברכה רביעית בפני עצמה וכו. (ברכות לג.)

Rabbi Akiva here and the תנא קמא place the הבדלה prayer in the fourth blessing of שמונה עשרה.

וכו. וכו. כשמת ר' עקיבא נולד רבי וכו. וכו. ללמדך שאין צדיק נפטר מן העולם עד שנברא צדיק כמותו שנאמר יזרח השמש ובא השמש עד שלא כבתה שמשו של עלי זרחה שמשו של שמואל הרמתי שנאמר ונר אלקים טרם יכבה ושמואל שוכב וגו. (קידושין עב:)

Now perhaps you can say that this is similar to a הבדלה between one מלך and another מלך:

אין מלכות נוגעת בחבירתה אפילו כמלא נימא (מו"ק כח.)

Now a הבדלה might be connected to a קידוש.

Here are two things that דבי places in the fourth place in a list that are both related to קידוש.

- 1. קדושת היום בתפילת ראש השנה (ר"ה לב.)
- 2. תקיעה ערב שבת להדלקת נרות שבת (שבת לה:)

דף יומי בזאפובאו ומוסע קהם

Perhaps you can say that the ערב שבת on ערב שבת is also a form of הדלקת נרום as we know that women accept שבת with the lighting of the Shabbos candles.

Genesis: Heaven, Earth, And Sea

Value And Citizens : Increasing The Wealth Of The Citizens

יא יב

The body of river overflowed and all the fish came onto the shore becoming available for the people to collect.

בדיתא לבאי כוורי אזיל כולי עלמא צוד אייתו כוורא שרא להו רבא למימלח מינייהו אמר ליה אביי והא תנן כבשין שהוא יכול לאכול מהן במועד כובשן אמר ליה כיון דמעיקרא אדעתא דאכילה אייתינהו ואי שביק להו פסדי כפרקמטיא האבד דמי ושרי ואיכא דאמרי שרי להו רבא מיצד מיזל אייתויי ומימלח אמר ליה אביי והא אנן כבשין שהוא יכול לאכול מהן כובשן תנן אמר ליה הני נמי מיתאכלי אגב איצצא כי הא דשמואל עבדו ליה שיתין איצצי ואכל

(מועד קטן יא.)

מציאת עבדו ושפחתו העברים וכו. הרי הוא של עצמן . אמאי לא יהא אלא פועל ותניא מציאת פועל לעצמו במה מציאת עבדו ושפחתו העברים וכו. רב פפא אמר כגון ששכרו ללקט מציאות והיכי דמי דאקפי אגמא בכוורי (בבא מציעא יב:)

The Mishnah said: The find of one's Hebrew servant or maidservant ... These belong to them.

Gemara: Why should this be so? Let the Hebrew servant be considered no more than a laborer, and it was taught in a Braisa that a workers find, i.e. an ownerless article that a hired worker picks up during his hours of employment, belongs to him, not to his employer. When is this ruling said? When the employer said to him, "Weed for me today," or "Dig for me today," i.e. he hired him for a specific task. If, however, the employer said to him, "Work for me today," without specifying a type of work, then his find belongs to the employer, etc. etc. Etc. Rav Papa says: The Braisa, which taught that the find of a laborer belongs to his employer, is dealing with a case in which the employer hired him to collect finds? And what is the case? I.e. how could it happen that an employer would busy his workers with collecting finds? This could happen where, for example, the lake overflowed and beached fish on the shore. In such a case an employer might hire workers specifically to collect the ownerless fish.

אמר רבה בר רב הונא אמר רב הסוכר אמת המים מערב יום טוב ולמחר השכים ומצא בה דגים מתרין (ביצה כה.)

Rabbah Bar Rav Huna said: If someone plugs a canal of water before Yom Tov, and on the next day [Yom Tov] he arose early and found fish in the canal, they are permitted.

ממש Rabbi Akiva interprets it according to its literal interpretation

דתניא כי בסוכות הושבתי את בני ישראל ענני כבוד היו דברי ר' אליעזר רבי עקיבא אומר **סוכות ממש** עשו להם וכו.

דף יומי בזאפאז וממפ אמם

(סוכה יא:)

שאל ר' ישמעאל את ר' עקיבא כשהיו מהלכין בדרך א"ל אתה ששימשת את נחום איש גם זו כ"ב שנא השיה דורש כל אתין שבתורה את השמים ואת הארץ מה היה דורש בהן א"ל אילו נאמר שמים וארץ הייתי אומר שמים שמו של הקב"ה עכשיו שנאמר את השמים ואת הארץ שמים שמים ממש ארץ ארץ ממש את הארץ למה לי להקדים שמים לארץ (חגיגה יב.-יב:)

יג

שמע ישראל

וסימניך

Here is a סימן to remember how we pasken in regards to the מצוה מעום קריאת שמע קריאת, until what point of it are we required to have כוונה as the minimum to fulfill the מצח. The סימן is the word גמטריא is אחד of 13. This is the שיטה of ברכות יג עמוד ב and it can be found in ברכות יג עמוד ב.

תנו רבנן שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד עד כאן צריכה כוונת הלב דברי ר' מאיר אמר רבא הלכה כדברי ר' מאיר.

(ברכות יג:)

יג

וסימניך

ר' אליעזר 🕞 הדברים האלה 🦳 ר' יוסי

Here is a סימן to remember two שיטות תנאים in two different matters of הלכה.

The סימן is the words "הדברים האלה". This is the end of the part of קריאת שמע that is the minimum requirement of בוונה according to ר' אליעזר. These words in מגילת אסתר until the end is the minimum required to be read of the מגילה to fulfill ones חיוב מצוה according to ר' יוסי.

ת"ר והיו שלא יקרא למפרע הדברים על לבבך יכול תהא כל הפרשה צריכה כוונה תלמוד לומר האלה עד כאן צריכה כוונה מכאן ואילך אין צריכה כוונה דברי ר' אליעזר וכו. וכו. (ברכות יג.)

ומהיכן קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובתו רבי מאיר אומר כולה ר' יהודה אומר מאיש יהודי **ר' יוסי אומר** מאחר הדברים האלה (מגילה יט.)

יומי מומצ אז זונים אז באד או

Increasing The Wealth Of The Citizens

ר' יוחנן

There are two times in ס"ש that יוחגן tells us that the reward is for a certain מצרים is a בחלה בלי מצרים or an inheritance without boundaries.

אמר ר' יוחנן משום ר' יוסי כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים שנאמר אז תתענג על ד' והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך וגו' לא כאברהם שכתוב בו קום התהלך בארץ לארכה וגו' ולא כיצחק שכתוב בו כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל אלא כיעקב שכתוב בו ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה (שבת קיח.-קיח:)

אמר ר' יוחנן כל המברך על כוס מלא נותנין לו נחלה בלי מצרים שנאמר ומלא ברכת ד' ים ודרום ירשה (ברכות נא.)

So the two מצוות are עונג שבת and כוס של ברכה. The reward is a נחלה בלי מצרים, an inheritance without borders. I want to point out that by עונג שבת we have as opposed to אברהם and יצחק where the word is mentioned, by יעקב it doesn't say ארץ, and by the פסוק סיל ברכה it mentions the יעקב it mentions the ים it mentions the ברכה a true נחלה בלי מצרים without any boundaries at all, would include properties on the sea as well. Similarly we find the two wealthiest תנאים mentioned in ש״ס having properties in the sea as well.

אמרו עליו על ר' אלעזר מן חרסום שהניח לו אביו אלף עיירות ביבשה וכנגדן אלף ספינות בים וכו. וכו. (יומא לה:)

וכו. וכו. בונייס בן בונייס וכו. וכו. אמר לפניו ר' ישמעאל ברבי יוסי רבי אביו של זה יש לו אלף ספינות בים וכנגדן אלף עיירות ביבשה וכו. וכו. (עירובין פו.)

In both of these descriptions of wealth the wealth is the possession of the father and it is handed down to the son as an inheritance. Also I want to point out that the מצות סל ברכה שוענג שבת might be connected to the מצוה of מצוה as the כוס של ברכה as the כוס של ברכה is the beginning of the meal, and the מצות is the actual meal. So they are connected, and part of the same thing, and they both are rewarded with a נחלה בלי A possible difference is that the אכילה is an אכילה and the שתיה is at כוס של ברכה שתיה is still considered an אכילה in some ways.

שתיה בכלל אכילה היא (יומא עו.)

Going back to the עירובין חו גמרא I want to quote it in full and make a daf yomi insight.

היכי דמי תפיסת יד כגון חצירו של בונייס בן בונייס כי אתא לקמיה דרבי אמר להו פנו מקום לבן מאה מנה אתא איניש אחרינא אמר להו פנו מקום לבן מאתים מנה אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי אביו של זה יש לו אלף ספינות בים וכנגדן אלף עיירות ביבשה אמר לו לכשתגיע אצל אביו אמור לו אל תשגרהו בכלים הללו לפני רבי מכבד עשירים ר' עקיבא מכבד עשירים כדדרש רבא בר מרי ישב עולם לפני אלקים חסד ואמת מן ינמרוהו אימתי ישב עולם לפני אלקים בזמן שחסד ואמת מן ינצרוהו (עירובין פו.-פו:)

פרש"י ד"ה **בכלים הללו**. בבגדים הללו שאין נראה עשיר כל כך

First the בן מאה מנה מנה came along and he was given a seat in accordance with his position. Then the בן מאתים came and he was given a seat in accordance with his position which might have been greater than the בו ביי ל ברבי יוסי and בונייס בן בונייס that his father had a thousand ביי ל that his father had a thousand

דף יומי בזאטובאו וממפ זהם

ships in the sea and opposite them (כנגדם) he has a thousand cities on the dry land. רבי said to 'ר מעמעאל ברבי יוסי when you get to his father tell him not to send his son in front of me in these clothing.

The insight is that the ships are בנגדם to the cities in יומא and the cities are עירובין to the ships in עירובין.

I want to finish off this piece with the following: It is known that the real reward for the מצוות is not in this world, but rather in the world to come.

תניא רבי יעקב אומר וכו. וכו. אלא למען יאריכון ימיך בעולם שכולו ארוך ולמען ייטב לך לעולם שכולו טוב וכו. וכו. (חולין קמב.)

Therefore, based on this שיטה רבי יעקב, I want to finish off this unlimited inheritance vort from ר' יוחגן with the following:

אמר ר' יוחנן שלשה מנוחלי עולם הבא אלו הן הדר בא"י והמגדל בניו לתלמוד תורה והמבדיל על היין במוצאי שבתות מאי היא דמשייר מקידושא לאבדלתא (פסחים קיג.)

רשב"ם ד"ה דמשייר מקידושא. שיש לו מעט יין ומונע שתייתו בשביל הבדלה

טז טז

ר' אדא דמן יפו

לא צריך מילים גדולות רק תפילות (עדן גולן)

"Shul is so boring. The davening is so long. I don't want to goooooo. waaaaa"

There are only two places in ס"ש that מימרות appears and he says two הלכות. הלכות מושרים מושרת בני המן appear on a מגילה. The one in מגילה is that the ששרת בני המן have to be said all in one breath, and the one in מענית is explaining the reason that ר' יהודה to be said in a תענית to be said in a תענית is because he holds you only say it on יובל and יובל Both of these הלכות might end up shortening the length of time the davening and the קריאה. Perhaps as he doesn't appear many times in ס"ש, so perhaps we don't know much about him. However I would venture to say that he was very מירחא דציבורא. Perhaps.

דף יומי צדאשוצאו ונגוסצ זהם

אמר רב אדא דמן יפו עשרת בני המן ועשרת צריך לממרינהו בנשימה אחת מאי טעמא כולהו בהדי הדדי נפקו נשמתייהו (מגילה טז:)

ר' יהודה אומר לא היה צריך לומר זכרונות כו' : א"ר אדא דן יפו מאי טעמא דר' יהודה לפי שאין אומרים זכרונות ושופרות אלא בראש השנה יובלות ובשעת מלחמה (תענית טז:)

Custom Of The Citizens

טז יז

A Location With a Different Custom Of Divorce Between Husband And Wife

Giving Power To the Woman

אם יש עדים שיצתה בהינומא : וליחוש דלמא מפקא עדים בהאי בי דינא וגביא והדר מפקא לה לכתובה בהאי ב"ד וגביא בה א"ר אבהו זאת אומרת כותבין שובר רב פפא אמר במקום שאין כותבין כתובה עסקינן וכו. וכו.

(כתובות טז:)

אמר אביי דלמא במקום שאין כותבין כתובה עסקינן דגט היינו כתובתה וכו. וכו.

(בבא מציעא יז:)

The Rabbi's had originally instituted the Kesubah payment that a wife gets from the husband when he divorces her in order to give the husband a financial incentive not to divorce her. It was instituted to give the woman more power.

הא מני ר' מאיר היא דאמר אסור לו לאדם שישהא את אשתו אפילו שעה אחת בלא כתובה כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה (בבא קמא פט.)

So even in a place where the custom is not to write a כתובה, there is still a כתובה, it is just that it is not written. Her divorce document is the כתובה.

דף יומי בדאשובאו ומספ אמם

ין ין

Cotton

Lifschitz said she was living in "clean" conditions with a doctor visiting her every two or three days and access to medicines if she needed any.

"They treated us well," she said. "There are many women here and all know what female hygiene means. They made sure we had all needed, they cleaned the toilets -- they did, not us -- they were concerned of disease spreading."

Lifschitz's husband was also taken hostage and is still being held in Gaza. -ABCNEWS

There are at least **three** words in D''W for cotton.

צמר גפן (ירושלמי נדרים כו.)

מילא פרהבא (נדה יז. ללישנא קמא ברש"י)

פקולין (נדה יז.)

A מגילה in מגילה says that this is the reason that שמעון הפקולי was named הפקולי since he was a cotton merchant.

פרש"י ד"ה הפקולי. יש אומרים שמשתכר בצמר גפן שנקרא פקולא:

(מגילה יז:)

דף יומי בזאפאז וממפ זהם

יז

"There are many women here"

The Sons Of The Powerful And The עירניות Women

ר' הילל בריה דר' שמואל בר נחמני

Although his father is quoted much more often in ש"ס, there might be only two times in ר' that 'ם בבלי ממרות 'שמואל בר נחמני are brought.

כחול כדי לכחול עין אחת: עין אחת הא לא כחלי אמר רב הונא שכן צנועות כוחלות עין אחת מיתיבי רבי שמעון בן אלעזר אומר כחול אם לרפואה כדי לכחול עין אחת אם לקשט בב' עינים תרגמא הילל בריה דר' שמואל בר נחמני כי תניא ההוא בעירניות (שבת פ.)

If he takes out eye shadow paint, he is liable if it is enough to apply to one eye: Enough for one eye? But women do not apply eyeshadow to only one eye. Rav Huna said: Enough paint for one eye is significant because **exceedingly modest women who veil their faces and leave only one eye uncovered** will only paint one eye. They challenged this ruling from the Braisah: R' Shimon Ben Elazar says: If one takes out eye paint, the minimum amount that he must take out to be liable varies according to its purpose. If it is to be used for healing purposes, He is liable if he takes out enough for one eye. But if it is to be used for adornment, he is only liable if he takes out enough to place in two eyes. Hillel the son of R' Shmuel Bar Nachmani explained it as follows: When the Braisah was taught, it was taught in regards to village women. (Artscroll)

Women who lived in villages did not usually veil their faces, as the small populations and quieter life-styles prevalent in those locations made for a less frivolous way of life, and the safeguard of excessive modesty was not required. Thus, it was common for women who lived there to paint both eyes together, and the two eyes' worth of eye paint is therefore the minimum measure. (Artscroll Note 31)

2. הני י"ח כנגד מי אמר ר' הלל בריה דר' שמואל בר נחמני כנגד י"ח אזכרות שאמר דוד בהבו לד' בני אלים וכו. (ברכות כח:)

These eighteen blessings, to what do they correspond?

R' Hillel the son of R' Shmuel bar Nachmani said: They correspond to the eighteen mentions of God's Name that DAvid said in the psalm: *Render unto Hashem, you sons of the powerful.* (Psalm 29:1)

You see in the following גמרא further evidence of the connection between the Psalm of הבו לד' בני אלים and the Shmoneh Esreh eighteen benediction prayer.

תנו רבנן מנין שאומרים אבות שנאמר הבו לד' בני אלים וכו. וכו. (מגילה יז:)

דף יומי צדאפוצאו וממצ אמם

ין

וסימניך

Wizards And Witches

Here is a סימן to remember the names (or lack thereof) of the Holy Temple gates, on the east side and on the west side using a famous wizard and famous witch.

שבמזרח שער נקנור ושני פשפשין היו לו אחד מימינו ואחד משמאלו ושנים במערב ולא היה להן שם (שקלים יז.)

The סימן is the following:

It isn't the Gate of Dumbledore, Rather it is the Gate of Nikanore.

And it isn't the Wicked Witch of The West, Rather it is the Nameless Gates of the West.

This idea of a Location of the Holy Temple being named after a Wizard might seem preposterous to you.

Although it isn't without precedent.

דף יומי או ומסע זהם אם

The Holy Temple Chamber Named After The Wizard

Two ר' המנונא's

מגושתא רב ושמואל חד אמר חרשי וחד אמר גדופי תסתיים דרב דאמר גדופי דאמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב הלומד דבר אחד מן המגוש חייב מיתה דאי ס"ד חרשי הכתיב לא תלמד לעשות אבל אתה למד להבין ולהורות תסתיים (שבת עה.)

פרש"י ד"ה **חד אמר חרשי** : מכשף : וחד אמר גדופי : מין העדוק בע"ז ומגדף תמיד את השם ומסית אנשים לע"ז

רב המנונא אורי בחרתא דארגז בשני דר' חסדא (עירובין סג.)

פרש"י ד"ה **חרתא**: שם העיר: דארגז: שם האיש שבנאה והוה אמגושי כך ראיתי בתשובות הגאונים

מסורת הש"ס אות ז': תשובות ר' נטוראי גאון סימן שצד

תוס' ד"ה **ר' המנונא אורי בחרתא דארגז** : תרי ר' המנונא הוו חד שהיה תלמידו של ר' חסדא כדמשמע הכא ובפרק קמא דקידושין גבי סבי דנזוניא דאמר ליה ר' חסדא לר' המנונא זיל צנעינהו ועוד היה אחר שהיה תלמידו של רב כדלעיל בפרק כיצד מעברין דאמר ליה רב לרב המנונא ברי מדאית לך אוטיב לך (תוס' עירובין סג.)

חכמת שלמה: רש"י בד"ה דארגז כו. והוה אמגושי. נ"ב פירוש מכשף

ההוא תלמידא דאורי בחרתא דארגיז כרבי שמעון שמתיה רב המנונא והא כר' שמעון סבירא לן באתריה דרב הוה לא איבעי ליה למיעבד הכי (שבת יט:)

Question : Why is the מהרש"ל saying פירוש מכשף like שמואל and not like ר. Also ר' המנונא accordance with the fact that אתריה דרב so maybe based on this the מהרש"ל should also understand the definition of מגוש in accordance with the definition of רב?

שתי תשובות בדבר (גיטין מג.)

First of all תוספות says this was the other אתריה דרב so maybe it was no longer אתריה דרב. Second of all אתריה ברב so maybe it was no longer מוספות. Second of all שבת explained in a משנה or in משנה it could be that it always means מכשף.

יומי או זממצ אמם אמם אמם

Here is that תוספות:

אמגושא: פי' בערוך דפליגי בהא דאמר ר' פפא באלו מגלחין פרעה אמגושי היה דכתיב הנה יוצא המימה חד אמר לעשות כשפים היה יוצא וחד אמר גדופי שהיה עושה עצמו ע"ז שהיה אומר לי יאורי ואני עשיתני ואין נראה לר"י דפליגי רב ושמואל במאי דאמר ר' פפא אלא פליגי אאמגושא שנזכר בשום מקום במשנה או בברייתא

(תוס' ד"ה אמגושא שבת עה.)

In our גירסא מועד קטן ווstead of ר' פפא 'ד like the גירסא of the מידר קטן וו גירסא. The "פפא" is in parenthesis in our מועד קטן וו רש"ג's. אמרא מועד קטן ווועד קטן ווועד פשרא that we have, you can say like the ערוך and not like the רש"ג' also held of the מימרא that we have, you can say that he means to say that מימרא also held of the מימרא and he interpreted it differently. So based on this perhaps we can say in the מימרא that according to "ער פעפו if the שיי מומרא מימרות of the מימרות אמוראים, but when the word is used by the ראשונים and further it means מכשף.

מאי פרוה אמר ר' יוסף פרוה אמגושא (יומא לה.)

פרש"י מכשף אחד בנאה ושמו פרווה

שתי תשובות בדבר (גיטין מג.)

This case in יומא is an exception because there is no way they would name a room in the בית המקדש after a גדופי.

Alternatively and possibly additionally, perhaps we can say in general that when they named a city after someone it was giving them honor. If we give them honor it could lead to us coming to learn something from them. If they are a גדופי then learning from them carries a מיתה. So in instances where we have a city named after someone, we always say that person was a מכשף and we never say that person was a גדופי.

If he was a גדופי would we care to remember that he was the one that built the city?

אלא לפנים מאי דהוה הוה ר' יוחנן ור' אלעזר דאמרי תרווייהו משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו בנו לי פלטירין גדולין על האשפה הלכו ובנו לו אין רצונו של מלך להזכיר שם אשפה (חגיגה טז.)

I want to suggest that even if he was a גדופי we would still call the name of the city after him if that is what the עובדי כוכבים call it. My proof is from the following two 'גמרא's:

אמר ר' נחמן בר יצחק כל ליצנותא אסירא בר מליצנותא דעבודת כוכבים דשריא דכתיב כרע בל קרס נבו וכתיב קרסו כרעו יחדיו לא יכלו מלט משא וגו. (מגילה כה:)

ורבי יוסי בר' יהודה לשרש אחריה מנא ליה נפקא ליה מואבדתם את שמם מן המקום ההוא ורבנן ההוא לכנות לה שם דתניא ר"א אומר מנין לעוקר עבודת כוכבים שצריך לשרש אחריה ת"ל ואבדתם את שמם אמר לו ר"ע והלא כבר נאמר אבד תאבדון אם כן מה ת"ל ואבדתם את שמם מן המקום ההוא לכנות לה שם יכול לשבח לשבח ס"ד אלא יכול

דף יומי בדאפופאו ומנספ זאם

לא לשבח ולא לגנאי ת"ל שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא הא כיצד היו קורין אותה בית גליא קורין אותה בית כריא עין כל עין קוץ (עבודה זרה מה:-מו.)

So it occurred to me that the aramaic word ארגז might mean "anger" meaning the city is named a place of a "cause for anger", namely that since the founder of the city was a גדופי as defined by 'שבת in בישבת.

וחד אמר גדופי: מין העדוק בע"ז ומגדף תמיד את השם ומסית אנשים לע"ז

So we are calling the city a place that is a cause for anger.

Here is the proof of the definition of ארגו:

This is the first פסוק in פרשת דברים:

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה (דברים א:א)

Here is the תרגום אונקלוס on the words במדבר בערבה

אוכח יתהון על דחבו במדברא ועל דארגיזו במישרא

Perhaps you can see here that דארגיזו might mean that they angered Hashem.

So perhaps in calling the city א הרתא דארגז we are calling the city a place that is a cause for anger, based on the fact that the city was founded by a מסית אנשים לע"ז and he was מסית אנשים לע"ז so he might have left in the city followers who continued in his path etc.. so it is a city that is a cause for anger.

By the way the word ארגז could also mean "Box".

ארגז ששגרו פלשתים דורון לאלקי ישראל (יומא נב:)

וארגז ששגרו בו פלשתים דורון לאלקי ישראל (בבא בתרא יד.)

These are both ברייתא's.

Previously we asked the following question in the previous piece about ר' המנונא needing to get married:

Perhaps you can ask which המנונא is this?

I want to say that **the ר'** המנונא that needed to get married was the הלמיד of ר' חסדא of חלמיד and not the תלמיד of .

דף יומי בזאפובאו ומנסצ אמם

Phenominal Leniencies Of The מ"ן

יז יח

עת לבכות ועת לשחוק (קהלת ג:ד)

עת לבכות

Here are two phenomenal קולא of the ר"ן over the סדר מועד in סדר מועד.

This first one has to do with an ענין of one of the fasts for the חורבן בית המקדש

1. מתני' על ששה חדשים השלוחין יוצאין וכו. וכו. גמ' וליפקו נמי אתמוז וטבת דאמר רב חנא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא מאי דכתיב כה אמר ד' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה קרי להו צום וקרי להו ששון ושמחה בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה אין שלום צום אמר רב פפא הכי קאמר בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה יש גזרת המלכות צום אין גזרת המלכות ואין שלום רצו מתענין ורצו אין מתענין (ראש השנה יח:)

Here is the ו"ר"ן:

ודאמרינן הכא דהני שאר צומות בר מט"ב ברצו תליא מסתברא דאפילו הורגלו להתענות לא אמרינן דשוינהו עלייהו חובה דהא מדאקשינן וליפקו נמי אתמוז ואטבת משמע שהורגלו להתענות בהם ואפ"ה מסקינן דרצו אין מתענין וליכא למימר דכיון דמעיקרא ברצו תליא מלתא א"עג דהשתא קבלינהו חובה לא חמירי כולי האי דליפקו שלוחים עלייהו דאם איתא דחובה נינהו אמאי לא אלא ודאי כדאמרן ולפי זה האידנא המך צוצות בר מט"ב ברצו לתו וכו. (ר"ן ראש השנה פרק א')

Reb Chaim Brisker didn't let his children fast for these other fasts besides for באב ט' till they got married and left his house. They say the reason is because he might have held like the "כ".

Here is the פירוש המשנה in the פירוש המשנה there:

העדת העדות בראיית הלבנה אינו אלא בירושלים. ומירושלים היו בית דין שולחין השלוחין לכל הארצות כמו שיתבאר. ובבית שני לא היו מתענין לא עשרה בטבת ולא שבעה עשר בתמוז אלא מי שהיה רוצה מתענה ומי שלא היה רוצה לא היה מתענה ומפני זה לא היו יוצאין וכו. וכו.

Here is the משנה תורה הל' תענית in רמב"ם:

יש שם ימים שכל ישראל מתענין בהם וכו. וכו. ונהגו כל ישראל בזמנים אלו להתענות ובי"ג באדר וכו. וכו.

Both according to the מגיד משנה וולוזינר of מגיד משנה it comes out according to the רמב"ם these fasts are based on מברי קבלה and not מדברי קבלה.

ועת לשחוק

This קולא from the יום טוב has to do with יום טוב.

2. רבינא הוה יתיב קמיה דרב אשי בשני ימים טובים של ראש השנה חזייה דהוה עציב אמר ליה אמאי עציב מר אמר ליה דלא אותיבי עירובי תבשילין אמר ליה ולותיב מר האידנא י לא אמר רבא צמיח אדם עירובי תבשילין מיום טוב לחבירו ומתנה אמר ליה אימר דאמר רבא בשני ימים טובים של גליות בשני ימים טובים של ראש השנה מי אמר והא אמרי נהרדעי אף ביצה מותרת אמר ליה רב מרדכי בפירוש אמר לי מר דלא סבר להא דנהרדעי (ביצה ו.)

דף יומי בזאטובאז ומוסע זאם

Ravina was sitting in Rav Ashi's presence on the first of the two Yom Tov days of Rosh Hashanah in a year when Rosh Hashanah fell on Thursday and Friday. Ravina saw that Rav Ashi was dejected. He asked RAv Ashi: Why is the master defected? Rav Ashi answered him: Because I did not establish an *eruvei tavshilin*. Ravina said to him: Let the master prepare one today [Thursday, the first day of Rosh Hashanah. Did Rava not say: "A person may establish an *eruvei tavshilin* fromone day of Yom Tov to the next, and stipulate"? Rav Ashi said to him: We may say that Rava said this only regarding the two Yom Tov days of the Diaspora; but did he say it regarding the two Yom Tov days of Rosh Hashanah? Ravina retorted: But the Nehardeans say Even an egg that was laid on the first day of Rosh Hashanah is permitted on the second day, because Rosh Hashanah is treated like any other two-day Yom Tov of the Diaspora. If so, one should be permitted to establish an *eruvei tavshilin* on the first day of Rosh Hashanah. Rav Mordechai told Ravina: The master, Rav Ashi, told me explicitly that he does not agree with the Nehardeans.

Artscroll explains the יום טוב שני של גלויום: Residents of the remote regions of the Diaspora were not informed in time of the exact dates of Pesach and Succos. Therefore, they observed two consecutive days of Yom Tov to ensure that the proper day was celebrated. In these observances, one of the two days was actually Yom Tov and the other was an ordinary weekday. Therefore, although ordinarily an *eruvei tavshilin* may not be established on Yom Tov, since in these cases one of the two days of Yom Tov was in fact a weekday, one was permitted to prepare the *eruv* with the proper stipulation.

Rambam writes (Hil. Yom Tov 6:14) that this stipulation was effective only when beis din established Rosh Chodesh based on actual sightings of the new moon, for then one of the two days of Yom Tov in the Diaspora was actually a weekday. But nowadays, when we have a fixed calendar, both days are certainly Yom Tov (allthough the second is Rabbinically ordained). Ran (on 17a) and most Rishonim (see Tur Bais Yosef 528) disagree, because our observance of the two-day Yom Tov derives from a Rabbinic decree to emulate the observance of the beis din era (see 4b); hence, our Yom Tov observance cannot be more stringent than the one that it replicates.

Here is the "7:

כתב הרמב"ם וכו. ואין דבריו מחוורין וכו. וכו. (ר"ן ד"ה מניח אדם עירובי תבשילין על הגמ' ביצה יז.)

A More Lenient ה' ה' Civilization

עת לבכות ועת לשחוק (קהלת ג:ד)

'Searching For Leniencies' of שמואל

דאמר שמואל הלכה כדברי המיקל באבל (מועד קטן יח.)

איתמר ר' חייא בר אסי אמר רב הלכה כר' יוסי ושמואל אמר הלכה כר' מאיר ומי אמר שמואל הכי והתניא רשב"ג אומר ומה תלמוד לומר בהון שתי פעמים לומר לך שהן אסורין לפניהן ולאחריהן מותרין ואמר שמואל הלכה כרבן שמעון בן גמליאל מעיקרא סבר כיון דליכא תנא דמיקל כרבי מאיר אמר הלכה כרבי מאיר כיון דשמעיה לרבן שמעון דמיקל טפי אמר הלכה כרבן שמאון בן גמליאל (תענית יח.)

Whereas in מועד קטן he is lessening the crying in the context of an over abundance of crying (a mourner in his days of mourning), in הענית he is allowing the increase of affliction in the context of an overabundance of festivity (the days immediately before and after one of the holidays listed in מגילת).

דף יומי צדאשוצאו ונגסצ זהם

יח יח

עת לבכות

שמואל

The father of שמואל died.

תא שמע דאבוה דשמואל הוו קא מפקדי גביה זוזי דיתמי כי נח נפשיה וכו. (ברכות יח:)

Perhaps another one of שמואל's relatives died. Perhaps it was a relative that was more closely related to than he was to פנחס אחוה דשמואל (Shmuel's brother (i.e. not his father)).

ואיתרע ביה מילתא בשמואל וכו. וכו. (מועד קטן יח.)

וסימניך

יח יח

ועת לשחוק

מגילת תענית (תענית יח.)(ראש השנה יח:)

טורטני

יח

What does the word טורטני mean?

Perhaps in most places in D"W it seems to mean a scale (i.e. a tool to measure the weight of an object).

טורטני (שבת פא.)(מנחות פז:)(בבא קמא קיט.)(בבא בתרא פט.)

Perhaps there is one exception where the word seems to mean "pole" as in a wooden rod used to carry heavy items with two people carrying each end of the pole and the heavy item suspended on the pole.

טורטני (סוטה לד.)

עד שיבוא וכו. השלישי ויכריע ביניהם (ברייתא דר' ישמעאל ספרא, פתיחה)

דף יומי צדאפוצאו ומנסצ אמם

Perhaps we can see the connection between these two definitions from the מסכת שקלים in מסכת שקלים in מסכת שקלים. The גמרא says the following:

ר' יהושע בן לוי אמר עוביין אמה באמה שוחקת וארכן באמה גדומה רבי חוני בשם רבי אמרי כמין טורטני (שקלים יח:)

R' Yehoshua Ben Levi said: Their thickness was an אמה, measured with an expanded אמה, and their length was an אמה, measured with a truncated אמה. But R' Choni said in the name of R' Ami: Their thickness was of a kind with the stick upon which a scale hangs.

The translation here of the word טורטני is "the stick upon which a scale hangs".

This is based on the תקלין חדתין, (Talmid of the גר"א.).

. תקלין חדתין ד"ה טורטני. קנה מאזנים

Maybe Too טי חי Lenient (By today's standard)s

רב ושמואל

רב כי מקלע לדרשיש מכריז מאן הוי ליומא רב נחמן כד מקלע לשכנציב מכריז מאן הויא ליומא וכו. (יומא יה:)

תניא אבא שאול אמר אף בגבולין היו עושין כן זכר למקדש אלא שהיו חוטאין אמר אביי ואיתימא ר"נ בר יצחק תרגומא נהרדעה וכו. וכו. והא האידנא יומא דכיפורי הוא ואבעול כמה בתולתא בנהרדעה (יומא יט:)

Allthough שמואל was a תנא who might have lived before the times of שמואל, never- the less if the custom stayed the same in נהרדעה then this would have been the custom in שמואל s city as where שמואל was.

דף יומי בזאפאז זממע זאם

יט

ר' עינא

עת לבכות ועת לשחוק (קהלת ג:ד)

There are three main statements from בבלי in בבלי. One is an אבילות of אבילות, and the other two are related to the joy of the שמחת בית השואבה in the בית המקדש during the חג הסוכות holiday.

ת"ר אבל ג' ימים הראשונים אסור להניח תפילין משלישי ואילך ושלישי בכלל מותר להניח תפילין ואם באו פנים חדשות אינו חולץ דברי ר"א ר' יהושע אומר אבל ב' ימים הראשונים אסור להניח תפילין משני ושני בכלל מותר להניח תפילין ואם באו פנים חדשות חולץ וכו. וכו. אמר ר' עינא מ"ט דר' יהושע דכתיב ואחריתה כיום מר (מועד קטן כא.)

מנא הני מילי אמר ר' עינא דאמר קרא ושאבתם מים בששון וגו' (סוכה מח:)

פרש"י ד"ה מנא ה"מ. דתוקעין ומריאין בשאיבת המים ובניסור

איתמר ר' יהודה ור' עינא חד תני שואבה וחד תני חשובה וכו. (סוכה נ:)

I thought not to include this highly contentious statement of ר' ענינא as one of his main statements.

דרש רב עינא אפתחא דבי ריש גלותא השוחט לחולה בשבת חייב לכסות אמר להו רבה אשתומא קאמר לישמטוה לאמוריה מיניה וכו. וכו. (חולין פד:)

Now besides for the statements there were questions that he asked:

Some of his questions were answered.

א"ר שמואל בר יצחק כמאן מצלינן האידנא זה היום תחלת מעשיך זכרון לום ראשון כמאן כרבי אליעזר דאמר בתשרי נברא העולם מתיב רב עינא שוה יובל לר"ה לתקיעה ולברכות והא איכא זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון דבר"ה איתא וביובל ליתא כי קתני אשארא וכו. (ראש השנה כז.)

And some of his questions were not answered.

בעי רב עינא כשכשה באמתה מהו מי אמרינן מידי דהוה אקרן קרן לאו יצרא קתקיף ליה הכא נמי לא שנא או דלמא קרן כוונתו להזיק הא אין כוונתה להזיק תיקו (בבא קמא יט:)

He might have said other מימרות but they are in the name of סבי דפומבדיתא, which we are told is ר' יהודה ור' עינא.

אמר רבא הני תרתי מילי סבי דפומבדיתא אמרינהו וכו. וכו. (עירובין עט:)

פרש"י ד"ה **סבי דפומבדיתא** . רב יהודה וישיבתו בשילהי פ"ק דסנהדרין (יז:)

Perhaps it is interesting that "עירובין doesn't mention נירובין here in עירובין.

Why not?

סבי דפומבדיתא ר' יהודה ור' עינא (סנהדרין יז:)

דף יומי בזאפאז וממפ זהם

The Name

I had originally planned on naming this post "Rise Up To The Stars" (Eurovision).

ח אדר

Rise Up To The Stars (Eurovision)

After recieving criticism from the international community that the name of this post sounds too much in support of the Jewish Nations right to exist in defiance of the Antisemites wishes, I have decided to change the name of the post. The new name is:

Hurricane (Eurovision)

Joke: 6 "Knock Knock! Who's there? Orange. Orange who? The answer is at the end of this post.

A humanitarian crisis in Gaza is rapidly spiraling etc. (CNN)

Asked why he believes that displaying a swastika at a pro-Palestinian march could be deemed anything other than antisemitic, the officer says, "Everything needs to be taken in context, doesn't it?" -Times Of Israel

ערב טוב לך עזה עוד יום עוד נצי מת (סאבלימינל והצל אם רביב כנר - זה עלינו)

Which came first, Sinwar's Spiral staircase or the spiraling situation in Gaza?

The IDF also released to the media videos detailing their find, with shots of the underground tunnels, including one that led from a home of Sinwar's in the square, in which a **spiral staircase** could bring him directly down into a concrete corridor, complete with electricity.

Do you want to check my DNA? I have the power of a Unicorn. (Noa Kirel)

We must fight the Swastika spiral with a spiral of our own.

The Media Battlefield: The Second Front.

דף יומי בזאפאז וממפ זהם

Hurricane (Eurovision)

Hurricane: Objects In Motion

אבא And Rolling

The question is what is the status of an object passing through the airspace of a certain domain, and what is the status of an object in motion even if it is on the land of the domain itself, but it is not destined to come to rest in that domain.

בעי רבא זרק ארנקי בפתח זה ויצא בפתח אחר מהו אויר שאין סופו לנוח כמונח דמי או לא אמר ליה רב פפא לרבא ואמרי לה רב אדא בר מתנה לרבא ואמרי לה רבינא לרבא לאו היינו מתניתין ראה אותן רצין אחר המציאה ואמר ר' ואמרי לה רב אדא בר כהנא במתנה היאך וקבלה מיניה רבי אבא בר כהנא במתנה ירמיה אמר ר' יוחנן והוא שרץ אחריהן ומגיען ובעי רבי ירמיה במתנה היאל דכמונח דמי (בבא מציעא יב.)
אף על פי שרץ אחריהן ואין מגיען אמר ליה מתגלגל קאמרת שאני מתגלגל דכמונח דמי (בבא מציעא יב.)

Rava inquired: If one threw a purse in this doorway and it went out another doorway, what is the law? Is the article that enters the airspace of a place in which the article is not destined to come to rest considered as if it is resting in that place or not?

The Gemara seeks to answer this inquiry: Rav Papa responded to Rava; and some say that it was Rav Ada Bar Masna that responded to Rava; And some say that it was Ravina that responded to Rava: Is this not the case of our Mishnah? The Mishnah stated: If he saw people running after a find, a lame deer, or young pigeons that never flew, etc. And, in explanation, R' Yirmiya said in the name of R' Yochanan: This is provided that the field owner can run after the animalsand reach them before they leave the field. Whereupon R' Yirmiya inquired: What is the law in the case of a gift? And R' Abba Bar Kahana accepted the distinction suggested by R' Yirmiya, and in the case of a gift the recipient would acquire the animals even if he could not reach them were he to run after them. At any rate, it is clear that the field can acquire the animals for its owner even though they will run through it without stopping to rest inside. Similarly, in Rava's case, the house would acquire the purse passing through its airspace.

Rava, however, rejects the analogy of Rava's case to the case of our Mishnah: Rava said to him: You adduce a proof from an object that is rolling? A rolling object is different, because it is considered as if it were resting.

יומי בזאנו וממפ אם

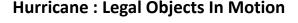
מתני' זרק לתוך ד' אמות ונתגלגל חוץ לד' אמות פטור חוץ לד' אמות ונתלגלג לתוך ד' אמות חייב : גמ' והא לא נח אמר ר' יוחנן והוא שנח על גבי משהו תניא נמי הכי זרק חוץ לד' אמות ודחפתו הרוח והכניסתו ואע"פ שחזרה והוציאתו פטור אחזתו הרוח משהו אף על פי שחזרה והכניסתו חייב אמר רבא תוך ג' לרבנן צריך הנחה על גבי משהו יתיב מטור אחזתו הרוח משהו אף על פי שחזרה והכניסתו חייב אמר רבא תוך ג' לרבנן צריך הנחה על גבי משהו א"ל מתגלגל מרימר וקאמר לה להא שמעתא אמר ליה רבינא למרימר לאו היינו מתני' וא"ר יוחנן והוא שנח ע"ג משהו א"ל מתגלגל קאמרת מתגלגל אין סופו לנוח אבל האי כיון דסופו לנוח אע"ג דלא נח כמאן דנח דמיי קמ"ל (שבת ק.-ק:)

Perhaps you can say that רבא consistently holds that an object in motion is not considered to be at rest.

רבא אמר אויר שאין סופו לנוח לאו כמונח דמי ומי פשיטא ליה לרבא והא מיבעי בעי לה דבעי רבא זרק ארנקי בפתח זה ויצאתה בפתח זה מהו אויר שאין ספו לנוח כמונח דמי או לאו כמונח דמי התם לא מיפסק ולא מידי הכא מיפסק כלי

(בבא מציעא קב.)

So perhaps we need to qualify our understanding of שיטת רבא based on if there is a כלי separating between the airborne object and the ground at the time that it is passing over.

רבא

The Case Was Rolled Around אגלגל מילתא

מעשר אין מתחלל על האסימון דרחמנא אמר וצרת הכסף בידך לרבות כל דבר שיש עליו צורה חומשו מהו שיתחלל על האסימון אתגלגל צלתא ומטא לקמיה דרבא אמר להו אמר קרא עליו לרבות חומשו כמותו (בבא מציעא נד.)

The מנשר שני cannot be deconsecrated onto an unminted coin, because the Merciful one says: *Then you may exchange it (מעשר שני) for money, and bind the money in your hand,* which is understood to include any coin that has an image imprinted on it. Can its fifth be deconsecrated onto an unminted coin i.e. can the additional fifth be paid with an unminted coin?

Eventually **the matter was rolled around to KDA.** He said to the scholars: Wherever scripture refers to the payment of a fifth, it states: *He shall add a fifth onto it*. This serves to include its fifth, that it must be the same as the principal itself, i.e. the fifth is paid only with that which is acceptable for payment of the principal.

דף יומי או וממצ אמם אמם

אבת Was Rolling In The Dough

ואמר רבא הני תלת מילי בעאי קמי שמיא תרתי יהבו לי חדא לא יהבו לי חוכמתיה דרב הונא ועותריה דרב חסדא ויהבו לי ענותנותיה דרבה בר רב הונא לא יהבו לי (מועד קטן כח.)

אמר רב ברדלא בר טביומי אמר רב כל שאינו בהסתר פנים אינו מהם כל שאינו והיה לאכול אינו מהם אמרו ליה רבנן לרבא מר לא בהסתר פנים איתיה ולא בוהיה לאכול איתיה אמר להו מי ידעיתו כמה משדרנא בצנעא בי שבור מלכא וכו. (חגיגה ה:)

I want to suggest that רבא held he should be this way בשיטה.

אלא אמר רבא אשריהם לצדיקים שמגיע עליהם כמעשה הרשעים של עולם הזה בעולם הזה אוי להם לרשעים שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים של עולם הזה בעולם הזה וכו. (הוריות י:)

Were These Funds Of רבא Legitimate?

Possibly unrelated to the suspicion in מסכת בבא מציעא wasn't Jewish, the מסכת בבא מציעא in מסכת בבא מציעא of having recieved illicit רבית (interest) payments contrary to the biblical prohibition of receiving דבית.

אמר להו רבא להנהו דמנטרי באגי פוקו הפוכו בבי דרי כי היכי דלא תשתלם שכירות דידכו עד ההיא שעתא דשכירות אינה משתלמת אלא בסוף וההיא שעתא אוזולי דקא מוזלי גבייכו אמרו ליה רבנן לרבא קא אכיל מר רבית דכולי עלמא שקלי ארבעה ומסלקי לאריסא בניסן מר נטר להו עד אייר ושקיל שיתא אמר להו אתון גא עבדיתון שלא כדין ארעא לאריס משתעבד אי אתון מסלקיתו להו בניסן מפסידתו להו בכמה אנא נטרנא להו עד אייר ומרווחנא להו בכמה

(בבא מציעא עג.)

Rava advises watchmen how to avoid a *Ribbis* pitfall common to their situation: Rava said to those who guarded the fields: Go out and turn over the grain on the threshing floor, so that your wages should not be payable until that time; because the rule is that wages are payable only at the end of the term. Thus, at that time it is the employers who are giving you a good rate of pay.

A *Ribbis* concern regarding sharecropping:

The Rabbi's said to Rava: The master (Rava) consumes interest: They accused Rava of taking interes,

דף יומי או זמטע זמט אמם

because everyone else takes four *Kors* of grain as their share from their sharecroppers, and they dismiss the sharecropper in Nissan; but the master (Rava) waits until lyar and takes six *Kors*.

Rava vindicates himself: He said to them: It is you who do not act according to the law. The land is bound to the sharecropper. If you dismiss them in Nissan you cause them much loss. Whereas I wait for them until lyar and I cause them much gain.

Of course רבא understood that there are certain boundaries in materialism, differentiating between the Jewish (דבא's version) outlook and the ancient gentiles outlook (perhaps this was the Persian outlook).

רבא אמטי ליה קורבנא לבר שישך ביום אידם אמר ידענא ביה דלא פלח לעבודת כוכבים אזל אשכחיה דיתיב עד צואריה בוורדא וקיימן זונות ערומות קמיה א"ל אית לכו כה"ג לעלמא דאתי א"ל דידן עדיפא טפי מהאי א"ל טפי מהאי מי הוה א"ל אתון איכא עלייכו אימתא דמלכותא אנן לא תיהוי עלן אימתא דמלכותא א"ל אנא מיהא מאי אימתא דמלכותא איכא עלי עד דיתבי אתא ההוא פריסתקא דמלכא א"ל קום דקבעי לך מלכא כי נפיק ואזיל א"ל עינא דבעי למיחזי לכו בישותא תיפקע א"ל רבא אמן פקע עיניה דבר שישך אמר רב פפי איבעי ליה למימרא ליה מהאי קרא בנות צלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר אמר ר"נ בר יצחק איבעי ליה למימרא ליה מהכא עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו (עבודה זרה סה.)

Bar Sheishach did not realize that the curse would affect him. For he meant Israel no harm - to the contrary, that which he wished for Israel was to his mind the greatest of blessings; that they too enjoy the untrammeled pleasures of this world. However, in truth, this seeming kindness was a thought of utmost evil. For Israel is far removed from the unclean passions and desires of such as Bar Sheishach. Their greatest pleasures are found not in the temporal realm, but in the spiritual elevation they achieve in their service to G-d. When Bar Sheishach wished upon the Jewish Nation that they descend to his degraded level, he was unwittingly wishing them harm. Therefore, when Takanas Hashavin p. 62).

The Witch Hunt

יומי בזאטובאו ומספ אמם

The U.S. Is Going After The Wrong Person

If Trump were like King David

A hurricane can be very stormy.

Bar

Sheshach

On the one hand we have the מועד קטן in מועד קטן:

ואמר רב משום רבי ראובן בן אצטרובילי ואמרי לה במתניתא תנא א"ר ראובן בן אצטרובילי אין אדם נחשד בדבר אלא א"כ עשאו ואם לא עשה צקצתו ואם לא עשה מקצתו הר הר בלבו לעשותו ואם לא הרהר בלבו לעשותו ראה אחרים שעשו ושמח מתיב רבי יעקב ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על ד' אלקיהם התם להכעיס הוא דעביד (מועד קטן יח:)

דף יומי בדאפוצאו ומכטב זאם

Even if he didn't do it, he still might have seen someone else do it and be happy about it.

On the other hand we have the יומא in גמרא:

דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק אין מעמידין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו שאם תזוח דעתו עליו אורין לו חזור לאחוריך (יומא כב:)

Rabbi Yochanan said in the name of Rabbi Shimon Ben Yehotzadak: "We do not appoint a leader unless he has a box of creeping critters (e.g. a rumor of an affair) hanging behind him.

Reb Moshe Soloveichic says that Trump is his 49th cousin once removed. They are both descendants of Bustenei, who himself was a descendant of King David.

דף יומי בדאטובאו ומנסע קהם

Ding Dong The Witch Is Dead

Slain Iranian general planned, executed Hamas's massacre

Iranian organization, linked to supreme leader, praises late general for role in mass murder of 1,200 in Israel.

By BENJAMIN WEINTHAL

APRIL 14, 2024 18:03 Updated: APRIL 15, 2024 09:11

יומי ממפאז זממפ אמם

Ding Dong The Witch Is Dead

Ding Dong:

אתא ההוא גברא טרף אבבא (עירובין קד.)

וכי הוה אתי רבי אבהו קרי אבבא (קידושין לא:)

Dong The Witch:

אזל ההוא אזמניה לדינא לקמיה דר' נחמן וכו. אמר ליה תיתי דונג תשקינן (קידושין ע.)

פרש"י : "תבא ביתי שכך שמה" (רש"י ד"ה תיתי דונג)

וכו. הא איכא בנתיה דר' נחמן וכו. כי הדרן ואתן אמר הוו קא בחשן קידרא בכשפים (גיטין מה.)

The Witch:

כגון יוחני בת רטיבי (סוטה כב.)

פרש"י "אלמנה מכשפה היתה וכו." (רש"י ד"ה כגון יוחני בת רטיבי)

אבל בדורות האחרונים שבנות ישראל פרוצות בכשפים וכו. (עירובין סד:)

The Witch:

אמר אמימר אמרה לי רישתינהי דנשים כשפניות האי מאן דפגע בהו בנשים כשפניות נימא הכי חרי חמימי בדיקולא וכו. (פסחים קי.)

The Witch Is Dead:

מעשה במוכת אחד ישראל רשע אחד שמת ובו ביום מת אדם גדול בעיר ובאו כל בני העיר ונתעסקו במטתו וקרובי אותו מוכס הוציאו גם את מטת המוכס אחריו וקפצו עליהם אויבים והניחו המטות וברחו והיה שם תלמיד אחד שישב לו אם מטת רבו לאחר זמן חזרו גדולי העיר לקבור את החכם ונתחלפה להם מטתו בשל מוכס והיה אותו תלמיד צועק ולא הואיל וקרובי המוכס קברו את החכם ונצטער בה אותו תלמיד מאד מה חטא גרם ליקבר זה בבזיון ומה זכה אותו רשע ליקבר בכבוד גדול כזה נראה לו רבו בחלום ואמר לו אל תצטער בא ואראך בכבודי בגן עדן בכבוד גדול ובא ואראך אותו האיש בגיהנם וציר של פתח גיהנם סובב באזניו אבל פעם אחת שמעתי בגנות תלמידי חכמים ולא מחיתי ולכך נענשתי וזה פעם אחת הכין סעודה לשר העיר ולא בא שר העיר וחילקה לעניים וזה היה שכרו אמר אותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון בדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחתיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים בעלי קומה והיה אותו היום יום גשמים ונתן כד גדולה ביד כל אחד ואחד וקיפל טלית בתוכם ואמר להן הזהרו בהן שהן שמונים ובשעה שתכנסו יגביה איש אחת מהן מן הארץ ושוב אין מכשפות שולטות בכם ואם לאו לא נוכל להם הלך לו שמעון בן שטח לטרקלין שלהם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף אני ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו ומה כשפים בידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגובות ואע"פ שהוא יום גשמים אמרו לו הנראה יצא לחוץ ורמז להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחז כל אחד את אחת מהן והגביה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקנאו קרוביהם בדבר ובאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוב מיתה ונגמר דינו וכשהיה יוצא ליסקל אמר אם יש בי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואם אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בהם ונתנו טעם לדבריהם מחמת קנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטר (סנהדרין מד: רש"י ד"ה דבעיא מכסא)

דף יומי בדאשובאו ונגספ זאם

חרי חמימי בדיקולא בזייא לפומייכו נשי דחרשייא קרח קרחייכי פרח פרחייכי איבדור תבלונייכי פרחיה זיקא למוריקא חדתא דנקטיתו נשים כשפניות אדחנני וחננכי לא אתיתי לגא השתאדאתיתי לגא קרחנני וחננכי (פסחים קי.-קי:)

"karchaneni ve-chananchi"

"karchaneni ve-chananchi"

"Mana-Mana-Pati-Patipi"

"Mana-Mana-Pati-Patipi"

The Scarecrow: Never Again

There are two "כליא" (remover's or preventers) in מסכת שבת.

כליא פרוחי (שבת נז:)

Crumb's no more.

כליא עורב (שבת צ.)

Crows no more. (spikes placed on top of The Holy Temple site to prevent crows from landing on it.)

What is attracting the crow's to the Holy Temple Site? If it is the crumbs or the growing grain, and removing the crumbs or the growing grain is not an option, then you need some sort of a כליא עורב or as Rabbi Gross זע"ל from Chicago used to say "Roost No More".

Are the terrorists getting the funds in order to commit the acts of terror, or are they commiting the acts of terror in order to get the funds?

דף יומי צדאפוצאו וממפ אמם

עורבא פרח

כא כב כג

The raven is flying through the pages of o"\":

עורבא פרח (ביצה כא:)

רבה אמר במי שמשחיר פניו עליהן כעורב (עירובין כב.)

וכו. וכו. ואתו עורבי אכלי דמא וסלקי אבי תאלי וכו. וכו. (בבא בתרא **כג.**)

Rise Up To The Stars

כד

אמר רבה בר רב הונא הכא בצפור דרור עסקינן שאינה מקבלת מרות דתנא דבי ר' ישמעאל למה נקרא שמה צפור דרור שדרה בבית כבשדה (ביצה כד.)

Rabbah Bar Rav Huna said: Here in the Mishnah in Shabbos we are dealing with a *deror* bird, which does not accept mastery. For the school of R' Yishmael taught a Braisa: Why is it called a *Dror* bird? Because it lives freely in a house as in a field.

דף יומי בזאטובאו ומנסע זהם

The Grumpy Tree

אז ירננו עצי היער (דברי הימים טז:לג)

The implication is that now they are sad. Why? There is a vort from the Rogotchover Gaon explaining why. It has to do with the fact that they are being chopped down to write ספרים that might not be worthy of being written.

There are two other similar פסוקים.

הללו את ד' מן הארץ וכו. וכו. עץ פרי וכל ארזים (תהלים קמח)

אז ירננו כל עצי יער (תהלים צו:יב)

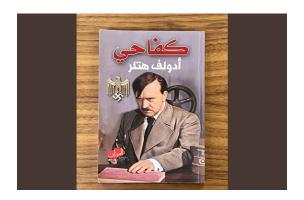
IDF troops find 'Mein Kampf' copy in Nuseirat, Gaza Strip - report

דף יומי בזאטובאו ומנסע זהם

Haddad shared that the location in which the book had been found was the Nuseirat refugee camp in Gaza

By JERUSALEM POST STAFF

JUNE 19, 2024 21:10**Updated:** JUNE 19, 2024 21:15

I think the Rogotchover was referring to ספרים that don't get the proper גמרא in the גמרא. I don't think he was referring to libelous antisemitic books.

הואיל ותנן בבכירתא כוותיה

כו כז כח

Here are three places that the גמרא says the הלכה follows one מאן דאמר since it is paskened like him in מסכת בכורות.

הואיל ותגן בבכירתא כוותיה (בכורות כו.)(ברכות כז.)

הואיל ותנן בבכורות בוותיה (ביצה כח.)

ר' נחוניא בן הקנה

כח כט ל

(ברכות כח:)(מגילה כח.)(פסחים כט.)(כתובות ל:)

דף יומי או זממצ אמם אמם

Rise Up To The Stars

חזק חזק ונתחזק

We finished ספר שמות, and now we are starting ספר ויקרא.

מחיל אל חיל (ברכות סד.)

From strength to strength

Rabbi Ahron Soloveichic, when he lived in New York he used to read the newspaper every day. He kept up with what was happening in the world. However later when he lived in Chicago, he didn't have time for this. He was too busy learning. Although I am sure that even when he read the news, he was still thinking in learning.

זה וזה גורם

כה כו כז כח כט ל

מפתח מסורת הש"ס The

The Pressure Cooker: Increased Intensity חדא ועוד קאמר

כה: אמר ר' אלעזר לעולם אל יטיח אדם דברים כלפי מעלה שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואיטלע ומנו לוי והא גרמא ליה והא לוי אחוי קידה קמיה דרבי ואיטלע הא והא גרמא ליה. (תענית כה.)

כה כו : תניא ר' שמעון בן אלעזר אומר אין מדליקין בצרי מאי טעמא אמר רבה מתוך שריחו נודף גזרה שמא יסתפק ממנו. ממנו אמר ליה אביי לימא מר מפני שהוא עף חדא ועוד קאמר חדא מפני שהוא עף ועוד גזירה שמא יסתפק ממנו.

(שבת כה:-כו.)

Side note: There are two ש"ס in מסכתות where the גמרא says "חדא ועוד קאמר" on דף כ"ו עמוד א on:

(שבת כו.)(ראש השנה כו.)

זה וזה גורם

What is the IDF doing in Gaza? Are they eliminating terrorists or are they rescuing hostages?

כו כז: ת"ר תנור שהסיקו בקליפי ערלה או בקשין של כלאי הכרם חדש יותץ ושן יוצן אפה בו את הפת רבי אומר הפת אסורה וחכמים אומרים הפת מותרת בישלה על גבי גחלים דברי הכל מותרת והא תניא בין חדש ובין ישן יוצן לא קשיא הא רבי והא רבנן אימור דשמעת ליה לרבי משום דיש שבח עצים בפת זה וזה גורם מי שמעת ליה אלא לא קשיא הא ר' אליעזר הא רבנן. הי ר' אליעזר אילימא רבי אליעזר דשאור דתנן שאור של חולין ושל תרומה שנפלו לתוך עיסה ואין

יומי או זממע אמם אמם אמם

בזה כדי להחמיץ ואין בזה כדי להחמיץ ונצטרפו וחמצו רבי אליעזר אומר אחרון אני בא וחכמים אומרים בין שנפל איסור לכתחלה ובין שנפל איסור לבסוף לעולם אינו אוסר עד שיהא בו כדי להחמיץ ואמר אביי לא שנו אלא שקדם וסילק את האיסור אבל לא קדם וסילק את האיסור אסור אלמא זה וזזה גורם אסור וממאי דטעמא דר' אליעזר משום דאחר אחרון אני בא לא שנא קדם וסילק את האיסור לא שנא לא קדם וסילק את האיסור אבל בבת אחת ה"נ דשרי אלא ר' אליעזר דעצי אשירה דתנן נטל הימנה עצים אסורין בהנאה הסיק בהן את האיסור אבל בבת אחת ה"נ דשרי אלא ר' אליעזר דעצי אשירה דתנן נטל הימנה עצים אסורין בהנאה הסיק בהן את התנור חדש יותץ ישן יוצן אפה בו את הפת אסורה בהנאה נתערבה באחרות ואחרות באחרות כולן אסורין בהנאה רבי אליעזר אומר יוליך הנאה לים המלח אמרו לו אין פדיון לע"ז אימור דשמעת ליה לר' אליעזר בע"ז דחמיר איסורה בשאר איסורין שבתורה מי שמעת ליה אלא אם כן אמאן תרמייה ועוד הא תניא בהדיא וכן היה ר' אליעזר אוסר בכל איסורין שבתורה. אמר אביי אם תמצא לומר זה וזה גורם אסור רבי היינו ר' אליעזר ואם תמצי לומר זה וזה גורם מותר שרי איכא דאמרי אפי' למ"ד זה וזה גורם מותר קדירה אסורה דהא קבלה אסור אסור למאן דאמר זה וזה גורם מותר שרי איכא דאמרי אפי' למ"ד זה וזה גורם מותר קדירה אסורה והתניא איפכא מישולא מקמי דניתן עצים דהיתירא א"ר יוסף א"ר יהודה אמר שמואל תנור שהסיקו בקליפי ערלה או בקשין של כלאי הכרם חדש יותץ ישן יוצן אפה בו את הפת רבי אומר הפת מותרת וחכמים אומרים הפת אסורה והתניא איפכא איפכא תני ואב"א בעלמא קסבר שמואל הלכה כרבי מחבירו ולא מחביריו ובהא אפי' מחביריו וסבר אתנייה איפכא כי היכי דניקום רבנן לאיסורא: (פסחים כו:-כז.)

Multiple Fronts

כח: דאמר ר' יוחנן אסור לאדם להסתכל בצלם דמות אדם רשע שנאמר לולא פני יהושפט מלך יהודה אני נושא אם אביט אליך ואם אראך רבי אלעזר אמר עיניו כהות שנאמר ויהי כי זקן יצחקותכהין עיניו מראות משום דאסתכל בעשו הרשע והא גרמא ליה והאמר ר' יצחק לעולם אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך שהרי אבימלך קלל את שרה ונתקייםבזרעה שנאמר הנה הוא לך כסות עינים את תקרי כסות אלא כסייית עינים הא והא גרמא ליה

(מגילה **כח**.)

כט: אמר רבא הכל מודים היכא דשחט סימן אחד עובד כוכבים וסימן אחד ישראל שהיא פסולה שהרי נעשה בה מעשה טרפה ביד עובד כוכובים וכו. וכו. (שחיטה ע"י שנים אחד ישראל ואחד עובד כוכבים)(חולין כט:)

Multiple Fronts

Israel seeks to avoid multi-front war, Hamas has other plans - analysis

In the past, Israel was not worried about fighting Hamas and Hezbollah at the same time. Recent developments indicate that this has changed.

דף יומי או זממצ אמם אמם

By SETH J. FRANTZMAN

MARCH 19, 2024 16:44

- Jerusalem Post

ל: אשר יעשון זו לפנים משורת הדין דאמר ר' יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה אלא דיני דמגיזתא לדיינו אלא אימא שהעמידו דיניהם על דין תורה ולא עבדו לפנים משורת הדין (בבא מציעא ל:)

תוס' שם ד"ה לא חרבה כו'. ואם תאמר דביומא (דף ט:) אמר מפני שנאת חנם וי"ל דהא והא גרמא:

The Media Battle Field

Anglos offer the perfect hasbara for media battlefield - opinion

The draft to come to defend Israel through public diplomacy is no less important than the other one in the news.

By GIL HOFFMAN MARCH 29, 2024 13:02 - Jerusalem Post

The Burning Bush Vs. The Burning Bushnell

Iran's Khamenei: Western culture and Gaza 'genocide' killed Aaron Bushnell

דף יומי אם אמבאז וממפ אמם

Bushnell set himself on fire outside the Israeli Embassy in Washington DC on Sunday in protest against Israel's war against Hamas in Gaza.

By JERUSALEM POST STAFF

FEBRUARY 29, 2024 10:29

וירא מלאך ד' אליו בלבת אש מתוך הסנה וכו. (שמות ג:ב)

פרש"י ד"ה **מתוך הסנה**. ולא אילן אחר משום עמו אנכי בצרה (תהלים צא:טו)

Perhaps you can say that, להבדיל, this U.S. Airforce soldier tried to give over the same message of "I am with you in your pain", only instead of to the Jewish people, he was delivering the message to the Palestinians. Perhaps the simple analysis would be that whereas the Jewish people were oppressed, the people of Gaza, were not. So it boils down to truth and false. G-d's message to Moses was truth, whereas the self-imolating soldiers message to the world was false. So I say this is Israel's task in the media battlefield. Telling the truth, when others are telling the false.

"You want the truth? You can't handle the truth." (A Few Good Men Movie)

Forget about failures and all the errors that came through all the misidentifications by the IDF. The Truth is that many members of the IDF might not have even finished o"w once. The worst part of it all is that the Haredim are aware of this fact, and they don't even care.

"We must fight this עם הארצות with . . ."

Daf Yomi Outreach from Daf Yomi Insights.

If you would ask Shant Soghomonian about the Burning Bushnell incident he would tell you it should have been Burning Sanders.

Shant Soghonian - possibly he would have wished this were Bernie Sanders front door instead of Aaron Bushnell (the novelty is in the word "instead"):

דף יומי בדאטובאו ומנסע קהם

Man arrested after door of Bernie Sanders's office set on fire

By REUTERS

A man has been arrested for allegedly starting a fire outside the office of Senator Bernie Sanders in Burlington, Vermont, the US attorney's office for the state says.

Shant Soghomonian, 35, entered the building in downtown Burlington on Friday and headed to Sanders' office on the third floor. He was recorded by security cameras spraying a liquid near the door and setting it alight, the US attorney's office says.

Sprinklers went off on multiple floors as Soghomonian departed via a staircase. There were several people inside the office but no one was injured, although the door and surrounding areas were damaged by the fire, the US attorney's office says.

No motive is given.

Sanders is a long-serving independent in the US Senate representing the northeastern state of Vermont, although in 2016 and 2020 he unsuccessfully sought to become the Democratic Party's presidential nominee. -Times of Israel

Undercover Espionage
Gathering Intel
Mar 24 Purim

דף יומי או וממצ אמם אמם

Rise Up To The Nocturnal Light Sources

Does This Black Hat Blow My Cover?

"Have I become so drunk on this Purim, that my eyes are playing tricks on me? What is he doing there?"

How did אביי know all of ר' יוחנן was teachings without having been there when ד' יוחנן was teaching?

- 1. אמר ר' יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן ארץ ישראל אין חייבין עליה משום רה"ר יתיב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא א"ל אביי לרב דימי מ"ט אילימא משום דמקיף לה סולמא דצור מהך גיסא ומחתנא דגדר מהך גיסא בכל נמי מקיף לה פרת מהך גיסא ודיגלת מהאי גיסא דכולי עלמא נמי מקיף אוקיינוס דילמא מעלות ומורדות קאמרת א"ל קרקפנא חזיתיה לרישך בי עמודי כי אמר רבי יוחנן להא שמעתא וכו. וכו. (עירובין כב:)
 - 2. (יבמות עח.)

Was רבה of ר' יוחנן or not?

- 1. קרקפנא חזיתיה לרישך ביני עמודי (עירובין כב:)(יבמות עח.) עירובין שם תוס' ד"ה קרקפנא "רישך היינו רבה"
 - 2. אמר רבה אמר ר' יוחנן (תענית כט.)
- 3. יתיב רבה וקאמר להא שמעתא אמר ליה ר' חסדא מאן צאית לך ולר' יוחנן רבך (נדרים נט.)
- 4. שלחו ליה אחוהי לרבה וכו.. וא"ת אין לך רב יש לך רב ומנו ר' יוחנן (כתובות קיא.)

I want to suggest that ר' דימי might have been referencing possible letter communications that might have taken place between רבה and his brothers, and that 'c brothers might have looked like רבה's brothers might have looked like רבה. This would explain how רבה

דף יומי או וממצ אמם אמם

ר' יוחנן of יוחנן, yet he was not actually there (it was his brother who looked like him.) 'ר knew that it was not רבה, but he also knew that רבה used to have correspondences with his brothers, and it was that that he was referencing.

He was definitely a תלמיד of ר' הונא:

- 1. אמר רבה אמר ר' הונא מקרא מלא דבר הכתוב לא יטמא וכו.. (נזיר מב:)
 - 2. ואמר רבה כי הוינא בי רב הונא וכו. (עירובין מ:)
- 3. מנחות לו. תוס' ד"ה אמר רבה רב הונא אסברא לי. רבה גרסינן ולא רבא דרבא לא ראה רב נונא מעולם דהא אמרינן בפרק בתרא דקדושין (דף עב:) דביון שמת רב יהודה נולד רבא ארב הונא שכיב קודם רב יהודה כדמוכח במועד קטן (דף יז.) דכי נח נפשיה דרב יהודה קאמר התם גברא רבה כרב יהודה ליכא הכא ורב הונא היה גדול בחכמה ובמנין מכל תלמידי דרב כדמשמע בפרק בתרא דכתובות (דף קו.). מ"ר

I want to say number two is a better ראיה than number one since רבה might hold like ר' אסי in שקלים ז עמוד ב:

אמר ליה ר' זעירא לר' אסי חכים רבי לבר פתייא דאת אמר שמעתא משמיה אמר ליה ר"י אמרה משמיה אמר ליה ר' זעירא לר' אסי חכים ר' לרב דאת אמר שמעתתא משמיה אמר ליה ר' אדא בר אהבה אמרה משמיה (שקלים ז:)

Some Often Quoted By Their Rarely Quoting Quoters

Perhaps the general דרך in ס"w is that the usual תלמידים are quoting the usual רביים. It might be less common to find someone who is not a תלמיד in the usual sense of the term, quoting someone who is not his רבי in the usual sense of the term. Here are some examples of exceptions to this general דרך.

- 1. אמר עולא אמר ר' יהושע בן לוי (בבא מציעא ט:)(חולין קכב.)
 - 2. אמר רב ששת אמר רב הונא (בבא מציעא עב:)
 - 3. אמר ר' הונא אמר ר' יוחנן (ברכות כד:)

On this one in ברכות I want to point out that ארץ might not have been the ברכות וויענ in ארץ in ארץ אישיבה yet, since we know that ר' חנינא the previous ראש ישיבה before שראל was still alive when ר' חונא died. Here is the מועד קטן in גמרא where you can proof to this.

כי נח נפשיה דרב הונא וכו. וכו. ר' אמי ור' אסי נפוק ר' אילא ור' חנינא לא נפוק (מועד קטן כה.)

This is very interesting because it would imply that ר' הונא died before ד' who was his רבי, as we know that רב the רב of תלמיד went straight from רב to study under רב when he was ר' יוחנן. This would mean that when ראש ישיבה at that time ראש ישיבה was still alive.

א"ל רב לרב כהנא עד האידנא הוו פרסאי וכו. וכו. וכו. קום סק לארעא דישראל וקביל עלך דלא תקשי לר' יוחנן שבעא שנין וכו. (בבא קמא קיז.)

This is hard to understand, as we know that all the later generations learned under ר' הונא הונא ישיבה ווד ישיבה was still alive. So I want to suggest that that ר' חנינא is a later מועד קטן is a later ראש ישיבה and he was not the ראש ישיבה.

דף יומי בזאטובאו וממפ זהם

4. אמר רב הונא אמר רבי אלעזר (מכות י:)(כריתות ח.)

Allthough שמואל 'ח was in בבל and he saw בם and 'שמואל (I think he was young then as he was a young then he moved to תלמיד when he moved to ארץ ישראל and he was in עלמיד 'ז's yeshiva (see Shkalim 7a (שקלים ז.) as you can see from מסכת עירובין, nevertheless It might seem interesting that we find ר' הונא אמר ר' אלעזר only twice in "ש"ס חיים אונד איי שיים וויין איינע איינע מיינע איינע מיינע איינע איינ

Here are the צמרא's in עירובין:

אמר ליה ר' אלעזר בר בי רב אמר שמואל הכי א"ל אין א"ל אחוי לי אושפיזיה אחוי ליה אתא לקמיה דשמואל אמר ליה אמר מר הכי וכו. וכו. (עירובין עד.)

אמר ליה ר' אלעזר בר בי רב אמר רב הכי א"ל אין א"ל והא מר הוא דאמר לזה בשלשול ולזה בזריקה שניהן אסורין וכו. וכו. (עירובין פה:)

There is also the possibility that this is another ר' הונא בר אחא such as ר' הונא בר אחא (see (כריתות ח.)).

Here is one more to add to the list of rarely quoting quoters:

5. ר' חייא בר אבא אמר רב (חולין צב.)

יומי בזאפואו ומספ אמם

Hostages, Sending Down Relatives To Handle Assets

According to Rav This Is Fake News

If you believe this photo is unedited then perhaps you are from פומבדיתא, and are completely escaped from a perception of anything close to reality. (בהרדעא הואל, and you hold like on the matter of "Handling assets of hostages taken captive")

אתמר שבוי שנשבה רב אמר אין מורידין קרוב לנכסיו שמואל אמר מורידין קרוב לנכסיו בששמעו בו שמת כולי עלמא לא פליגי דמורידין כי פליגי בשלא שמעו בו שמת רב אמר אין מורידין דלמא מפסיד להו ושמואל אמר מורידין כיון דאמר מר שיימינן להו כאריס לא מפסיד להו מיתיבי רבי אליעזר אומר ממשמע שנאמר וחרה אפי והרגתי אתכם יודע אני שנשותיהם אלמנות ובניהם יתומים אלא מה תלמוד לומר והיו נשיכם וגו' מלמד שנשותיהם מבקשות לינשא ואין מניחין אותן ובניהן רוצים לירד לנכסי אביהן ואין מניחין אותן אמר רבא לירד ולמכור תנן הוה עובדא בנהרדעא ופשטה רב ששת מהא מתניתא אמר ליה רב עמרם דילמא לירד ולמכור תנן אמר ליה דילמא מפומבדיתא את דמעיילין פילא בקופא דמחטא והא דומיא דנשותיהם ובניהם קתני מה התם כלל לא אף הכא נמי כלל לא (בבא מציעא לח:)

The Gemara now fully discusses the laws of caring for a captive's property:

It was stated: concerning one held captive: Rav said: The court does not send down a relative in his property. Shmuel said: The court does send down a relative in his property.

יומי או וממצ אתם אתם

The Gemara elaborates: In a case where they heard that the captive died, everyone [i.e. both Rav and Shmuel] agrees that the court sends down a relative in the captive's property, because this arrangement will not be detrimental to the land. When they do disagree is in a case where they did not hear that the captive died. Rav said that the court does not send down a relative in the captive's property, because perhaps he will ruin the land. And Shmuel said that the court does send down a relative in the captive's property, for since the master said, concerning those that temporarily tend land for an absentee owner, that we evaluate for them their share of the profits according to the scale applied to a sharecropper, the relative will not ruin the land.

Citing Scripture, the Gemara challenges Shmuel:

The scholars retorted from the evidence of a Baraisa: R' Elazar says: From the plain meaning of what is stated in the verse: And I Hashem shall become incensed and I shall kill you, I understand that their wives are rendered widows and their children orphans. Rather, what teaching does the verse, and your wives etc. [will be widows and your children orphans] mean to convey? It teaches that their wives will seek to remarry, and that their children will desire to enter their father's property and we will not allow them. Scripture thus teaches that Beis Din is not allowed even to send down a child in his father's property in order to preserve it until the father returns from captivity. This conflicts with Shmuel's lenient ruling, which authorizes the court to send down a relative in a captive's property even in the absence of a rumor as to his death, for here as well the families will not even hear a rumor about any captive's death. -?-

The Gemara turns back the challenge:

Rava said: It was stated in the text of the Baraisa that the children are not permitted to enter and sell their father's property. However, they may indeed tend it in his absence, consume its produce, and be compensated as sharecroppers if their father returns.

The Gemara records a related occurrence:

There was an incident in Nehardea involving a relative that was sent down into a relatives property, and Rav Sheishess decided the case on the basis of this aforementioned Baraisa, ruling that the relative may not be sent down into the property. Rav Amram said to him: Perhaps the Tanna actually stated that the children are not permitted to enter their father's property and sell it; they may, however, tend their father's property, consume its produce, and be compensated as sharecroppers if the father returns. Rav Sheishess remarked to Rav Amram: "Perhaps you are from Pumbedisa, where they push an elephant through the eye of a needle (i.e. their arguments are often rather forced). It is taught in the Baraisa that the children of captives are comparable to their wives! Just as there the wives may absolutely not remarry because possibly their husbands are still alive, here, too, the children may absolutely not enter the property" - i.e. even in the role of a caretaker. etc. etc.

דף יומי פדאפופאו ומנספ אמם

Rise Up To The Stars

מ מא מב מג מד מה מו מז מח מט נ נא נב נג נד נה נו נז נח נט ס סא סב סג

"KEEP ON LEARNING DAF YOMI. YOU'RE DOING IT. YOU'RE ALMOST AT THE FINISH LINE. YOU'RE ALMOST READY TO MAKE A SIYUM ON GANTZ SHAS."

"Even if I have to do it alone, I will finish all of D"U. Despite the international pressure to not finish the task, I will defy the international world and finish all of D"U." C

Gantz "We Have Liftoff" ' ""

Netanyahu's grandson finished o"♥ at the age of 13 (genius). He himself is a descendant of the Vilna Gaon.

בן גבר על נעילת שערים (שקלים יג.)

He was in charge of locking the gates of the Temple at night and opening them each morning (*Pnei Moshe et al.*; see Rambam, Hil. Klei HaMikdash 7:3)

דף יומי או זממצ אמם אמם

עם הארץ הוא חסיד UNRWA

The scarecrow receives a brain/diploma (education).

ה טו כה 25 15 5

וא"ר אבא אמר ר' שמעון בן לקיש אם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש הוא חגריהו על מתניך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו (שבת סג.)

You see that it is still possible for him to be considered a מַם האַרץ despite the fact that he is an עם האַרץ.

However the פרקי אבות in פרקי implies otherwise.

(פרקי אבות ב:ו) הוא היה אומר : אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד

I would like to answer that really in essence he is not a חסיד, however from his perspective he is a חסיד. The משנה in מבת is using the essential definition, and the משנה is using the definition of the 'צום הארץ's self perception.

So what is the משנה in what the משנה says that it is impossible for an ignorant נם הארץ?

Perhaps to be a חסיד or one who engages in חסד, acts of kindness, you need to have a certain amount of knowledge which might be lacking in an נם הארץ.

כל דבר שעושה ואוכל יעשה ויאכל ודבר שאין עושה ואוכל ימכר שנאמר והשבותו לו ראה היאך תשיבנו לו

(בבא מציעא כח:)

It is known that קוֹ הוניגא בן דוסא, was a miracle worker and he helped many people. He actually might have implemented this teaching in a personal occurrence.

ור' חנינא בן דוסא מהיכן הוו ליה עזים והא עני הוי ועוד אמרו חכמים אין מגדלין בהמה דקה בא"י א"ר פנחס מעשה ועבר אדם אחד על פתח ביתו והניח שם תרנגולין ומצאתן אשתו של ר' חנינא בן דוסא ואמר לה אל תאכלי מביציהן והרבו ביצים ותרנגולין והיו מצערין אותם ומכרן וקנה בדמיהן עזים פעם אחת עבר אותו אדם שאבדו ממצו התרנגולין ואמר לחבירו בכאן הנחתי התרנגולין שלי שמע ר' חנינא אמר לו יש לך בהן סימן אמר לו הן נתן לו סימן ונטל את העזין והן הן עיזי דאייתו דובי בקרנייהו (תענית כה.)

יוכוי קד

The ירושלמי give an example of an ignorant individual who tried performing this מצוה without knowledge of the משנה's teaching in בבא מציעא.

עובדא הוה בחד בר נש דאשכח חמשא עגלין והוה מזבין ומוכלינון עד דקמון על חד (ירושלמי בבא מציעא ז.)

There was an incident with a person who found five calves. He sold one at a time in order to feed the others until only one remained.

I want to suggest that this is true with the מצוה of giving charity as well. In the case of the ירושלמי did the individual perform the מצוה of מצוה just not in its best form? Or do we separate it and say that for one עגל he performed the מצוה, but for the value of the other four עגל he did not perform the Perhaps you can say that he performed the מצוה, just not in its best form. If so I think we have something similar with the מצוה of giving צדקה (charity). Meaning that you need to be clever in performing it in the best way.

אמר רבי יונה אשרי נותן לדל אין כתיב כאן אלא אשרי משכיל אל דל זה שהו מסתכל במצוה היאך לעשותה כיצד היה רבי יונה עושה כשהיה רואה עני בן טובים שירד מנכסיו היה אומר לו בני בשביל ששמעתי שנפלה לך ירושה ממקום אחר טול ואת פורע מן דהוה נסיב הוה אמר ליה מתנה היא לך (שקלים **טו.**)

אמר ר' יוחנן אין הוה כגון אהן מצובה אין חייב להכריז מהו כגון אהן מצובה כגון אהין קרפיפא של שלשה בני אדם מכיון דלא ידע למאן מחזרה אין חייב להכריז אמר ר' יוסי את שמע מינה בר נש הוה מהלך חורי רבי חלפתא נפל מינייהו חד דינר מכיון דלא ידע למאן מחזרה אינו חייב להכריז שמעון בר ווה הוה מהלך חורי רבי לעזר נפל מיניה דינר אושטיה ליה שמעון בר ווה אמר ליה כבר נתייאשתי מיניה אמרי לא איתכוון רבי לעזר אלא לזכוייה לרבי שמעון בר ווה בגין דהוה אינש מסכן (ירושלמי בבא מציעא ה.)

R' Yochanan said: If the lost object is found in a place that is like a tripod, the finder of the lost object is not obligated to announce it.

The Gemara explains: What is meant by "a place that is like a tripod"?

A secluded, relatively unfrequented place, such as the triangular enclosure formed by the houses of three people. Since the owner of the lost object does not know whom to confront, the finder is not obligated to announce it.

Based on the above the Gemara notes: R' Yose said: You learn from this ruling of R' Yochanan what the law is in the following hypothetical case: A person was walking behind R' Chalafta and two other people, and a *Dinar* (Babylonian currency coin) fell from among them, which the person picked up. Since the owner of the *Dinar* does not know whom to confront, the finder is not obligated to announce it.

The Gemara discusses an actual case of someone who picked up a *Dinar* dropped by the person in front of him: Shimon Bar Vah was walking behind R' Lazar. A *Dinar* fell from R' Lazar. Shimon Bar Vah picked it up and handed it to R' Lazar. R' Lazar said to him: "I have already despaired of recovering it. It therefore belongs to you."

The Gemara notes that, despite what he told Shimon Bar Vah, R' Lazar dropped the *Dinar* not accidentally, but intentionally.

דף יומי בדאשובאו ומנספ זהם

The Sages said: R' Lazar dropped the *Dinar* with no intention other than to allow R' Shimon Bar Vah to acquire it. Since R' Shimon Bar Vah was a poor man, R' Lazar wished to support him in a respectable fashion.

Perhaps another מצוה where this might apply is a תלמיד learning from his רבי during a lecture. If the תלמיד has a question which might embarrass the רבי if it ends up proving the יבי wrong, and there are many people present at the lecture, then perhaps it is best for the student to wait until after the lecture to ask the question.

אריב"ל כל השם אורחותיו זוכה ורואה בישועתו של הקב"ה שנאמר ושם דרך אל תקרי ושם אלא ושם דרך אראנו בישע אלקים רבי ינאי הוה ליה ההוא תלמידא דכל יומא הוה מקשי ליה בשבתא דריגלא לא הוה מקשי ליה קרי עליה ושם דרך אראנו בישע אלקים (מועד קטן ה.)(סוטה ה:)

דף יומי בזאטובאו ומוסע קהם

Somewhere Over The Rainbow

?Spaghetti and Skittles: What is in the American aid boxes airdropped into Gaza

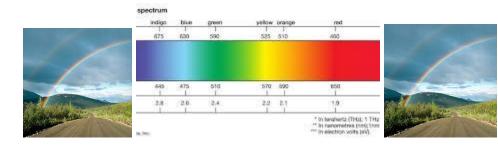
Cool...cool...Gazans are doing good reviews for the MREs dropped by the US," commented one person"

".who shared the video. "F**** MREs no less

By JERUSALEM POST STAFF

MARCH 3, 2024 18:59

Different Points On The Humanitarian הסד Spectrum

2

טו טז יז 17 16 15

The greatest form of חסד, and giving of humanitarian aid:

אמר רבי יונה אשרי נותן לדל אין כתיב כאן אלא אשרי משכיל אל דל זה שהו מסתכל במצוה היאך לעשותה כיצד היה רבי יונה עושה כשהיה רואה עני בן טובים שירד מנכסיו היה אומר לו בני בשביל ששמעתי שנפלה לך ירושה ממקום אחר טול ואת פורע מן דהוה נסיב הוה אמר ליה מתנה היא לך (שקלים טו.)

This next one is not as good as there are possible deficiencies in the receivers of the aid and their eligibility to be receiving of aid, the givers of the aid might not be held accountable as they might not have been able to know of the receivers ineligibility at the time that they gave the aid.

יומי בדאפופאז ומוסצ אמם

דרש רבא מאי דכתיב ויהיו מוכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם אמר ירמיה לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אפילו בשעה שעושין צדקה הכשילם בבני אדם שאינם מהוגנים כדי שלא יקבלו עליהן שכר (בב"ק טז:)

Why wouldn't they get שכר? What about that which the גמרא says in קידושין:

מחשבה טובה מצרפה למעשה שנאמר אז נדברו יראי ד' איש אל רעהו ויקשב ד' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ד' ולחושבי שמו מאי ולחושבי שמו אמר רב אסי אפילו חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה וכו. וכו. (קידושין מ.)

Finally there is the lowest form of צדקה, which is a complete severance from צדקה.

שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה וכו. וכו. ופליגא דר' יהודה מאן אבירי לב גובאי טפשאי אמר רב יוסף תדע דהא לא איגייר גיורא מינייהו אמר רב אשי בני מתא מחסיא אבירי לב נינהו דקא חזו יקרא דאורייתא תרי זימני בשתא ולא קמגייר גיורא מינייהו (ברכות יז:)

The רש"י here explains that the גובאי were a nation in בבל who were a sect of the נתינים. The proof

of קור that the בירי לב is that the גובאי is that the תורה is the תורה is the גובאי is that they saw the greatness of the תורה in the Jewish nation, and not one of them converted. Perhaps you can ask that if these were the נתינים then there was an תקנה from דוד המלך not to intermarry with them.

מתני' ממזרין ונתינין אסורין ויסורן איסור עולם אחד זכרים ואחד נקבות: (יבמות עח:)

רש"י ד"ה **נתינים .** גבעונים שנתגיירו בערמה בימי יהושע ונתנן עבדים לחוטבי עצים ושואבי מים :

גמ' וכו. וכו. אמר רב חנא בר אדא נתינים דוד המלך גזר עליהם שנאמר ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם ואגבעונים לא מבני ישראל המה וגו' מאי טעמא גזר עלייהו דכתיב ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה שנה ראשונה אמר להם שמא עובדי עבודת כוכבים יש בכם דכתיב ועבדתם אלקים אחרים והשתחויתם להם ועצר את השמים ולא יהיה מטר וגו' בדקו ולא מצאו שניה אמר להם שמא עוברי עבירה יש בכם דכתיב וימנעו רביבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה היה לך וגו' בדקו ולא מצאו שלישית אמר להם שמא פוסקי צדקה ברבים יש בכם ואין נותנין דכתבי נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר בדקו ולא מצאו אמר אין הדבר תלוי אלא בי מיד ויבקש דוד את פני ד' מאי היא אמר ריש לקיש ששאל באורים ותומים מאי משמע א"ר אלעזר אתיא פני פני כתיב הכא ויבקש דוד את פני ד' וכתיב התם ושאל לו במשפט האורים לפני ד' ויאמר ד' אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים אל שאול שלא נספד כהלכה ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים וכי היכן מצינו בשאול שהמית הגבעונים אלא מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספיקין להם מים ומזון מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן קא תבע אל שאול שלא נספד כהלכה וקא תבע על אשר המית הגבעונים אין דאמר ריש לקיש מאי דכתיב בקשו את ד' כל ענוי ארץ אשר משפטו פעלו באשר משפטו שם פעלו אמר דוד שאול נפקו להו תריסר ירחי שתא ולא דרכיה למספדיה נתינים ניקרינהו ונפייסינהו ויקרא מהלך לגבעונים ויאמר אליהם מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת ד' ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ואם ביתו ואין לנו איש וגו' יותן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום לד' וגו' מיפייס ולא פייסינהו אמר שלשה סימנים יש באומה זו הרחמנים והביישנין וגומלי חסדים רחמנים דכתיב ונתן לך רחמים ורחמך והרבך ביישנין דכתיב בעבור תהיה יראתו על פניכם גומלי חסדים דכתיב למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו' כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבושת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן מרזילי המחולתי מאי שנא

יומי ממפאז זממפ אמם

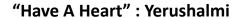
הני אמר רב הונא העבירום לפני ארון כל שארון קולטו למיתה כל שאין ארון קולטו לחיים מתיב רב חנא בר קטינא ויחמול המלך על מפיבושת בן יהונתן בן שאול שלא העבירו וכי משוא פנים יש בדבר אלא שהעבירו וקלטו ובקש עליו רחמים ופלטו ואכתי משוא פנים יש בדבר אלא שבקש רחמים שלא יקלטנו הארון והא כתיב לא יומתו אבות על בנים וגו' אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא וכו. וכו.

(יבמות עח:-עט.)

Given this, we could say that they still could have converted, for example a male and female נתין could decide to convert and be married to each other. The נתינים had this desire for revenge and death of their enemies, and the people who caused them to lose business and livelihood. They retained this cruel trait, and there was no couple from them that decided to convert, and there wasn't even one of them that decided to convert to the more merciful and peaceful way of the תורה, and Judaism.

ר' חנינא חוזאה

דאמר ר' חנינא חוזאה חזקה הוא על חבר שאינו מוציא דבר שאינו מתוקן מתחת ידו (פסחים ט.)(עירובין לב.) וסימניך טבל

לב לב

ואהבת לרעך כמוך רבי עקיבא אומר זהו כלל גדול בתורה (ירושלמי נדרים לב.)

Love your neighbor as yourself. Rabbi Akiva says this is a great rule in the Torah.

רב אמר אדם שסרח לחבירו וביקש ממנו פעם ראשונה ושניה ושלישית ולא קיבלו יעשה שורת בני אדם ויפייסנו דכתיב ישר על אנשים וגו' יעשה שורה של אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי ואם עשה כן מה כתיב תמן פדה נפשו מעבר בשחת וחיתו באור תראה (ירושלמי בב"ק לב:)

The Gemara delineates the procedure for appeasing a person who was wronged: Rav said: A person who acted offensively toward his fellow and then asked forgiveness from the fellow one time, a second time,

יומי מומצ אז זממצ אהם אז ב

and a third time, but the offended person did not accept his apologies and forgive him, must make a row of people and placate the victim in their presence, for it is written: He shall go to people etc., which we interpret to mean that the offender should make a row (shura) of people. And the offender should say: I sinned; that which was straight, I made crooked; but it was not worthwhile for me. And if he did this, what consequence is written there in the following verse? He has redeemed his soul from passing into destruction; his spirit will see light.

This ירושלמי quoted a מימרא from רב Here is a story from the בבלי regarding a story with דב and asking forgiveness three times.

רב הוה פסיק סידרא קמיה דרבי עייל אתא ר' חייא הדר לרישא עייל בר קפרא הדר לרישא אתא ר"ש ברבי הדר לרישא אתא ר' חנינא אזל רב לגביה תליסר מעלי יומי לרישא אתא ר' חנינא בר' חמא אמר כולי האי נהדר וניזיל לא הדר איקפיד ר' חנינא אזל רב לגביה תליסר מעלי יומי דכפורי ולא איפייס והיכי עביד הכי והאמר ר' יוסי בר חנינא אל המבקש מטו מחבירו אל יבקש ממנו יותר משלש פעמים רב שאני (יומא פז:)

פרש"י ד"ה רב שאני. מחמיר היה לעצמו

So perhaps you can say that רב ספרא was acting לפנים משורת הדין or as we said before with רב ספרא that ארווחא דמילתא הוא דעבד.

וידבר ד' אל משה לך רד מאי לך רד אמר רבי אלעזר אמר לו הקב"ה למשה משה רד מגדולתך כלום נתתי לך גדולה אלא בשביל ישראל ועכשיו ישראל חטאו אתה למה לי יד תשש כחו של משה ולא היה לו כח לדבר וכיון שאמר הרף ממני ואשמידם (שמות פרק לב) אמר משה דבר זה תלוי בי מיד עמד ונתחזק בתפלה ובקש רחמים משל למלך שכעס על בנו והיה מכהו מכה גדולה והיה אוהבו יושב לפניו ומתירא לומר לו דבר אמר המלך אלמלא אוהבי זה שיוש לפני הרגתיך אמר דבר זה תלוי בי מיד עמד והצילו (ברכות לב.)

There might have only been one person who Reb Ahron Soloveichick ever called a פרא אדם. This was someone who allowed his children to hit his parents (the childrens grandchildren.) The children should have been trained to be more loving towards their grandparents.

The Conceptual מסורת הש"ס מפתח Index

כח כט ל לא לב ואהבת לרעך כמוך 32 31 28 29 29 כח

אהבה תכסה כל פשע (משלי י:יב)

Introduction: Here is a vort from Reb Pinchas on פרשת בלק. What does בלק stand for as ראשי תיבות?

It stands for ואהבת לרעך כמוך. They ask that this is not the right letters. For example it starts with a ח not a ו. Reb Pinchas answers (in jest) that אהבה תכסה. I think that what he meant was that אהבה תכסה that where there is love it covers over all errors. The message is that sometimes you have to seek out love for your neighbor. When you find this love you can reach the level of זרונות נעשות כזכויות.

כח: שאלו תלמידיו את ר' זירא במה הארכת ימים אמר להם וכו. ולא ששתי בתקלת חבירי וכו. (מגילה כח.)

יומי מומצ אז זממצ אהם אז ב

תניא היה ר' מאיר אומר וכו. דיספד יספדוניהדיקבר יקברוניה דיטען יטענוניה דידל ידלוניה וכו. (מועד קטן כח:)

: כט

משתבח ליה ר' חסדא לר' הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא א"ל כשיבא לידך הביאהו לדיד כי אתא חזייה דלא פריס סודרא א"ל דלא נסיבנא אהדרינהו לאפיה מיניה א"ל חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת וכו. (קידושין **כ**ט:)

Ray Hamnuna wasn't married so Ray Huna turned his face from him.

So this might have affected Rav Hamnuna's learning, the fact that Rav Huna turned his face from him. So what is the תקנה for רב המנונא to improve his learning?

רבא אמר אם ראית תלמיד שלמודו קשה עליו כברזל בשביל רבו שאינו מסביר לו פנים שנאמר והוא לא פנים קלקל מאי תקנתיה ירבה עליו רעים שנאמר וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה כ"ש אם הוכשרו מעשיו בני רבו מעיקרא וכו.

So the remedy is to be מרבה עליו רעים.

שמח תשמח ריעים האהובים וכו. (כתובות ח.)

What does this have to do with ואהבת לרעך כמוך?

Perhaps a marriage is a good example of loving another as one's self, as the פסוק says:

והיו לבשר אחד (בראשית ב:כד)

It happens to be there was a possible יחוס issue.

יתיב ר' המנונא קמיה דעולא וקא הוי בשמעתא אמר מה גברא ומה גברא אי לאו דהרפניא מאתיה אכסיף א"ל כסף גלגלתא להיכא יהבת א"ל לפום נהרא א"ל א"כ מפום נהרא את וכו. וכו. (יבמות יז.)

Perhaps you can ask that if he lives in הרפניא and the people who live there are considered to have bad ייחוס, what does it make a difference that he pays the tax to פום נהרא? Perhaps this is another example of אהבה תכסה כל פשע.

ל:

אמר רב שימי בר חייא מערבין בביצים וכמה אמר ר' נחמן בר יצחק סיני אמר שתים (עירובין ל.)

פרש"י ד"ה סיני: קרי רב יוסף לפי שהיה בקי במשניות ובברייתות

Thanks for the compliment. You as well.

אמר ר' נחמן בר יצחק וכו. אמר ר' יוסף דרשינהו רב נחמן להני קראי כסיני (ערבין ל:)

This עירובין in עירובין is ר' נחמן בר יצחק.

ל**א** : אמר לו דעלך סני לחברך לא תעביד זו היא כל התורה כולה ואידך פירושה הוא זיל גמור (שבת ל**א**.)

לב: ואהבת לרעך כמוך רבי עקיבא אומר זהו כלל גדול בתורה (ירושלמי נדרים לב.)

יומי או וממצ אמם אמם

Etc. Etc. The Musical

לב לב

שירה

Blue Birds Sing

Perhaps one can say that when it comes to singing שירה the timing is important. Even in a song being sung in a musical performance for an audience for example, the words have to be in rhythm along with all the musical notes played. Everything has to be in harmony. The individual notes can't be played too early or too late. Sometimes there are sudden pauses with no notes at all. If there is a pause where there shouldn't be or if music is played where there should be a pause, it could ruin the song.

Here is a summary of the different timings of שירה that can be found in "":

Singing שירה when you are not supposed to:

1. ואמר ר' יוחגן מאי דכתיב ולא קרב זה אל זה כל הלילה בקשו מלאכי השרת לומר שירה אמר הקב"ה מעשה ידי טובעין בים ואתם אומרים שירה (מגילה י:)

עד כאן דברי הרב מכאן ואילך דברי התלמיד (ברכות לב.)

מדקאמר בשעת ההלל מכלל דבראש השנה ליכא הלל מ"ט אמר רבי אבהו אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בר"ה וביום הכורים אמר להם אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו וישראל אומרים שירה: (ר"ה לב:)

Not singing שירה when you are supposed to:

תנא משום ר' פפייס גנאי הוא לחזקיה וסייעתו שלא אמרו שירה וכו. (סנהדרין צד.)

מה קלקול קלקלו הלויים בשיר הכא הכא תרגימו שלא אמרו שירה כל עיקר (ר"ה ל:)

דף יומי בזאטובאו ומוסע זהם

Preparing To Confront The Wicked Witch

There are two times in מסכת שבת where the גמרא says that a remedy is so good that it can even repel witchcraft.

- 1. שבעה אפילו לכשפים מעלי (שבת סו:)
- 2. מי רגלים בני ארבעים יום וכו. ריבעא אפילו לכשפים מעלו (שבת קט:)

The two items are knots of madder, and forty day urine. The "" has two explanations for this urine.

The first explanation is that it has been forty days since it has left the body which it came from; and the second explanation is that it came from a forty day old baby.

לג

The Cowardly Lion

מי רגלים

If a fiction character is a man, and at the same time he is a lion, and he pees in a high stress situation in the middle of the forest, is he courageously marking his territory or is he expressing his cowardliness?

There are four uses for מי רגלים found in בבלי.

- 1. לצחצח שופרות (ר"ה לג.)
- 2. יין קפריסין ששורין בו את הצפורן כדי שתהא עזה והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד כריתות ו.)
 - 3. כתם וכו. שבעה סממנין וכו. (נדה סא.)

יומי מומצ אז זממצ אהם אז ב

4. רבי חנינא אמר מי רגלים בני ארבעים יום ברזינא לזיבורא רביעאה לעקרבא פלגא ריבעא לגילויא ריבעא אפילו לכשפים מעלו (שבת קט:)

מסורת הש"ס The Conceptual

לד

Somewhere Over The Rainbow

Everything Is Better In ארץ ישראל

1. The תלמידי חכמים are greater.

אמר אביי וחד מינייהו עדיף כתרי מינן (כתובות עה.)

2. Prophecy has better reception (the signal is stronger).

פתח עליה ר' אבא ראוי היה רבינו שתשרה עליו השכינה אלא שבבל גרמה ליה וכו. וכו. (מועד קטן כה.)

3. The fruits are much bigger.

מכאן אתה מחשב לאשכול שנאמר וישאוהו במוט בשנים ממשמע שנאמר במוט איני יודע שבשנים מה תלמוד לומר בשנים בשני מטות אמר רבי יצחק טורטני וטורטני דטורטני הא כיצד שמנה נשאו אשכול אחד נשא רימון ואחד נשא תאינה יהושע וכלב לא נשאו כלום וכו. וכו. (סוטה לד.)

וא"ר חייא בר יוסף עתידה א"י שתוציא גלוסקאות וכלי מילת שנאמר יהי פסת בר בארץ וכו. אמרו אתידה חיטה וכו. שהרי שועל קינן בלפת ושקלוהו ומצאו בו ששים ליטרין בליטרא של צפורי תניא אמר רב יוסף מעשה בשיחין באחד שהניח לו אביו שלשה בדי חרדל ונפשח אחד מהן ונמצאו בו תשעה קבין חרדל ועציו סיככו בו סוכת יוצרין אמר ר"ש בן תחליפא קלח של כרוב הניח לללנו אא והיינו עולים ויורדים בו בסולם וכו. וכו. ואין לך כל ענבה וענבה וכו. וכו. אין לך כל גפן וגפן שבא"י וכו. וכו. ר' חייא בר אבא מקרי דרדקי דר"ל הוה וכו. וכו. א"ל דלית אחת הניח לי אבא ובצרתי ממנה וכו. וכו. (כתובות קי:-קיב.)

4. The Laundromat

וגיהוץ שלנו ככיבוס שלהן (תענית כט:)

5. The excommunications

אמר ר' חסדא נידוי שלנו כנזיפה שלהן (מועד קטן טז.)

דף יומי בזאפאז זממצ אמם

אגדתא and an אגדתא

"צופה הייתי"

The phrase צופה הייתי appears at least twice in ש"ס. In one place it is a מעשה בראשית in מעשה בראשית which might be considered an אגדתא and in another place it is a הלכה having to do with the נענוע ד' מינים on סוכות.

The אגדתא:

מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהיה עומד על גב מעלה בהר הבית וראהו בן זומא ולא עמד מלפניו אמר לו מאין ולאין בן זומא אמר לו צופה הייתי בין מים העליונים למים התחתונים ואין בין זה לזה אלא שלש אצבעות בלבד שנאמר ורוח אלקים מרחפת על פני המים כיונה שמרחפת על בניה ואינה נוגעת אמר להן רבי יהושע לתלמידיו עדיין בן זומא מבחוץ מכדי ורוח אלקים מרחפת על פני המים אימת בוי ביום הראשון הבדלה ביום שני הוא דהואי דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים וכמה אמר רב אחא בר יעקב כמלא נימא וכו. וכו. (חגיגה טו.)

And now the שמעתתא:

והיכן היו מנענעין בהודו לד' תחילה וסוף ובאנא ד' הושיעה נא דברי ב"ה וב"ש אומרין אף באנא ד' הצליחה נא א"ר עקיבא צופה הייתי ברבן גמליאל ור' יהושע שכל העם היו מנענעין את לולביהן והם לא נענעו אלא באנא ד' הושיעה נא : (משנה סוכה לז:)

דף יומי בזאפאז זממע זאם

Hurricane: Legal Objects In Motion

2

לכל זמן ועת There is a time for everything.

ר' אמי

Getting The Full Story

The Case Was Rolled Around אגלגל מילתא

There is a time that they completed the telling over of the report with all its details to אמי: ר' אמי

1. אמרו ליה לר' אמי ור' אסי ר' הונא אתי אמרו כי הוינן התם לא הוה לן לדלויי רישין מיניה השתא אתינן הכא אתא בתרין אמרו להו ארונו בא ר' אמי ור' אסי נפוק ר' אילא ור' חנינא לא נפוק איכא דאמרי רבי אילא נפק ר' חנינא לא נפק דנפק מאי טעמיה דתניא ארון העובר ממקום למקום עומדים עליו בעורה ואומרים עליו ברכת אבלים ותנחומי אבלים דלא נפק מאי טעמא דתניא ארון העובר ממקום למקום אין עומדים עליו בשורה ואין אומרים עליו ברכת אבלים ותנחומי אבלים קשיין אהדדי לא קשיא כאן ששלדו קיימת כאן בשאין שלדו קיימת הוה דלא נפק לא סיימוה קמיה (מועד קטו כה.)

And there is a time that they didn't complete the telling over of the report with all its details to אמי (they only included some of the details):

מרי בר איסק אתא ליה אחא מבי חוזאי אמר ליה פלוג לי אמר ליה לא ידענא לך אתא לקמיה דר' חסדא אמר ליה שפיר קאמר לך שנאמר ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירהו מלמד שיצא בלא חתימת זקן ובא בחתימת זקן אמר ליה זיל אייתי סהדי דאחוה את אמר ליה אית לי סהדי ודחלי מיניה דגברא אלימא הוא אמר ליה לדידיה זיל אנת אייתי סהדי דלאו אחוך הוא אמר ליה דינא הכי המוציא מחבירו עליו הראיה אמר ליה הכי דיינינא לך ולכל אלימי דחברך אמר ליה סוף סוף אתו סהדי ולא מסהדי אמר ליה תרתי לא עבדי לסוף אתו סהדי דאחוה הוא אמר ליה לפלוג לי נמי מפרדיסי ובוסתני דשתל אמר ליה שפיר קאמר לך דתנן הניח בנים גדולים וקטנים והשביחו גדולים את הנכסים

דף יומי בזגטובאו ומנסצ זגם

השביחו לאמצע וכן אמר רבה השביחו לאמצע אמר ליה אביי מי דמי התם גדולים גבי קטנים ידעי וקא מחלי הכא מי ידע דליחיל אגלגל מילתא ומטא לקמיה דר' אמי אמר להו גדולה מזו אמרו שמין להם כאריס השתא דידיה לא יהבינן ליה אהדרוה הא לקמיה דר' חסדא אמר להו מי דמי התם ברשות נחית הכא לאו ברשות נחית ועוד קטן הוא ואין מורידין קרוב לנכסי קטן אהדרוה לקמיה דרבי אמי אמר להו לא סיימוה קמי דקטן הוא (בבא מציעא מ.)

A brother came to מרי בר איסק, and he said to 'מרי: "Divide our father's property for me, and give me my share." מרי said to him: "I do not know you" (i.e. I do not recognize if you are my brother). The brother came before מרי for a ruling. דב חסרא told him: ''ב הסרא has responded to you properly, and there is no reason to suspect him of lying. For it is stated in the narrative of Joseph's encounter with his brothers after twenty two years of separation: And Joseph recognized his brothers, but they did not recognize him. This teaches that Joseph departed from his brothers without a full beard, and he now appeared before them with a full beard, and for that reason Joseph was unfamiliar to them. He recognized the brothers, however, because they all had full beards when he left them. So too, מרי last saw him without a beard.

The incident takes a new turn:

The אביי told אביי: Is this case comparable to the case of the משנה? There the adult sons know of the existence of the minor sons, who will share in the appreciation, and they waived their rights to the appreciation. But here, did מרי know that he had a brother when he planted the vineyards and orchards, so that we may assume that he waived his rights to the appreciation?

The matter [i.e. מרב חסרא's ruling] was **rolled around**, and eventually came before היי אמי. He told the students who had related this ruling: In another case there is a greater reason not to compensate the caretaker than that which exists in this case; yet the sages have said: We evaluate for them their share of

יומי קד או ממפני אמם

the profits according to the scale applied to a sharecropper. I..e. in that other case the relative that administers a captive's property in the latter's absence must relinquish all the property when the captive returns, but is nonetheless compensated for his labors. Now, regarding one (מרי) who cultivated and improved his own land, whall we not give him at least the compensation of a sharecropper for the improvements to his brothers half?

The students conveyed this refutation by אמי שבל 'הסדא 'הסדא 'הסדא 'הסדא 'ה. He told them: Is the case of a captive's property comparable to our case? There the administrator entered the captive's land with the permission of בית דין. But here מדי entered his fathers property without the permission of [שרית דין And, furthermore, even if הית דין had consulted with בית דין beforehand, בית דין in theory would not allow him to enter the property, for the brother was a minor at the time מרי took possession, and בית דין does not install a relative in a minor's property. Hence, מרי is not compensated for his improvement of the brother's share, since his possession thereof was unauthorized.

The student's conveyed ה''ז's rebuttal back to ה' אמי) told them: They did not complete their account of the incident before me, to inform me that the brother was a minor at the time מרי took possession. If I had known that, I would have agreed that מרי should not be compensated for his improvement of the brother's share.

יוכוי קד

Getting The Full Story

AP photographer co-wins for photo of terrorists taking Shani Louk's corpse into Gaza

The announcement of Associated Press's win came under a lot of criticism from social media users disgusted with the contents of the photo.

By JERUSALEM POST STAFF

MARCH 28, 2024 06:30

etc. etc.

A freelance photojournalist, Ali Mahmud, contributed to the Associated Press (AP) winning first place for the Team Picture Story of the Year last week for taking a photo of Shani Louk's half-naked corpse as Hamas terrorists were driving it away on October 7, alluding to the photographer's knowledge of the attack beforehand.

According to the Pictures of the Year program's website, the category "recognizes the collaborative effort of a photography staff covering a single topic or news story. It is a narrative picture story that consists of images taken as part of a team effort to cover a single issue or news story."

Other photos, mostly attributed to other photographers on behalf of the Associated Press, were snapped of destroyed or damaged buildings in Gaza, injured or dead Palestinians, Israelis mourning at funerals or fleeing from rocket attacks. **However, many of these photos allude to photographer's previous**

דף יומי צדאשוצאו ומנסצ זהם

knowledge and possible involvement of the massive attack launched on Israeli soil - in order to get the "shot of a lifetime."

The program posted news about the AP's victory, alongside Mahmoud's photo of Louk on Instagram, where they came under immense criticism from users. Louk's name is not mentioned anywhere in the program's Instagram post.

2

Faux Amis

(false friends: Words that sound the same but are different)

קרקשתא (בבא קמא נב.)

Bell

כרכשתא (שבת פב.)

Rectum

כרכשתא (בבא מציעא ז.)

Fringes

כרכושתא (מגילה יד:)(סנהדרין קה.)(בבא מציעא פה.)

Weasel

Joke: "Knock Knock! Who's there? Orange. Orange who? Orange you glad to see an image of a כרכושתא instead of a כרכשתא (Your answer might depend on which definition is meant for the word (כרכשתא)

רציתם פאודה בסוף קיבלתם את הפינאלי וכו. וכו. אין מחילה לנחיליך חולדות תמותו במחילות (סאבלימינל והצל אם רביב כנר - זה עלינו)

דף יומי בדאשובאו ומנספ אמם

Analyzing the Psychological State of a Rodent

אמר ר' יוחנן בן נורי וכי מה אכפת להן לעכברין והלא אוכלות בין מהרבה ובין מקמעא (בבא קמא מ.)

R' Yochanan Ben Nuri said: But what do the mice care how much produce is present?

אמר רבא וכי חולדה נביאה היא (פסחים ט:)

Is a weasel having prophetic visions?

The irony here is that there was a prophetess named חולדה. According to the מגילה in מגילה she was a relative of ירמיה הנביא.

Is Yahya Sinwar making rational decisions? Al software says yes - opinion

A team of researchers at Reichman University used innovative AI software to track Hamas terror chief Sinwar's calculations, finding that Sinwar made calculated decisions.

By ALEX MINTZ

Jerusalem Post

יומי ממפאז זממפ אמם

The Weasel And The Pit

ואמר ר' אמי בא וראה כמה גדולים בעלי אמנה מניין מחולדה ובור ומה המאמין בחולדה ובור כך המאמין בהקדוש ברוך הוא על אחת כמה וכמה (תענית ח.)

פרש"י ד"ה **מחולדה ובור**. שהמיתו שני בני אדם מצוי הוא באגדה מעשה בבחור אחד שנתן אמונתו לריבה אחת שישאנה אמרה מי מעיד והיה שם בור אחד וחולדה אמר הבחור בור וחולדה עדים בדבר לימים עבר על אמונתו ונשא אחרת והוליד שני בנים אחד נפל לבור ומת וא' נשכתו חולדה ומת אמרה לו אשתו המ מעשה הוא זה שבנינו מתים במיתה משונה ואמר לה כך וכך היה המעשה:

And R' Ami said: Come and see how great are the people who have faith in God. From where is this derived? From the incident of the weasel and the pit. Now, if one who trusts in a weasel and a pit has his trust honored to such an extent, one who trusts in the Holy One, Blessed is He, all the more so is his trust honored.

The Weasel Is In The Pit

ואין ספק מוציא מידי ודאי והתניא אמר ר' יהודה מעשה בשפחתו של מציק אחד ברימון שהטילה נפל לבור וכו. וכו. ואיבעית אימא התם ודאי וודאי הוא כיון דחולדה וברדלס מצויין שם דאי גררוהו בההיא שעתא (פסחים ט.-ט:)

But it was taught in the following Braisa: R' Yehudah said: There was once an incident involving the slavewoman of a certain oppressor in Rimon, who cast a stillborn child into a pit etc. etc.

דף יומי בזאטובאו ומנסצ קהם

The Gemara offers an alternative solution: Or, if you prefer, say that this too is a case of a certainty versus another certainty. Since the weasel and the Bardelas were common there, they certainly had already dragged the stillborn away at that time. Hence, this too is a case of a certainty versus another certainty.

The Tunnels: And Rise Again

And I'll rise up, and I'll do it a thousand times again. (Eden Golan Rise Up song)

א"ר יוחנן כל המהלך ארבע אמות בארץ ישראל מובטח לו שהוא בן העולם הבא ולר' אלעזר צדיקים שבחוץ לארץ אינם חיים אמר רבי אילעא ע"י גלגול מתקיף לה ר' אבא סלא רבא גלגול לצדיקים צער הוא אמר אביי מחילות נעשול להם בקרקע ונשאתני ממצרים וקברתני בקבורתם אמר קרנא דברים בגו יודע היה יעקב אבינו שצדיק גמור היה ואם מתים שבחוצה לארץ חיים למה הטריח את בניו שמא לא יזכה למחילות כיוצא בדבר אתה אומר וישבע יוסף את בני ישראל וגו' א"ר חנינא דברים בגו יודע היה יוסף בעצמו שצדיק גמור היה ואם מתים שבחוצה לארץ חיים למה הטריח את בניו ארבע מאות פרסה שמא לא יזכה למחילות (כתובות קיא.)

The tremendously righteous people were worried that they would not be meritorious enough to enter the Land of Israel through the tunnels, upon being brought back to life. With the absence of the tunnels they were afraid that being brought back to life and entering the Land of Israel was going to be painful. Therefore they troubled their relatives to bring their bodies back to Israel to be buried in Israel.

Great merit is required to be worthy of the use of tunnels as an entry way into the land of Israel.

And Rise Again

שאלו מינין את רבן גמליאל מניין שהקדוש ברוך הוא מחייה מתים אמר להן מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים ולא קיבלו ממנו מן התורה דכתיב ויאמר ד' אל משה הנך שוכב עם אבותיך **וקם** וכו. (סנהדרין צ:)

The Sectarians asked Rabban Gamliel: From where in Scripture can it be seen that the Holy One, Blessed is He resurrects the dead? He cited to them sources from the Pentateuch, the Prophets, and from the Holy Writings, but they did not accept the proofs from him as convincing.

The Gemara elaborates: The source Rabban Gamliel cited front the Pentateuch was from that which was written: And Hashem said to Moses: "Behold you will lie with your forefathers and rise."

מפתח The Reverse

ממא

נט מא: מחלוקת רב ולוי (בבא מציעא מא.)(שבת נט:)

ס מ: שמעתתא עדיף או אגדתא (סוטה מ:)(בבא קמא ס:)

Based on the גמרא ומרא וו גמרא שמעתתא where it is unclear which is better, אגדתא or אגדתא, I tried to include both אגדתא and elements of אגדתא in this post.

Based on the מרא ומרא סוטה in מביף you might conclude that עדיף is עדיף. Therefore I present where you can find seven of them in ש"ס. I present this later on in the post.

יומי בזאטובאו ומספ אמם

ND

A חיזוק Vort And Rise Again

לא בשמים היא ולא מעבר לים (עירובין נה.)

Where Exactly Were His Feet When He Said It

- 1. אמר ליה דכיר מר מאי אמר שמואל כי קאי חדא כרעא אגודא וחדא כרעא במברא א"ל הכי אמר שמואל כל דאמר מדבית חשמונאי מלכא קאתינא עבדא הוא דלא אישתיור מינייהו אלא ההיא רביתא דסלקא לאיגרא ורמיא קלא ואמרה כל דאמר מבית חשמונאי אנא עבדא הוא נפלה מאיגרא ומיתה (קידושין ע:)
- הפעוטות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין: וכו. וטעמא מאי א"ר אבא בר יעקב א"ר יוחנן משום כדי חייו
 וכו. בעי אביי מתנתו מאי רב יימר אמר אין מתנתו מתנה מר בר רב אשי אמר מתנתו מתנה אפכוה ושדרוה
 לקמיה דרב מרדכי א"ל זילו אמרו לבר מר לאו הכי הוה עובדא כי הוה קאי מר חד כרעיה אארעא וחד כרעיה
 אדרגא ואמרנא ליה מתנתו מאי ואמר לן מתנתו מתנה אחת מתנת שכיב מרע ואחת מתנת בריא אחת מתנה
 מרובה ואחת מתנה מועטת (גיטין נט.)

These are the two places in ס"ש where the הלכה is remembered including where his feet were at the time that he said this הלכה. The two places were one foot on the ferry and one foot on the land in the case of שמואל, and in the other case it was one foot on the ladder and one foot on the land. Perhaps one

דף יומי צדאטוצאו ומוסע זהם

can ask, what does the location of the placement of the Rabbi's feet have to do with the main point which is the teaching that the Rabbi is giving over. Otherwise it might not make sense for a witness to pay attention to it. So why would we think more of the teaching if it is given over with the location of the Rabbi's feet when he said the teaching. On the contrary, being that it is not relevant information, I would think that it was a distraction for the student hearing the teaching. Perhaps we can ask, how can the student be expected to give over the teaching he heard properly if he was so distracted with the location of the Rabbi's feet. I want to suggest the answer to this question can be found based on this נובירובין:

דאמר אבדימי בר חמא בר דוסא מאי דכתיב לא בשמים היא ולא מעבר לים היא לא בשמים היא שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה ואם מעבר לים היא אתה צריך לעבור אחריה (עירובין נה.)

פרש"י ד"ה **והיינו דאמר רב אבדימי .** הא דאמרן דצריך לטרוח ולהעמיד סימנין ולהערים בתחבולות כדי שתתקיים התורה בלומדיה היינו דר' אבדימי דמפרש דיוקא דקרא שאם בשמים היא צריך אתה לעלות אחריה

Rashi explains that the meaning of going to such extremes to get the תורה extremes such as crossing the sea or ascending to the heavens, the meaning here is making tricks to make סימנים to remember your learning. So I want to say that this is the significance in the fact that 'שמואל's foot was on the ferry, it is a reference to the fact that if the מעבר לים was מעבר לים you would have to get it from there, which "רש" explains this means that you should go to great length to remember your learning. The same thing with and that he had one foot on the ladder when he said this הלכה, in that it is a reference to ascending to the heavens in order to get the תורה.

Remember your learning. Just keep learning. Before you know it you will have finished all of o"w, and no matter what you do, no matter how far behind you are in daf yomi and your goal of finishing o"w, never give up hope.

Perhaps one can give an alternative answer that is more משוט פשט. Perhaps you can compare the recounting of the Rabbi's teaching to a giving over of testimony, as we find a few times that the giving over of a teaching is referred to as a giving over of a testimony. Take a look at Brachos 27a for example.

רבי יהודה בן בבא העיד חמשה דברים (ברכות כז.)

וכבר העיד אלעזר ספרא ויוחנן בן גודגדא על הגלודה שפסולה (חולין נה:)

Now when a judge might question a witness about the dimensions of the stem of the date in this case that the גמרא talks about, according to בן זכאי this is not only when the date is a main part of the case, but even if the date stem is an immaterial element of the crime.

אלא אמר ר' יוסף מבן זכאי לותיב איניש שאני בן זכאי דבדיקות כחקירות משוי ליה (סנהדרין מא.)

Rather Rav Yosef said: Can a person retort to an Amora from Ben Zakkai's opinion? Ben Zakkai is different than the other sages, for he equates the supplementary questions with the seven standard questions asked of the witnesses.

דף יומי בדאשובאו ומנסצ אתם

Therefore you can say that his observance of immaterial elements serves as evidence of the witnesses heightened attentiveness, adding additional credibility to his testimony. Similarly here with the student telling over the teachings of his Rebbi.

מב מג

שב שמעתא: (חולין מב.)(עירובין מג.)

You see the עירובין חו גמרא שירובין wanted to suggest that the way that רבא received the שירובין וו גמרא sthat were said over earlier in the day before הורא הורא, and then רבא miraculously said the same thing over later in the day in שבת (this all took place on אליהו when it is forbidden for Jews to travel) is because אליהו who is situated למעלה מעשרה טפחים (he flies higher off of the ground than ten Tfachim (handbreadths), is not restricted by החומין.

דף יומי צדאטוצאו וממפ זאם

מג

The Star of Israel.

דרך כוכב מיעקב (במדבר כד:יז)

Bar Kochba Revolt era hiding complex revealed near Sea of Galilee

.The area is mentioned in the Book of Joshua (Joshua 19:34) and has been settled since ancient times

- Jerusalem Post

שהתכלת דומה לים וים דומה לרקיע (מנחות מג:)

.The EuroVision Star of Israel (עדן גולן) אפילו אור אחד תשאיר לי אור אחד תשאיר לי אור אחד קטן

"סומא אמרי קירי בירי" (חולין קלט:)

מג מג

Rise and Rise Again

הסל לפני האפרוחין (שבת מג.)

A pedestal for the birds.

כגון שטלטלה להביא עליה גוזלות (בבא מציעא מג:)

A pedestal to get to the birds.

יומי או זממצ אמם אמם אמם

וסימניך

Rise

A Legal Rising

איתמר חרדל שלשו מע"ש למחר אמר רב ממחו בכלי אבל לא ביד א"ל שמואל ביד אטו כל יומא ממחו ליה ביד מאכל חמורים הוא אלא אמר שמואל ממחו ביד ואינו ממחו בכלי אתמר רבי אלעזר אמר אחד זה ואחד זה אסור ורבי יוחנן אמר אחד זה ואחד זה מותר אביי ורבא דאמרי תרוייהו אין הלכה כרבי יוחנן קם רבי יוחנן בשוטתיה דרבי אלעזר קם רבי אלעזר בשיטתיה דשמואל אביי ורבא דאמרי תרוייהו הלכה כרבי יוחנן (שבת קמ.)

The word the גמרא uses for switching positions is קם which literally means he "Rose up". This appears on " מסכת שבת in איטור. I want to point out that there is one other place in מסכת שבת where we see something similar (everyone is switching their שיטות, where this one rises to the other ones שיטה, and then this one rises to hold of the other ones שיטה. I will bring this later in this post.

מד

Hostages had to prepare food but couldn't eat it, mother of hostage says

Liri's mother, Shira, spoke on Monday with "Kan B" about information she received from hostages released in November, which indicates that her daughter was .exploited by her captors

By MAARIV ONLINE MARCH 18, 2024 16:50

"Although I am sure that even when he read the news, he was still thinking in learning."

מר זוטרא was not allowed to eat

In the following two גמרא מר זוטרא wouldn't eat, and in the third גמרא you see that he was not allowed to eat.

אמימר ומר זוטרא ורב אשי אקלעו לבוסתנא דמרי בר איסק אייתי אריסיה תמרי ורימוני ושדא קמייהו אמימר ורב אשי אכלי מר זוטרא לא אכיל אדהכי אתא מרי בר איסק אשכחינהו ואמר ליה לאריסיה אמאי לא אייתית להו לרבנן מהנך שפירתא אמרו ליה אמימר ורב אשי למר זוטרא השתא אמאי לא אכיל מר והתניא אם נמצאו יפות מהן תרומתו

יומי ממפאז זממפ אמם

תרומה אמר להו הכי אמר רבא לא אמרו כלך אצל יפות אלא לענין תרומה בלבד משום דמצוה הוא וניחא ליה אבל הכא משום כסיפותא הוא דאמר הכי (בבא מציעא כב.)

Perhaps it is interesting to note that לטעמיה, as we find the following in מסכת חולין:

רבא ורב ספרא איקלעו לבי מר יוחנא בריה דרב חנא בר אדא ואמרי לה לבי מר יוחנא בריה דרב חנא בר ביזנא עביד להו עגלא תילתא א"ל רבא לשמעיה זכי לן מתנתא דבעינא למיכל לישנא בחרדלא זכי ליה רבא אכל ורב ספרא לא אכל אקריוה לרב ספרא בחלמא מעדה בגד ביום קרה חומץ על נסר ושר בשירים על לב רע אתא לקמיה דרב יוסף א"ל דילמא משום דעבריין אשמעתא דמר אקריין הכי אמר ליה כי אמרי אנא באחר שמעא בעל כרחיה מזכי וכי אמרי אנא למאן דלא אפשר ליה הא אפשר ליה ואלא מ"ט אקריין הכי כלפי רבא ולקריוה לרבא רבא נזוף הוה (חולין קלג.)

So I want to suggest that רבא held that it is a מתנות to give the מתנות. Now perhaps you might think that changed his מרבא after רבא's dream. However we know that at a certain point in time, perhaps after אב" learned that when it comes to dreams:

כל החלומות הולכין אחר הפה (ברכות נו.)

Now this story with רב ספרא was during רב יוסף's lifetime so אביי must have been still alive, so רבא משמיל must have been still alive, so אביי didn't know of אביי אחר הפה 'yet, as he might have learned of that after אבי's death.

(ברכות סב. תוס' ד"ה רבא מקמי דהוה רישא)

I just want to bring in here two more places where we see that רבא attributed significance to dreams.

רבא איקלע להגרוניא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא אמר להו ביתו כולי עלמא בתענותייכו למחר אמר להו מי איכא דחזא חילמא לימא אמר להו ר' אלעזר מהגרוניא לדידי אקריון בחלמי שלם טב לרב טב מריבון טב דמטוביה מטיב לעמיה מא שמע מינא עת רצון היא מבעי רחמי בעא רחמי ואתא מיטרא. ההוא גברא דאיחייב נגדא בבי דינא דרבא משום דבעל נכרית נגדיה רבא ומית אשתמע מילתא בי שבור מלכא בעא לצעוריה לרבא אמרה ליה איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא לברה לא ליהוי לך עסק דברים בהדי יהודאי דכל מאן דבעיין ממרייהו יהיב להו אמר לה מאי היא בעון רחמי ואתחי מיטרא אמר לה ההוא משום דזימנא דמיטרא הוא אלא ליבעו רחמי האידנא בתקופת תמוז וליתי מיטרא שלחה ליה לרבא כוין דעתך ובעי רחמי דליתי מיטרא בעא רחמי ולא אתא מיטרא אמר לפניו רבונו של עולם אלקים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת בימיהם בימי קדם ואנו בעינינו לא ראינו אתא מיטרא עד דשפוך מרזבי דצפורי לדיגלת אתא אבוה איתחזי ליה בחלציה ואמר ליה מי איכא דמיורח קמי שמיא כולי האי אמר ליה שני דוכתיך שני דוכתיה למחר אשכחיה דמרשם פורייה בסכיני . (תענית כד:)

. שפיכת דמים on מקפיד Tangentially you see here that the Persians were seemingly being שפיכת דמים

This may have been the case in this point in history although in previous generations (the generation of \neg) we find that that was not the case.

א"ל רב לרב כהנא עד האידנא הוו פרסאי דלא קפדי אשפיכות דמים והשתא איכא יוונאי דקפדו אשפיכות דמים וכו. וכו. (בבא קמא קיז.)

דף יומי בזאפאז וממפ אמם

Now back to מר זוטרא.

אמימר ומר זוטרא ורב אשי הוו יתבי אייתו קמייהו ירק חי קודם ארבע שעות אמימר ורב אשי אכול ומר זוטרא לא אכל אמימר ומר זוטרא והא אנן דקא אמרו ליה מאי דעתיך דא"ר יצחק כל האוכל ירק קודם ארבע שעות אסור לספר הימנו משום ריחא והא אנן דקא אכלינן וקא משתעית בהדן א"ל אנא כאידך דר' יצחק סבירא לי דא"ר יצחק אסור לאדם לאכול ירק חי קודם ארבע שעות. (ברכות מד:)

Here we see that מר זוטרא was not allowed to eat, but his desire to eat became so strong that it became necessary for his friends to intervene and facilitate his eating.

אמימר ורב זוטרא ורב אשי הוו קא יתבי אפיתחא דבי אזגור מלכא חליף ואזיל אטורנגא דמלכא חזייה רב אשי למר זוטרא דחוור אפיה שקל בעצבעתיה אנח ליה בפומיה א"ל אפסדת לסעודתא דמלכא אמרו ליה אמאי תיעביד הכי אמר להו מאן דעביד הכי פסיל למאכל דמלכא אמרו ליה אמאי אמר להו דבר אחר חזאי ביה בדקו ולא אשכחו שקל אצבעתיה אנח עליה אמר להו הכא מי בדקיתא בדקו אשכחו אמרו ליה רבנן מ"ט סמכת אניסא אמר להו חזאי רוח צרעת דקא פרחה עילויה: (כתובות סא:)

פרש"י ד"ה **דחוור אפיה.** פניו זועפים שנתאוה למאכל:

Although we saw in the ברכות in מר זוטרא was so careful to not have bad breath, he might not have been as careful to wash his face with soap every day.

אמימר ומר זוטרא ורב אשי הוו יתבי איית לקמייהו ברדא אמימר ורב אשי משו מר זוטרא לא משא אמרו ליה לא סבר לה מר להא דאמר רב ששת ברדא שרי אמר להו רב מרדכי בר מיניה דמר דאפילו בחול נמי לא ס"ל דבר לה כי הא דתניא מגרר אדם גלדי צואה וגלדי מכה שעל בשרו בשביל צערו אם בשביל ליפות אסור ואיהו כמאן סברוה כי הא דתניא רוחץ אדם פניו ידיו ורגליו בכל יום בשביל קונו משום שנאמר כל פעל ד' למענהו : (שבת נ:)

וסימניך

The Word ירק: Pescatarian

The word ירק has two definitions:

ירק (נדרים נד.)

Vegetable

ירק (ירושלמי בבא מציעא ה.)

A type of fish

A סימן to remember these definitions is they are items that a pescatarian can eat; namely, vegetables and fish.

Perhaps the word יְרַק meaning "vegetable" is related to the word יְרוֹק meaning green. Similarly in Spanish the word "verdura" meaning vegetable might be related to the word "verde" meaning green.

דף יומי או זממצ אמם אמם

מד

The Draft: Preparing For War

סח בין תפילה לתפילה עבירה היא בידו וחוזר עליו מערכי המלחמה (סוטה מד:)

מד

Being Prepared To Rise Up To The Roof

אמר ליה רב לרב כהנא וכו. וכו. סלקת לאיגרא שירותך בהדך (פסחים קיג.)

Rav said to Rav Kahana etc. etc. "If you raise up to the roof, make sure that you have provisions (food etc.) with you."

ואמר אייבו משום ר' אלעזר בר' צדוקאל יהלך אדם בערבי שבתות יותר מג' פרסאות אמר ר' כהנא לא אמרן אלא לביתיה אבל לאושפיזיה אמאי דנקיט סמיך ואיכא דאמרי אמר ר' כהנא לא נצרכא אלא אפילו לביתיה אמר ר' כהנא בדידי הוה עובדא ואפילו כסא דהרסנא לא אשכחי (סוכה מד:)

I want to point out that בֹל didn't clarify who the owner of the roof was which he was talking about when he gave the advice to הוגא 'ז. He didn't distinguish between the roof of his own house and the roof of someone elses house. I want to suggest that he was meaning to say the roof of C 'ז's own house and C his advice would hold true for the roof of someone else's house.

מה

Flying birds are coming and going.

בנתיה דר' נחמן וכו. ואשתביין וכו. קשיא ליה לר' עיליש וכו. וכו. יומא חד הוה יתיב גביה ההוא גברא דהוה ידע בלישנא דציפורי אתא עורבא וקא קרי ליה אמר ליה מאי קאמר אמר ליה עיליש ברח עיליש ברח אמר עורבא שיקרא הוא ולא סמיכנא עליה אדהכי אתא יונה וקא קריא אמר ליה מאי קאמרה א"ל עיליש ברח עיליש ברח אמר כנסת ישראל כיונה מתילא ש"מ מתרחיש לי ניסא וכו. וכו. קם ערק וכו. וכו. לדידיה איתרחיש ליה ניסא וכו. וכו. (גיטין מה.)

Jewish women were taken hostage.

מו

The nation of Israel kills all of the city.

שכל אותה העיר הרגו לפי חרב (סוטה מו:)

We said in פרק אלו מציעות:

מלאך המות מה לי הכא מה לי התם (בבא מציעא לו:)

However we said in the end of מסכת סוכה:

אמר ר' יוחנן רגלוהי דבר איניש אינון ערבין ביה לאתר דמיתבעי תמן מובילין יתיה (סוכה נג.)

דף יומי או גמסצ אתם אתם

This seems to be a contradiction. I want to suggest that the restriction on where the מלאך kills might be more in regards to a בהמה then it is to a בהמה. We find a similar concept in the beginning of מסכת בבא קמא.

אדם דאית ליה מזלא כתיב כי יגח בהמה דלית ליה מזלא כתיב כי יגוף (בבא קמא ב:)

מו

And Rise Again

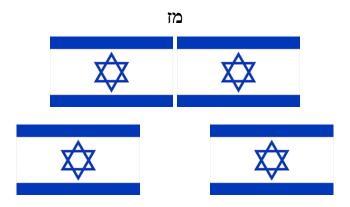
Previously I mentioned a piece titled "A Legal Rising" about a מכרת in שבת where everyone switched their מסכת סוכה. שיטות. You can see this also in מסכת סוכה:

א"ר יוחנן אתרוג בשביעי אסור בשמיני מותר סוכה אפילו בשמיני אסורה וריש לקיש אמר אתרוג אפילו בשביעי נמי מותר במאי קמיפלגי מר סבר למצותה איתקצאי ומר סבר לכולי יומא איתקצאי איתיביה ריש לקיש לר' יוחנן מיד התינוקות שומטין את לולביהן ואוכלין אתרוגיהן מאי לאו הוא הדין לגדולים לא תינוקות דוקא איכא דאמרי איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש מיד התינוקות שומטין את לולביהן ואוכלין אתרוגיהן תינוקות אין גדולים לא הוא הדין דאפילו גדולים והאי דקתני תינוקות אורחא דמילתא קתני אמר ליה רב פפא לאביי לרבי יוחנן מאי שנא סוכה ומאי שנא אתרוג א"ל סוכה דחזיא לבין השמשות דאי איתרמי ליה סעודתא בעי למיתב בגווה ומיכל בגווה איתקצאי לבין השמשות ומיגו דאיתקצאי לבין השמשות איתקצאי לכולי יומא דשמיני אתרוג דלא חזי לבין השמשות לא איתקצאי לבין השמשות ולא איתקצאי לכולי יומא דאתרוג אפילו בשמיני אסור ואבוה דשמואל אמר אתרוג בשביעי אסור בשמיני מותר קם אבוה דשמואל בשיטתיה דלוי קם ר' זירא בשיטתיה דשמואל דא"ר זירא אתרוג שנפסלה אסור לאוכלה כל שבעה (סוכה מו:)

Why does the מרד ביה use the term קם "he arose" to that legal position? Why not simply say הודה לו הודה לו, which means "he retracted", or "he admitted to him". I want to suggest that this shows the greatness of these אמוראים, and that they were completely לשם שמים. When, as a result of their digging deeper in their learning, they realized that t he truth lies with the other שיטה, and they were not afraid to be שיטה, and change their פסק to be like the other שיטה. This shows a certain amount of humility. This is a "Rising". It is a rising up to a higher level to be able to arrive at the truth and being humble enough to change your position to match the true one.

I think the real answer is that is just the normal way of speaking of the גמרא for when there are two מאן for when there are two גמרים that switch positions.

דף יומי בזאטובאו ומנסצ קמם

The Stars of Israel

לא צריך מילים גדולות רק תפילות וכו. וכו. (עדן גולן)

אמרי לה כי מכנפי ואמרי לה כי מבדרי (ברכות מז:)

The גמרא says in the name of רב הונא says in the name of גמרא that if nine Jewish men are appearing like ten then they combine to make a מנין in order to pray the prayer service with a מנין (quorum). Some say this is when they are gathered together and some say that this is when they are spread apart.

תמיד אתה תשאיר לי אור וכו. (עדן גולן)

מאי כימה אמר שמואל כמאה ככבי אמרי לה דמכנפי ואמרי לה דמבדרן (ברכות נח:)

What is this constellation "Kimma"? Shmuel said: This is like a hundred stars (Ke'maiah translates to "Like a hundred" In Hebrew) Some say the stars are spread out, and some say the stars are gathered together.

אשר החילות לנפול וגו' (מגילת אסתר ו:יג)

פרש"י אמרה אומה זו נמשלו לכוכבים ולעפר כשהם יורדים יורדים עד לעפר וכשהם עולים עולים עד לרקיע ועד הכוכבים :

Haman's wife Zeresh and his advisers told him that this nation (the Nation of Israel) is compared to the dust and to the stars. When they fall they fall as low as the dust, but when they rise they rise until the רקיע heavenly firmaments, and they rise until the stars.

דף יומי בזאטובאו ומוסע זהם

The Conceptual מסורת הש"ס: The Stars Of Israel

The children of Israel are very important in the eyes of G-d. Therefore he is constantly counting them.

G-d loves them very much, so he is constantly counting them, because they are dear to him.

- 1. כדרבי יצחק דאמר אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה וכו. וכו. התם נמי אגב דחשיבי משמושי ממשמש בהו (בבא מציעא כא:)
 - 2. דאמר שמואל מאן דסייר נכסי כל יומא משכח אסתירא (חולין קה.)
 - 3. ואלה שמות בני ישראל (שמות א:א)
- פרש"י ד"ה **ואלה שמות בני ישראל .** אע"פ שמנאן בחייהם בשמותם חזר ומנאם במיתתם להודיע חיבתם שנמשלו לכוכבים שמוציאם ומכניסם במספר ובשמותם שנאמר המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא
 - 4. וידבר. במדבר סיני באחד לחודש (במדבר א:א)
- פרש"י ד"ה **וידבר . במדבר סיני באחד לחודש .** מתוך חיבתן לפניו מונה אותם כל שעה . כשיצאו ממצרים מנאן וכשנפלו בעגל מנאן לידע מנין מנותרים וכשבא להשרות שכינתו עליהם מנאם הא' הניסן הוקם המשכן ובאחד באייר מנאם
 - 5. ויהי אחרי המגפה וגו' (במדבר כו:א)
 - פרש"י ד"ה **ויהי אחרי המגפה וגו' .** משל לרועה שנכנסו זאבים לתוך עדרו והרגו בהן והוא מונה אותן לידע מנין הנותרות וכו. וכו.

דף יומי בזאפאז זממצ אמם

זבול

The Fourth Heaven Of Israel

יב יז They extended their hand against the holy site etc. etc. (Rosh Hashana 17a)

You can see in the above left image Iranian missiles being intercepted above הר הבית.

Reb Moshe quoted a זוהר that mentions that there is a בית המקדש של מעלה that corresponds to the בית המקדש של מטה. I want to point out that this could possibly be hinted to in תלמוד בבלי. I am not referring to the famous ירושלים of ירושלים. that mentions this phenomenon by the city of

ואמר ליה ר' נחמן לר' יצחק מאי דכתיב בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר משום דבקרבך קדוש לא אבוא בעיר א"ל הכי א"ר יוחנן אמר הקב"ה לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא לירושלים של מטה ומי איכא ירושלים למעלה אין דכתחיב ירושלם הבנויה כעיר שחוברה לה יחדיו (תענית ה.)

I am actually referring to these two גמרא's that mention of "זבול".

גיהנם כלה והם אינם כלין וכל כך למה מפני שפשטו ידיהם בזבול שנאמר מזבול לו ואין זבול אלא בית המקדש שנאמר בנה בניתי בית זבול לך וכו. וכו. (ראש השנה יז.)

א"ר יהודה שני רקיעים הן וכו. ר"ל אמר שבעה ואלו הן וילון רקיע שחקים זבול וכו. זבול שבו ירושלים ובית המקדש ומזבח בנוי ומיכאל השר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן שנאמר בנה ביתי בית זבול לך מכון לשבתך עולמים ומנלן דאיקרי שמים דכתיב הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך וכו. (חגיגה יב:)

יומי או זממע זהם אם בדאפו

יב יז

A Pearl Is Mentioned By מסכת בבא מציעא וחנן ו' יוחנן:

מציאת עבדו ושפחתו העברים וכו. הרי הוא של עצמן . אמאי לא יהא אלא פועל ותניא מציאת פועל לעצמו במה דברים אמורים בזמן שאמר לו נכש עמי היום עדור עמי היום אבל אמר לו עשה עמי מלאכה היום מציאתו לבעל הבית אמר רבי חייא בר אבא אמר ר' יוחנן הכא בעבד נוקב מרגליות עסקינן שאין רבו רוצה לשנותו למלאכה אחרת

(בבא מציעא יב:)

The Mishnah said: The find of one's Hebrew servant or maidservant ... These belong to them.

Gemara: Why should this be so? Let the Hebrew servant be considered no more than a laborer, and it was taught in a Braisa that a workers find, i.e. an ownerless article that a hired worker picks up during his hours of employment, belongs to him, not to his employer. When is this ruling said? When the employer said to him, "Weed for me today," or "Dig for me today," i.e. he hired him for a specific task. If, however, the employer said to him, "Work for me today" without specifying a type of work, then his find belongs to the employer, R' Chiya Bar Abba said in the name of R' Yochanan: Here in the Mishnah we are dealing with a servant who drills holes in pearls (or is otherwise highly skilled), whose master does not wish to transfer him to any other work. Since the servant is engaged in such a profitable labor, it would be unusual for it to be worthwhile for him to take off time to pick up a find. Our Mishnah deals with the unusual case in which the servant discovered a find whose value exceeded the value of the time necessary to acquire it. Since the master did not envisage such a happenstance, he never intended for the servant to acquire finds for him as part of his duties. The servant is therefore free to acquire the find for himself.

אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן הטוען אחר מעשה בית דין לא אמר כלום מאי טעמא כל מעשה בית דין כמאן דנקיט שטרא בידיה דמי אמר ליה רבי חייא בר אבא לרבי יוחנן ולא משנתינו היא זו הוציאה גט ואין עמו כתובה גובה כתובתה אמר ליה אי לאו דדלאי לך כספא לא משכחת מרגניתא תותה אמר רביי מאי מרגניתא דלמא במקום שאין כוחבין כתובה עסקינן דגט היינו כתובתה אבל במקום שכותבין כתובה אי נקיטא כתובה גביא אי לא לא גביא הדר אמר אביי לאו מילתא היא דאמרי דאי סלקא דעתך במקום שאין כותבין כתובה עסקינן אבל במקום שכותבין כתובה אי

יומי אם או ומוספ אם אם בדא או

נקיטא כתובה גביא אי לא לא גביא אלמנה מן האירוסין במי גביא בעדי מיתת בעל לטעון ולימא פרעתיה וכי תימא הכי נמי אם כן מה הועילו חכמים בתקנתן (בבא מציעא יז.-יז:)

R' Chiya Bar Abba said in the name of R' Yochanan: If one claims he paid, in absence of witnesses, an obligation imposed by an act of the court, he has said nothing, i.e. he is not believed. What is the reason? Any claimant of an obligation resulting from an act of the court is like one who holds in his hand a document recording that obligation.

The Gemara questions the need for R' Yochanan's teaching: R' Chiya bar Abba told R' Yochanan: Is this not already learned in our Mishnah? If a woman produces a Get But it is not accompanied by a Kesubah, she may nevertheless collect her kesubah money, even if the husband claims he has paid her. Thus, R' Yochanan's ruling that one may not claim he paid an obligation of the court was already taught explicitly in a Mishnah. What, then, was the need for R' Yochanan's teaching?

R' Yochanan told R' Chiya: "If I did not lift up for you a shard, you would not have discovered the pearl underneath it! If I had not taught my ruling, you would not have induced a generality from that Mishnah.

Abaye said: What type of pearl can be learned from that Mishnah; i.e. can such a generality indeed be induced? Perhaps in the Mishnah we discuss a locale where the custom is that they do not write a Kesubah, but rely instead on the obligation of the court, for there a מובה in in place of her כתובה. However, in a locale where they write a כתובה she may collect the obligation, but if she is not holding her כתובה, she may not collect the obligation. Hence, the Mishnah does not indicate that even where the creditor does not produce a document, the debtor is not believed to claim that he paid an obligation of the court. -? -

Abaye later said: What I have said is nothing; R' Yochanan's ruling, in fact, may be induced from the Mishnah. For if you suppose that we discuss, in the Mishnah, a locale where they do not write a Kesubah, but in a locale where they write a Kesubah, if she is holding her Kesubah, she may collect the obligation; and if she is not holding her Kesubah, she may not collect the obligation, a difficulty arises: With what does a widow from Erusin collect? With witnesses to her husband's death. But let the husband's heir claim: "I have paid the obligation!" And if you say that, indeed, an heir is believed to claim that the widow was paid, if so, what have the Sages accomplished with their enactment of the Kesubah obligatio for abn Arusah? The husband's heir can always successfully claim payment without proof! Rather, he is not believed toclaim payment, and we may induce from the Mishnah that one cannot successfully claim, without proof, that he paid any obligation of the court, even if the creditor does not produce a document. etc. etc.

דף יומי בזאפאז וממצ אמם

Times of Israel Live Blog February 12 2024:

'The diamonds are in our hands': New details emerge on hostage rescue operation

By Emanual Fabian

New details emerge from the rescue operation of two hostages in southern Gaza's Rafah overnight.

Within a minute of special forces breaching the building where Fernando Simon Marman and Norberto Louis Har were being held and killing the three Hamas terrorists guarding them, they called over the radio: "The diamonds are in our hands."

At that stage the Israeli Air Force began to strike targets in the area to provide the special forces cover to extract the two hostages.

דף יומי בדאשובאז ונגסצ זאם

They were then taken in armored vehicles quickly to a makeshift helipad deep inside Gaza, where a chopper took them to Sheba Hospital in Ramat Gan, wrapping up the entire operation within an hour.

The operation was planned weeks in advance, with plans for various scenarios.

During the actual operation, some adjustments were made based on the conditions on the ground.

And When The War Will Be Over

חן מקום על יושביו (סוטה מז.)

1. כי אתא ר' דימי אמר טטרוגי מטטרגי להו בני גדר לבני חמתן ומאי התיר התקין ומאי שנא שבת דשכיחי בה שכרות כי אזלי להתם נמי מטטרגי להו כלבא בלא מתיה שב שנין לא נבח (עירובין סא.)

2. וכו. וכו. בהדי דקאתו שקל עפר מעפרייהו וכו. וכו. כד אתו אוקמינהו קמי קיסר חזנהו דהוו מעני א"ל הני לאו נינהו שקל מעפרייהו ושדא עילוייהו אקשו לאפי מלכא אמר ליה כל דבעית עביד בהו וכו. (בכורות ט.)

3. ר' אבא מנשק כיפי דעכו ר' חנינא מתקן מתקליה ר' אמי ור' אסי קיימי משמשא לטולא ומטולא לשמשא ר' חייא בר גמדא מיגנדר בעפרה (כתובות קיב.-קיב:)

:כדאמרי אינשי

"Home Sweet Home"

"There's no place like home."

ועת ... (קהלת ג:ח) שלום

דף יומי בזאטובאו וממפ אמם

מח

The War

וכו. של ברזל וכו. (עירובין מח.)

Israel launched its military campaign after Hamas's devastating October 7 onslaught, during which some 3,000 terrorists burst into Israel from Gaza, killing some 1,200 people and seizing 253 hostages, mostly civilians. - Times of Israel

היינו דאמרי אינשי

Is there any country in the world that wouldn't fight back and defend itself when it is attacked and its citizens are taken hostage?

"Don't Give Me That S#@\$T"

גללים אפקורי מפקר להו (בבא מציעא כז.) סתם גללים אפקורי מפקר להו (בבא קמא מח.) (בבא מציעא סח:)

People generally don't want to take possession of poop. They usually declare it ownerless, leaving it available for someone else.

Rise To The Stars

Space Warfare

On October 31, 2023, during the 2023 Israel-Hamas War, Israel's Arrow 2 system intercepted a ballistic missile launched from Yemen by Houthi rebels; this successful interception occurred outside of Earth's atmosphere thus making it the first recorded practical instance of space warfare during an active conflict.[1][2] On April 14, 2024, Iran launched more than 120 ballistic missiles at Israel, making it the first large-scale incident in which space weapon was used.

-Wikipedia

דף יומי צדאטוצאו וממצ אמם

מט

United We Sit

The nation of Israel becomes united when the war broke out after October 7th, but maybe not too united. There were still anti government protesters protesting the government and calling for re-elections, hostage deal etc...

שמואל

"The nation of Israel becomes united"

אמר רב יהודה אמר שמואל המקפיד על עירובו אין עירובו עירוב מה שמו עירוב שמו (עירובין מט.)

אמר שמואל לעולם אל יוציא אדם את עצמו מן הכלל (ברכות מט:)

וכו. וכו. ומה קורה עם כל השמאלנים ... אחים וכו. וכו. אבל אני מת על המדינה איך כשנופל פא טיל קטן כל ישראל פתאום אחים (עזה בובי משה כורסיה -Moshe korsia)

שנאמר נדיבי עמים נאספו עם אלקי אברהם (סוכה מט:)

"But not too united"

ר' יוסי ור' יהודה חד אכיל דייסא באצבעתיה וחד אכיל בהוצא א"ל דאכיל בהוצא לדאכיל באצבעתיה עד מתי אתה מאכילני צואתך אמר ליה דאכיל באצבעתיה לדאכיל בהוצא עד מתי אתה מאכילני רוקך (נדרים מט:)

דף יומי פדאפופאו ומנספ אמם

"The nation of Israel becomes united"

United as one the Nation of Israel asked the following question:

איזהו ממזר (יבמות מט.)

"Who is the ממזר that let these terrorists into the country?"

"But not too united"

"I blame this guy"

Netanyahu's Plan For The Abraham Alliance

Israeli Prime Minister Netanyahu calls for an "Abraham Alliance" to counter Iran's expanding influence .and its impact on global stability

דרש רבא מאי דכתיב מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב מה יפו פעמותיהן של ישראל בשעה שעולין לרגל בת נדיב בתו של אברהם אבינו שנקרא נדיב שנאמר **נדיבי עמים נאספו** עם אלקי אברהם וכו. וכו. (סוכה מט:)

דף יומי בזאטובאו ומוסע זהם

מט

Israel And United The Upcoming U.S. Presidential Elections

ר' נחמן Is A Candidate

ננח נחמ נחמן מאומן Rebbe Nachman is a candidate נוח נחמ נחמן

- 1. אמר ר' נחמן אי מן חייא הוא כגון אנא שנאמר והיה אדירו ממנו ומושלו מקרבו יצא וכו. (סנהדרין צח:)
- 2. ואם היה מומחה לרבים דן אפילו יחידי אמר רב נחמן כגון אנא דן דיני ממונות ביחידי וכו. (סנהדרין ה.)
- 3. שלשה מפירין את הנדר במקום שאין חכם לאפוקי מדר' יהודה דתניא הפרת נדרים בשלשה ר' יהודה אומר אחד מהם חכם במקום שאין חכם כגון מאן אמר ר' נחמן כגון אנא (בכורות לז.)
 - 4. אמר ליה ר' נחמן לתנא לא תיתני יראת חטא דאיכא אנא (סוטה מט:)

ובה בר רב הוגא Is A Candidate

It is well known that עניו was a tremendous עניו (he was very humble).

ענותנותיה דרבה בר רב הונא (מועד קטן כח.)

So I want to suggest that being an עניו doesn't mean that you shouldn't realize that you are a "candidate" so to speak. Here are some examples of that.

1. רבה בר רב הונא איקלע לבי רבה בר נחמן קריבו ליה תלת סאוי טחיי א"ל מי הוה ידעיתון דאתינא אמרו ליה מי עדיפת לן מינה (שבת קיט.)(חולין קיא.)

דף יומי או ומסצ אמם

- לוי בריה דר' הונא בר חייא ורבה בר הונא הוו קאזלי באורחא קדמיה חמרא דלוי לחמרא דרבה בר רב הונא
 חלש דעתיה דרבה בר רב הונא אמר אימא ליה מילתא כי היכי דאיתותב דעתיה א"ל חמור שעסקיו רעים
 כגון זה מהו לצאת בפרומביא בשבת א"ל הכי אמר אבוך משמיה דשמואל הלכה כחנניא (שבת נא:-נב.)
- 3. כי נח נפשיה דרבה בר רב הונא ור' המנונא אסקינהו להתם כי מטו אגישרא קמו גמלי אמר להו ההוא טייעא מאי האי אמרו ליה רבנן דקא עבדי יקרא אהדדי מר אמר מר ניעול ברישא ומר אמר מר ניעול ברישא אמר דינא הוא דרבה בר הונא ליעול ברישא חליף גמליה דרב בר הונא נתור ככיה ושניה דההוא טייעא וכו. וכו.

(מועד קטן כה:)

If רבה בר רב הונא were elected what would he say in his speech? It might include something about freedom.

Rise Up To The Stars

אמר רבה בר רב הונא הכא בצפור דרור עסקינן שאינה מקבלת מרות דתנא דבי ר' ישמעאל למה נקרא שמה צפור דרור שדרה בבית כבשדה (ביצה כד.)

Rabbah Bar Rav Huna said: Here in the Mishnah in Shabbos we are dealing with a *deror* bird, which does not accept mastery. For the school of R' Yishmael taught a Braisa: Why is it called a *Dror* bird? Because it lives freely in a house as in a field.

It also might include something about increasing the wealth of all the citizens.

אמר רבה בר רב הונא אמר רב הסוכר אמת המים מערב יום טוב ולמחר השכים ומצא בה דגים מתרין (ביצה כה.)

Rabbah Bar Rav Huna said: If someone plugs a canal of water before Yom Tov, and on the next day [Yom Tov] he arose early and found fish in the canal, they are permitted.

What if רבה בר רב הונא would run for president against the Wicked Witch of the West?

You can see that רבה בר רב הונא was careful and knowledgeable in how to deal with dangerous women, and their powerful and deadly curses. He knew how to survive their attacks. Although he still suffered from weakness from their attacks for the rest of his life.

ההיא דאתאי לקמיה דרבה בר ר הונא אמר לה מאי אעביד ליך דרב לא מגבי כתובה לארמלתא ואבא מרי לא מגבי כתובה לארמלתא אמרה ליה הב לי מזוני אמר לה מזוני נמי ליתליך דאמר רב יהודה אמר שמואל התובעת כתובתה בב"ד אין לה מזונות אמרה ליה אפכוה לכורסייה כבי תרי עבדת לי הפכוה לכורסייה ותרצוה ואפילו הכי לא איפרק מחולשא (גיטין לה.)

דף יומי בזאפאז וממפ זהם

מט

מחווא And The Women Of רבא

There seems to be a contradiction in מסכת שבת ומחוזא's statements concerning the women of מסכת שבת. In מחוזא he seems to imply that they were high maintenance, and that they would lead their husbands to thievery in order to maintain their wealthy lifestiles. In מחוזא however בבא מציעא says that the men of אחוזא should show honor to their wives. This might imply that they didn't lead their husbands to thievery, which would be an unhonorable action which is not deserving of honor.

בעון גזל הגובאי עולה והרעב הווה ובני אדם אוכלים בשר בניהן ובנותיהן שנאמר שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שומרון העושקות דלים הרוצצות אביונים אמר רבא כגון הני נשי דמחוזא דאכלן ולא עבדן וכתיב וכו. וכו.

(שבת לב:-לג.)

אמר ר' חלבו לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו שנאמר ולאברם הטיב בעבורה והיינו דאמר להו רבא לבני מחוזא אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו (בבא מציעא נט.)

I want to give the following answer to reconcile the two גמרא's. צמרא's. למרא told the men to encourage the women and empower them and give them honor by letting them work as מסכת נדרים say in מסכת נדרים:

גדולה מלאכה שמכבדת את בעליה (נדרים מט:)

Great is work for it honors its master (one who works).

So if the husband in MINIM were to honor his wife by letting her work, then in this merit the household will be blessed and the household will become wealthy. However, if the husband does not provide honor to his wife and he denies her the opportunity to work, then she won't appreciate the work that he does, and she will demand to maintain her wealthy lifestyle, even encouraging her husband to steal for the sake of maintaining her wealthy lifestyle.

יומי בזאפאז ומספ אמם

גדולה מלאכה שמכבדת את בעלה (נדרים מט:)

מסורת הש"ס The Conceptual

- 1. בעי ר' ירמיה חצי קב בשתי אמות מהו וכו. (בבא מציעא כא.)
- 2. איבעיא להו הני ארבע וחמש קופות דקאמר בארבע וחמש קופות אין טפי לא אלמא למעוטי בהילוכא עדיף או דלמא למעוטי משוי עדיף וכו. (כו. (שבת קכז.)
 - 3. (ביצה לה:)
- 4. מעשות דרכיך שלא יהא הילוכך של שבת כהילוכך של חול וכו. וכו. בשלמא כולהו לחיי אלא שלא יהא הילוחך של שבת כהילוכך של חול מאי היא כי הא דאמר רב הונא אמר רב ואמרי לה אמר ר' אבא אמר ר' הונא היה מהלך בשבת ופגע באמת המים אם יכול להניח את רגלו ראשונה קודם שתעקר שניה מותר ואם לאו אסור מתקיף לה רבא היכי ליעביד ליקף קמפיש בהילוכא ליעבר זימנין דמיתוואסן מאני מיא ואתי לידי סחיטה אלא בהא כיון דלא אפשר שפיר דמי וכו. וכו. (שבת קיג.-קיג:)

I want to point out two things in this last גמרא. First of all whereas in פרק מפנין the אמומט doesn't seem to answer if everyone agrees that למעוטי בהילוכא or if it is a מחלוקת if מחלוקת וf למעוטי בהילוכא or if it is a מחלוקת if אמוטי במשוי סי וf it is a מחלוקת if אמעוטי במשוי אול פרק ואלו קשרים. However, here in למעוטי במשוי or if it is seems simple to בהילוכא עדיף מדיף as opposed to jumping which one might argue bears some resemblance to a ריבוי הובא במשוי here it is אמרא being ו מתקיף לה מתקיף לה מחקיף לה הונא סי מתקיף לה

3

A very large amount of heat (a killing heat) contained in a pit.

An ox or a donkey is eliminated as a result.

ת"ר מעשה בבתו של נחוניא חופר שיחין שנפלה בבור גדול באו והודיעו את ר' חנינא בן דוסא שעה ראשונה אמר להם שלום שניה אמר להם שלום שלישית אמר להם עלתה אמרו לה מי העלך אמרה להם זכר של רחלים נזדמן לי וזקן אחד מנהיגו אמרו לו נביא אתה אמר להם לא נביא אנכי ולא בן נביא אלא כך אמרתי דבר שאותו צדיק מצטער בו יכשל בו זרעו אמר רבי אחא אף על פי כן מת בנו בצמא שנאמר וסביביו נשערה מאד וכו. וכו. אמר רב בור שחייבה עליו תורה להבלו ולא לחבטו וכו. (בבא קמא נ.-נ:)

A Jewish woman finds herself underground against her will. The woman is rescued, and survives the ordeal. There is a killing heat in underground locations resulting in the death of an ox or a donkey.

דף יומי בזאפאז וממפ אמם

1

וסימניך

פל"ג פג"ם גפ"ן

A requirement of three, an acquisition of three, and an extrapolation of three.

ובגפן שלשה שריגם (בראשית מ:י)(חולין צב.)

On the grapevine were three tendrils etc. etc. (Genesis 40:10)

פלג: דדרו באגרא

Work And Holiday

(ביצה ל.) (בבא מציעא פג.)

(תוספות ד"ה דדרו בריגלא ביצה ל.)

פי' בעתר שקורים פורק"א ועשוי כמין רגל לידרו באגרא בין שנים במוט על כתפיהם דהיינו שנוי והוי להקל כפ"ה . וקשה דבסוף פרק האומנין (ב"מ פג.) משמע דמשאוי כבד נושאין בקל ברגלא מבאגרא. אלא נראה דאפילו מכביד יותר מכל מקום לא חיישינן כיון דמשנה מדרך חול וכן נמי פירש הקונטרס גבי דדרו באגרא לידרו באכפא ואפילו נמי אין להקל מכל מקום שנוי הוא :

פגם: בושת הכל לפי המבייש והמתבייש

(כתובות מ.)(בבא קמא פג.)

. פגם וכו. וכו is כתובות in משנה is פגם וכו.

:גפן

A requirement of three by a man in the משנה. and an acquirement of three by a man in the משנה.

ת"ר איזהו שוטה היוצא יחידי בלילה והלן בבית הקברות והמקרע את כסותו איתמר רב הונא אמר עד שיהו כולן בבת אחת וכו. וכו. (חגיגה ג:)

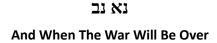
ת"ר איזהו סריס חמה כל שהוא בן עשרים ולא הביא שתי שערות ואפילו הביא לאחר מכאן הרי הוא כסריס לכל דבריו ואלו הן סימניו כל שאין לא זקן ושערו לקוי ובשרו מחליק רשב"ג אומר משום רבי יהודה בן יאיר כל שאין מימיו מעלין רתיחות ויש אומרים כל המטיל מים אוין עושה כיפה ויש אומרים כל ששכבת זרעו דוחה ויש אומרים כל שאין מימי רגליו מחמיצין אחרים אומרים כל שרוחץ בימות הגשמים ואין בשרו מעלה הבל רבי שמעון בן אלעזר אומר כל שקולו לקוי ואין ניכר בין איש לאשה ואיזו היא אילונית כל שהיא בת עשרים ולא הביאה ב' שערות ואפי' הביאה לאחר מכאן הרי היא כאילונית לכל דבריה ואלו הן סימניה כל שאין לה דדים וצתקשה בשעת תשמיש רבן שמעון בן גמליאל אומר כל שאין לה שיפולי מעים כנשים רבי שמעון בן אלעזר אומר כל שקולה עבה ואינה ניכרת בין אשה לאיש איתמר סימני סריס רב הונא אמר עד שיהו כולם וכו. וכו.(יבמות פ:)

דף יומי בזאפאז וממפ אמם

המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת אינן מקודשות ומעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות וליקט אדם אחד כלכלה של תאנים ושלהן היתה ושל שביעית היתה ואמר הרי כולכם מקודשות לי בכלכלה זו וקיבלה אחת מהן ע"י כולן ואמרו חכמים אין אחיות מקודשות וכו. וכו. אמר רב ש"מ ממתניתין ארבע ונקיט רב בידיה תלת וכו. וכו.

(קידושין נ:-נב.)

It comes out in the end that he acquires the three women who are not related to each other. There is no requirement for him to marry these three women all at the same time. This is just the case of the משנה where this man marries three women simultaneously, because that is what he wants to do. He doesn't end up marrying either of the women that are sisters of each other because of כל שאינו אינו, any two actions which are viewed as not effective if done one after the other, than even if they are done simultaneously they are not effective.

When the war in Israel will be over we should remember a few things from our learning.

1. מי לא תנן מעות שנמצאו לפני סוחרי בהמה לעולם מעשר בהר הבית חולין ובירושלים בשאר ימות השנה חולין בשעת הרגל הכל מעשר וכו. וכו. (בבא מציעא כו.)

None of the funds were used for terror.

היה מהלך בהיכל עד שמגיע לבין שתי הפרוכות המבדילות בין הקדש ובין קדש הקדשים וביניהן אמה ר' יוסי אומר לא היתה שם אלא פרוכת אחת בלבד שנאמר והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים:
 גמ' וכו. וכו. ואיבעית אימא לעולם מזרח ומערב מונחין ומשום שכינה לאו אורח ארעא למיעל להדיא ורבי יוסי אמר לך חביבין ישראל שלא הצריכן הכתוב לשליח ור' יהודה נמי ניעול בין מנורה לכותל משחרי מאניה

(יומא נא:-נב.)

יומי מומצ אז זונים אז באד או

Some of the funds were used for partitions of holiness.

נג

Did רבא ever see רבא?

אמר ליה רבא לרפרם בר פפא לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דהוה עביד ר' הונא אמר ליה בינקותיה לא דכירנא בסיבותיה דכירנא (תענית כ:)

ואמר רבא הני תלת מילי בעאי קמי שמיא תרתי יהבו לי חדא לא אהבו לי חוכמתיה דר' הונא וכו. (מועד קטן כח.)

He could have known about his חכמה without having seen him.

והא רבא וכו. בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג.)

Just like he never saw ר' עקיבא, yet he learned from him.

You see, תוספות says the following in מנחות:

מנחות לו. תוס' ד"ה **אמר רבה ר' הונא אסברה לי .** רבה גרסינן ולא רבאדרבא לא ראה ר' הונא מעולם דהא אמרינן בפרק בתרא דקידושין דביום שמת ר' יהודה נולד רבא וכו. כו.

Never-the-less here in תוספות doesn't feel the need to say anything. Also we find the גמרא says a similar styled statement that implies that בויר heard something from רבא even though רבא clearly didn't live in יד' עקיבא 'ד's lifetime.

בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג.)

עם ישראל חי

Keep learning o"".

היינו דאמרי אינשי

The Last Word

"He who has the last word has the final say."

We have a general rule when it comes to פסק הלכה מחל of the גמרא that the הלכה כבתראה, the מסן מוגיות of the מסן גמרא that the הלכה מחלכה, the פסק הלכה qualifies this:

דדוקא באמוראי בתראי אמרינן הלכה כבתראי

(ברכות לט: תוס' ד"ה מברך על הפתיתין ופוטר את השלמין . בסוף דבריו.)

דף יומי או זמטע זמטע זמט

Either way רבינא and ישי would be considered the בתראי.

There is an argument in the גמרא if the finder of a lost object announces the item of what he found, or if he just announces that he found an item without giving any further information in regards to what it was that he found.

אתמר רב יהודה אמר אבידתא מכריז ורב נחמן אמר גלימא מכריז וכו. (בבא מציעא כח:)

The רמב"ם seems to pasken like רמב"ם.

כיצד מכריז אם מצא מעות מכריז מי שאבד לו מטבע וכן מכריז מי שאבד לו כסות או בהמה או שטרות יבוא ויתן סימנים ויטול . ואינו חושש מפני שהודיע מין האבדה לפי שאינו מחזירה עד שיתן סימנים מובהקין :

(רמב"ם הלכות גזלה ואבידה פרק יג' הלכה ב')

All of the מפרשים say the רמב"ם is paskening like ר"ג. The גר"א says that this is because the הלכה hollows גר"א הלכה אונד בדיני says that this is because the בדיני holds this way on דף כ עמוד ב

It seems that you can also see that רבינא holds this on דף כח עמוד א. However the גליון הש"ס says to look up the אות כג in the 3rd אות כג of אות לנעמוד towards the end.

There the רא"ש quotes the רב שר שלום גאון that the פסק is like רב"מ and not like רבינא

Here is the מרא in חולין:

גופא אמר רב יוסף בר מניומי אמר ר' נחמן ריאה שנקבה ודופן סותמתה כשרה אמר רבינא והוא דסביך בבישרא וכו. (חולין מח.)

The matter itself: Rav Yosef Bar Minyumi said in the name of Rav Nachman: If the lung was punctured and the chest wall seals the puncture, it is kosher. Ravina said: This is provided that the place of the hole is enmeshed with the meat that is between the ribs, rather than stuck to the ribs themselves.

Here is the ש"אר:

אמר רבינא והוא דסביך בבשרא. פי' נאחז ומסובך היטב בבשר כמו צמר המסובך. ולהכי קאמר סביך ולא קאמר סריך. פי' רש"י דוקא בבשר שבין הצלעות דהויא סתימא שרירא דלא מיפרקא. אבל בצלעות עצמן אין זו סירכא קיימת והיכא דסביך בבישרא ובגרמא יש אוסרין ויש מתירין. וכן כתב הרמב"ם ז"ל (פ' י"א מהלכות שחיטה) אבל מורי מן האוסרין ואני מן המתירין. ורואה אני את דברי האוסרין דכיון דבגרמא לחוד לא חשיב סתימה הוא הדין נמי בגרמא ובשרא. נהי שהבשר סותם כנגדו לא מהני אותה סתימה כיון שכנגד העצם אינו סותם. ורב שר שלום גאון כתב בתשובה דבין סביך ובין סריך כשירה דלית הלכתא כרבינא אלא כרב נחמן דאמר ריאה שניקבה ודופן סותמתה כשירה. ומשמע מתוך דבריו דרבינא לא בא לפרש דברי ר' נחמן אלא סברא דנפשיה קאמר וכן נראה מדפריך לעיל גבי העלתה צמחים מדרב נחמן אדרב נחמן ולא משני הא דסביך בבשרא והא דלא סביך. ועוד מדקאמר ליה רב יוסף לרבינא ואי לא סביך מאי טריפה אבל לרב נחמן בלא רבינא לא פריך דלא בעי סירוך ולא סיבוך במקום רביתא ואין נקב פוסל שם בריאה לפי שהדופן סותמו. אבל קשה מנא ליה להגאון דלית הלכתא כרבינא שהוא בתראה וי"ל משום דלאו היינו רבינא חבירו של רב אשי אלא קדמון היה מדהשיב רב יוסף על דבריו וכן יש בפרק אלו מציעות (דף כח.) אמר רבינא גלימא מכריז רבא אמר אפילו תימא אבידתא מכריז. וביום שמת רבא נולד רב אשי (קידושין עב:) שהיה רבינא תלמיד חבר שלו וכו. וכו.

דף יומי צדאטוצאו ונגוסצ אמם

I want to suggest that the דיוק of the מציעא וs not merely that בבא מציעא is mentioned in an argument with רבינא. I want to suggest that this alone would not indicate that they were in the same generation. Rather I want to suggest the דיוק of the מרא"ש is from the fact that "רבינא opinion is mentioned first, before אמר ליה says explicitly הולין וו גמרא הולין וו גמרא אמר ליה which means that דב יוסף לרבינא actually said this to him.

Rise Up And Do It A Thousand Times Again (Eden Golan)

שבע יפול צדיק וקם (סנהדרין ז.)

Perhaps in between the risings there is implied a falling. I pray for Israel that there should be no more fallings.

כיון דקם קם (סנהדרין ז.)(בבא מציעא לח.)

71

לכל זמן ועת

The Biden Administration Withheld Weapons Shipments

The word חומש has two definitions.

It can mean a fifth, and it can mean armed (i.e. with weapons).

Do we care about the חומש (fifth added fine)?

There is a time that we suspect that perhaps the מעכב:

עיבעיא להו חומש מעכב או אינו מעכב ד' בד' פריק ואכנפשיה מוסיף חומש אלמא חומש לא מעכב או דלמא ארבעה בחמשה פריק וחומש מעכב אמר רבינא תא שמע הדמאי אין לו חומש ואין לו ביעור הא קרן יש לו מאי טעמא קרן

דף יומי בדאשובאו ומנספ אמם

דמעכב בדאורייתא איתא בדרבנן חומש דלא מעכב בדאורייתא ליתא בדרבנן לימא כתנאי נתן את הקרן ולא נתן את החומש רבי אליעזר אומר יאכל רבי יהושע אומר לא יאכל אמר רבי נראין דברי רבי אליעזר בשבת ודברי רבי יהושע בחול מדאמר נראין דברי רבי יהושע בחול מכלל בחול מדאמר נראין דברי רבי יהושע בחול מכלל דפליגי אפילו בחול מעכב ור' יהושע סבר חומש מעכב דפליגי אפילו בשבת מאי לאו בהא סברא קמיפלגי דרבי אליעזר סבר חומש לא מעכב ור' יהושע סבר חומש מעכב אמר רב פפא לא דכולי עלמא חומש לא מעכב והכא בחיישינן לפשיעותא קמיפלגי מר סבר חיישינן לפשיעותא ומר סבר לא חיישינן לפשיעותא (בבא מציעא נד.)

The Gemara inquires about the consequences of failing to add a fifth when one redeems his own מנישר:

They inquired: Does failure to add a fifth prevent the redemption of מעשר שני from taking effect, or does it not prevent the redemption from taking effect? Do we say that four Zuzim worth of מעשר שני are redeemed with four Zuzim, and he adds a fifth independently, and, thus, failure to add the fifth does not prevent the redemption from taking effect? Or perhaps we say that four Zuzim of מעשר שני are redeemed with five Zuzim, and, thus, failure to add the fifth does prevent the redemption from taking effect. - ? - Ravina said: Come, learn a proof from the following מעשר שני The מעשר שני is not subject to the law of a fifth, and it is not subject to the law of removal.

Ravina draws an inference from the משנה and thereby concludes his proof:

But it [דמא׳ of מעשר שני] is subject to the law of the principal; i.e. unless it is redeemed with the principal, it may not be eaten outside Jerusalem. Now, for what reason did the Rabbis distinguish between the principal and the fifth with regard to redeeming דמא׳ of דמא׳. The reason is as follows: The principal, which, if it is not paid, prevents the redemption from taking effect with regard to Biblical (ובמא׳ of דמא׳) as well. But the fifth, which, if it is not paid, does not prevent the redemption of Biblical מעשר שני, is not required at all in the case of Rabbinic מעשר שני Hence, from this מעשר שני it is evident that omission of the fifth does not prevent the redemption even of Biblical מעשר שני

The Gemara suggests that this issue was a matter of Tannaic dispute: Shall we say this issue is the same as that debated by מנשר in the following ברייתא : If one gave the principal for redemption of his שני but did not give the fifth, R' Eliezer says: He may eat it outside Jerusalem. R' Yehoshua says: He may not eat it outside Jerusalem. Rebbi said : The words of R' Eliezer appear correct with regard to the Sabbath, and the words of R' Yehoshua appear correct with regard to a weekday.

The dispute between R' Eliezer and R' Yehoshua is defined: From that which Rebbi said that the words of R' Eliezer appear to be correct with regard to the Sabbath, it follows that R' Yehoshua and R' Eliezer argue eve with regard to a weekday,. And from that which Rebbi said that the words of R' Yehoshua appear correct with regard to a weekday, it follows that R' Yehoshua and R' Eliezer argue even with regard to the Sabbath. Now surely they are arguing over this very concept: R' Eliezer maintains that omission of the fifth does not prevent the redemption of מעשר שני מושר.

יומי או זממצ אמם אמם אמם

And there is a time that we are certain that the מעכב: מעכב:

אין החומש מעכב (בב"ק קג.) (בב"ק קי.)

ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב אם יהיו כל הימים דיו ואגמים קולמוסים ושמים יריעות וכל בני אדם לבלרין אין מספיקים לכתוב כללה של רשות מאי קראה אמר רב משרשיא שמים לרום וארץ לעומק ולב מלכים אין חקר (שבת יא.)

Do the Weapons Withholding Political Leaders really think that the Settlers don't have a right to defend themselves?

the officer says, "Everything needs to be taken in context, doesn't it?"

Based on this מימרא סל בר גוריא אמר רב חמא בר גוריא אמר רבא בר מחסיא ועמה I want to suggest that it might be difficult to fully see the full context of the rationalizations and decisions of government leaders, as the verse states אין חקר.

The Upcoming U.S. Presidential Elections etc. etc. (State of Michigan etc.)

Others just say that Mr. Biden is just a weak palestinian.

נה

Killed all the city meaning they were all displaced.

In the previous "מו" entry I put in that סוטה in מטה where it says that ישראל killed all of the city. This following גמרא proves that for all of the citizens to be internally displaced, this is similar in some way to all of the citizens no longer having lives.

אמר ר' יהודה אמר רב יושבי צריפין והולכי מדברות חייהן אינן חיים ונשיהן ובניהן אינן שלהן (עירובין נה:)

דף יומי בזאפאז וממפ זהם

נו

הנכנסין חולקין בצפון והיוצאין בדרום וכו. וכו. (סוכה נו.)

רש"י ד"ה **הנכנסין חולקין ביניהן בצפון .** את המגיע לחלקן כדאמרינן בגמרא כדי שיראו הנכנסין שהצפון עיקר שהרי קבעו הכתוב לשחיטת קדשי קדשים .

Now, the משנה in משנה says the following about the positioning of the incoming לחם הפנים breads, and the exiting לחם הפנים breads:

י"ג שולחנות היו במקדש וכו. וב' באולם מבפנים על פתח הבית א' של שייש וא' של זהב על של שייש נותנין לחם הפנים בכניסתו ועל של זהב ביביאתו שמעלין בקודש ולא מורידין (שקלים יז:)

The question is, why do we not follow this rule of מעלין בקודש ואין מורידין in regards to the apportioning out of the מוט לחם הפנים. This is meaning to say that we should be apportioning out the לחם הפנים to the entering משמר in the south, and then apportion the לחם הפנים to the exiting משמר in the North?

73

תנאים ואמוראים: רבה בר רב הונא

Previously I brought about מימרות from ר' הונא in the name of ר' יוחנן.

There are a few מימרות from 'ר' הונא son in the name of ר' יוחנן:

אמר רבה בר רב הונא אמר ר' יוחנן (פסחים צא.)(סנהדרין לא.)

Did רבה בר רב הונא ever see רבה בר רב הונא?

אמר ליה ר' אדא בר אהבה לרב הונא ודידך מאן מגלח להון א"ל חובה חובה תיקברינהו לבניה כולהו שני דר' אדא בר אהבה לא אקיים ליה זרעא לר' הונא (נזיר נז:)

So הונא איסור החולא so they aren't באיסור במקיף אדא בר so they aren't באיסור במקיף, and ר' אדא בר אדא בה says they are באיסור במקיף.

I want to suggest that if you don't say that רבה בר רב הונא שas born after רבה בר אהבה 'ז's death, you can say that he was born before this מנשה based on this מנהדרין:

ומי הוו למיכל בני והכתיב ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה אמר רב חסדא עד יום מותה לא היה לה ביום מותה היה לה מכדי בנים היכא קא חשיב להו בחברון ואילו מעשה דמיכל בירושלים הוה דכתיב

דף יומי או וממצ אמם אמם

ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני ד' ותבז ואמר רב יהודה ואיתימא רב יוסף שקלתה מיכל למיטרפסה אלא אימא עד אותו מעשה היה לה מכאן ואילך לא היה לה

(סנהדרין כא.)

A historical נפקא מינה here would be to know if רבה בר רב הונא ever saw רבה בר אהבה ever saw אדא בר אהבה was alive when רב died:

כי נח נפשיה דרב וכו. קם רב אדא בר אהבה וכו. (ברכות מב:)

Also we know that רבה בר רב הונא did in fact see כד. In fact he was probably a teenager under twenty as this meeting was רבה בר רב הונא wedding.

רב הונא לטעמיה דאמר בן עשרים שנה ולא נשא אשה וכו. (קידושין כט:)

כי איכלל רבה בריה רב הונא איניש גוצא הוה וכו. וכו. שמע רב ואיקפד וכו. וכו. (מגילה כז:)

You can't say that what the נזיר in נזיר means is that רבה בר רב הונא died withing 'ב's lifetime since we know that that is not true.

וכו. וכו. אדהכי נח נפשיה דרב הונא שלח ליה רבה בר רב הונא הכי אמר אבא וכו. וכו.

(בבא קמא כא.)(גיטין פו:)

Based on all of these אמרא's I want to explain that רבה was born before רב אדא בר אהבה's statement, and the סנהדרין in the מניר is like we find in the סנהדרין.

נח

ר' יהושע

המגדל יתום בתוך ביתו

אמר לך ר' יהושע וכי מיכל ילדה והלא מירב ילדה מירב ילדה ומיכל גידלה לפיכך נקרא על שמה ללמדך שכל המגדל יתום בתוך ביתו מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו (סנהדרין יט:)

תנו רבנן מעשה בר' יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול שברומי אמרו לו תינוק אחד יש בבית האסורים יפה עינים וטוב רואי וקבווצותיו ... הלך ועמד על פתח בית האסורים אמר מי נתן למשיסה יעקב וישראל לבוזזים ענה אותו תינוק ואמר הלה ד' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו אמר מובטחני בו שמורה הוראה בישראל העבודה שאיני זז מכאן עד שאפדנו בכל ממון שפוסקין עליו אמרו לא זז משם עד שפדאו בממון הרבה ולא היו ימים מועטין עד שהורה הוראה בישראל ומנו ר' ישמעאל בן אלישע (גיטין נח.)

Was Rabbi Yishmael Ben Elisha an orphan? If so who raised him after ר' יהושע redeemed him?

יומי אז ממפ אם מאם אם אם

נט

And I'll Rise Up And Do It A Thousand Times Again (Eden Golan)

וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצוהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה (בראשית מא:יד)

ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אותו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוירו

(בראשית מא:מב)

With divinely inspired insight to interpret Pharoh's dream, Joseph was elevated to the throne from his former position in the pit of prison.

אמר להו גברא רבה אנא אמרו ליה מנא ידעינן אמר להו או אתון בעו מינאי מילתא או אנא איבעי מינייכו מילתא אמרו ליה בעי את אמר להו האי מאן דקץ כופרא מאי משלם אמרו ליה משלם דמי כופרא והא הוי תמרי אמרו ליה משלם ךמי תמרי אמר להו והא לאו תמרי שקל מיניה אמרו ליה אימא לן את אמר להו בששים וכו. וכו. (בב"ק **נט**:)

This story is with אליעזר זעירא. He wasn't the only one who was released from being detained on account of his showing his knowledge of the laws.

אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי הוה מסקי ביה דבי ריש גלותא זוזי אייתיוהו קא מצערי ליה הוה שדי רוקא אמר להו ריש גלותא אייתו מאנא סחיפו עלויה אמר להו לא צריכתו הכי א"ר יהודה רוק דורסו לפי תומו אמר להו צורבא מרבנן הוא שבקוהו (שבת קכא:)

So you see that in the times of the גמרא if one showed that he was a צורבא מרבנן it would get him out of jail. However, if he showed his **superiority** in learning, this would get him the throne (i.e. Rosh Yeshiva position).

אביי ורבא ורבי זירא ורבה בר מתנה הוו יתבי והוו צריכי רישא אמרי כל דאמר מילתא ולא מפריך להוי רישא דכולהו איפריך דאביי לא איפריך וכו. וכו. (הוריות יד.)

It happens to be that אב" was older than רבא. Here is the proof.

כשמת רב יהודה נולד רבא (קידושין עב:)

Now תוספות in גמרא נמרא to be literal. ד"ה אמר רבה רב הונא אסברא לי understands this גמרא to be literal.

And we know that אביי was alive and saying over שמעתתא's in the name of צר' יהודה 'ר''s lifetime.

עולא איקלע לפומבדיתא אמר ליה רב יהודה לרב יצחק בריה זיל אמטי ליה כלכלה דפירי וחזי היכי אבדיל אל אזל שדר ליה לאביי וכו. וכו. (פסחים קד:)

Nevertheless they only made אביי the דאש ישיבה because of his capabilities when it came to learning, and they didn't take into account the fact that he was older.

דף יומי צדאטוצאו וממצ אמם

נט

יארוד

Somewhere Over The Rainbow . . . Birds Sing

The word יארוד is used in three different contexts (it has three different definitions in the Talmud).

יארוד (שבת עח.)

Cataract

יארוד (כתובות מט:)

Jackel

יארוד נאלא (סנהדרין נט:)

Demented Yarud

The Demented *Yarud* is a species of bird that always seems to be wailing and mourning. *(Rashi)*Perhaps it is the American Goldfinch.

American Goldfinch

The latin name is **Spinus tristis**.

Tristis in Latin means Sad. It is called this because its song might sound sad.

Here are the modern Latin Languages words for "Sad".

Spanish	triste
French	triste
Italian	triste
Portugese	triste
Romanian	trist

דף יומי פדאפופאו ומנספ אמם

As you can see these different latin languages all are using the same word.

נט נט

אמר רב מזבח שנפגם כל הזבחים שנשחטו שם פסולין וכו. וכו. (זבחים נט.)

דאמר ר' נתן כל הנודר כאילו בנה במה וכו. וכו. (נדרים נט.)

I don't think the leaders of the generation, the גדולי הדור, would say that the politicians vows can serve as a sufficient replacement for the מזבח of the בית המקדש which is currently in a state of being נפגם to say the least..

דף יומי בזאטובאו ומנספ אמם

D

Meat In Water

The authorities in Gaza said late Tuesday that a total of 12 people had drowned while trying to retrieve airdropped aid that had fallen into the Mediterranean, calling for an end to the airdrops — a last resort to get urgently needed food and other supplies into the enclave — and an increase in deliveries by land.Mar 27, 2024 — The New York Times

If raw meat were to be in water, would it last longer or not? I want to suggest that there might be a contradiction between the בבא מציעא and the כתובות in מרא regarding this.

ת"ר אין משרבטין את הבהמה ואין נופחין בקרביים ואין שורין את הבשר במים (בבא מציעא ס:)

פרש"י ד"ה **ואין שורין בשר במים** . שמלבין והכחוש נראה שמן

Rashi explains that putting meat in water makes it appear more white, and this makes leaner meat appear more fatty. This is prohibited to do for it is misrepresenting the item that is being sold to the consumer.

אמר רפרם בר פפא אמר ר' חסדא לא שנו אלא שנתן מים על גבי בשר אבל לא נתן מים על גבי בשר מזדבן אמר רבא ובכרך אע"פ שנתן מים על גבי בשר מזדבן אמר רב פפא ובכפר אע"פ שלא נתן מים על גבי בשר לא מזדבן וכו. וכו.

(כתובות ד.)

. פרש"י ד"ה **שנתן מים ע"ג בשר .** שוב אינו ראוי למוכרו במקולין . **בכרך .** שכיחי אינשי טובא ויש קופצים הרבה

Rashi here says that once the meat is in water it is no longer fit to be sold in the market. Rashi seemingly neglects to mention the reason for this. If one would suggest that the reason is because of the prohibition to sell meat that was watered that is mentioned in ברא מציעא then it would not be understandable why יבא would say that in a ברך (a big city) it is able to be sold. So one might conclude that the reason it is not able to be sold is because it ruins the quality of the meat, and so buyers don't want to buy it. If that is the case then it might be hard to understand the אמרא that watering the meat makes it more appealing to buyers, and it is prohibited for reasons of misrepresentation of the product to the consumer. A separate question one might ask is why it is permitted to sell watered meat in a ברך in the אמרא in גמרא what is prohibition of the prohibition of the

דף יומי צדאשוצאו ונגסצ זאם

צמיעא? Perhaps one can answer that the prohibition is only for stores, and people that regularly make a business of selling meat, as opposed to the case in מסכת כתובות where the mother of the bride died along with the father of the groom shortly before the wedding, making this a truly exceptional case, and so the Rabbinical decree was not enacted in this exceptionally rare case.

Meat In Water

Rise

ואמר ר' יהודה אמר שמואל טבח אומן אסור לשקול בשר במים (ביצה כח.)

And Rav Yehuda said in the name of Shmuel: A professional butcher is prohibited to weigh meat by placing it in water.

Artscroll Note "6": A container with markings on the side was partially filled with water. The markings designated the height to which the water would rise when a particular weight of meat was immersed in the water. The butcher could then ascertain the weight of a piece of meat by seeing how high it would cause the water to rise. This is therefore prohibited on Yom Tov. (*Rashi*)

However there is a certain element of guesswork involved in this method. Therefore, only an expert butcher is prohibited to use this method, because only he can obtain an accurate weight from it (see *Rashash*)

משקין ואוכלין

Allthough we say that (יומא עוו.) שתיה בכלל אכילה היא (שתיה משפיד , nevertheless according to שתיה של we see that משקין is not בכלל אוכלין.

אלא ר' יוסף מאי טעמא לא אמר כר' יצחק אמר לך ביצה אוכלא ופירות אוכלא לאפוקי משקין דלאו אוכלא (ביצה ג.)

דף יומי בזאטובאו ומנסצ קמם

DX

ר' שמן בר אבא

Woman Right

Woman Right

1. אמר ר' שמן בר אבא בוא וראה כמה קשין גירושין שהרי דוד המלך התירו לו לייחד ולא התירו לו לגרש (סנהדרין כב.)

King David was not permitted to divorce his wife (she might not have wanted to be divorced and lose her position as queen).

Woman

2. א"ל ר' יוחנן לרב שמן בר אבא הני ביעי חשילתא שריין ואת לא תיכול משום ואל תטוש תורת אמיך (חולין צג:)

Do not abandon the Torah of your mother.

Right

3. ואף ר' יוחנן סבר לה להא דרב הונא דאמר ליה ר' יוחנן לרב שמן בר אבא הב לי מסנאי יהיב ליה דימין אמר ליה עשיתו מכה ודילמא כחייא בר רב סבירא ליה והכי קאמר עשית של שמאל מכה ואזדא רבי יוחנן לטעמיה דאמר ר' יוחנן כתפילין כך מנעלין מה תפילין בשמאל אף מנעלין בשמאל (שבת סא.)

When יוחנן asked ר' שמן בר אבא קי for his shoe, אמן ק' gave him the **right** shoe first, to which 'י protested that he should have given him the left shoe first.

יומי או וממצ אתם אתם

סב

וסימניך

המזבח

The מזבח together with the אמות long. This can be found in מסכת זבחים on . דף סב עמוד ב on . דף סב עמוד ב on מסכת זבחים. A way to remember this is that the word בגמטריא equal to 62 or .

תנן התם הכבש והמזבח ששים ושתים (זבחים סב:)

סב סב

אפרו של יצחק

אלא אמר ר' יוסף קרא אשכח ודרש ויאמר דויד זה הוא בית ד' האלקים וזה מזבח לעולה לישראל כי בית המ בית ששים אמה אף מזבח ששים אמה בשלמא בית מינכרא צורתו אלא מזבח מנא ידאי אמר רבי אלעזר ראו מזבח בנוי ומיכאל השר הגדול עומד ומקריב עליו ור' יצחק נפחא אמר אפרו של יצחק ראו שמונח באותו מקום ור' שמואל בר נחמני אמר מכל הבית כולו הריחו ריח קטרת משם הריחו ריח אברים (זבחים סב.)

ובהשחית ראה ד' וינחם מאי ראה אמר רב ראה יעקב אבינו דכתיב ויאמר יעקב כאשר ראם ושמואל אמר אפרו של יצחק ראה שנאמר אלקים יראה לו השה רבי יצחק נפחא אמר כסף כפורים ראה שנאמר ולקחת את כסף הכפורים מאת בני ישראל וגו' רבי יוחנן אמר בית המקדש ראה דכתיב בהר ד' יראה פליגי בה ר' יעקב בר אידי ורבי שמואל בר מחני חד אמר כסף הכפורים ראה וחד אמר בית המקדש ראה ומסתברא כמאן דאמר בית המקדש ראה שנאמר אשר יאמר היום בהר ד' יראה (ברכות סב:)

דף יומי צדאטוצאו ומוסע זהם

כט כט כט

"Oh! Apples."

The mound of ash in the middle of the מזבח was referred to as the תפוח.

תפוח היה באמצע המזבח פעמים שהיו עליו כשלש מאות כור וכו. וכו. אמר רבא גוזמא (תמיד כט.)

We similarly find a mound in the abdomen of a developing young woman's body.

מאי כף אמר ר' הונא מקום תפוח יש למעלה מאותו מקום כיון שמגדלת נתמעך והולך (נדה מז:)

א"ר חמא ברבי חנינא מ"ד כתפוח בעצי היער וגו' וכו. וכו. (שבת פח.)

תוס' שם ד"ה פריו קודם לעליו . וכו. וכו.

Tosafos says that the תפוח referred to by the אתרוג is the אתרוג.

ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ד' אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב כריח שדה של תפוחים (תענית **כט:**)

שם תוס' ד"ה של תפוחים . וכו. וכו.

Tosafos in תענית says the same thing.

טעם עצו ופריו שוה:

There are four fruits that the גמרא says about them that they have the same taste as their tree.

1. אתרוג (סוכה לה.)

Citron

דף יומי צדאטוצאו וממצ אמם

2. פלפלין (סוכה לה.)

Peppercorn

3. הדס (סוכה לב:)

Myrtle

4. תלתן (ביצה יג.)

Fenugreek

אמר רבא הריני כבן עזאי בשוקי טבריה אמר ליה ההוא מרבנן לרבא תפוחים בכמה אמר ליה וכי מערבים בתפוחיםם וכו. וכו. (עירובין **כט.**)

Wake Up (:תחת התפוח עוררתיך (סוטה יא:)

דף יומי צדאשוצאו ונגוסצ זהם

La Gran Manzana

Today the city of new york is referred to as the "Big Apple". There actually was a city in ancient times known as "Apple" or תפוח.

ר' חנין אמר רב מקום הוא ששמו עינים וכן הוא אומר **תפוח והעינם** (סוטה י.)

The Apple of the Eye

Wake Up (:עוררתיך (סוטה יא

אמר ליה ומה אעביד ליה אני היום סמכוני באשוישות רפדוני בתפוחים ובעא מינאי מילתא דאיבעי טעמא (ביצה כא:) רש"י ד"ה **אני היום סמכוני באשישות וכו.** ד"ה דבעיא טעמא וכו. וכו.

Reproductive Freedoms

סג סג

ההיא איתתא דעיילא לההוא ביתא למיפא נבח בה כלבא איתעקר ולדה אמר לה מרי דביתא לא תידחלי לדקילי ניביה ושקילין טופריה אמרה ליה שקולא טיבותיך ושדיא אחיזרי כבר נד ולד (שבת סג:)

A certain pregnant woman came into a particular house to bake. A dog barked at her, and her fetus was uprooted. The owner of the house (and the dog) said to her, "Don't worry for the dog's fangs and its claws have been removed." She said to him "The gratitude for your reassurance has been taken away and cast onto thorns. The fetus has already been dislodged." (Artscroll)

דף יומי בדאפופאו וממסע קאם

The oblivious dog owner wondered: Was this dislodging more recently or less recently?

קודם דקודם (יבמות מג.)

לפני דלפני: (עבודה זרה כא.)(עבודה זרה יד.)

וכל שקבעה לה שלשה פעמים הרי זה וסת (נדה סג.)

And When The War Will Be Over

שיר המעלות בשוב ד' את שיבת ציון **היינו כחולמים** (תהלים קכו:א)

It was like it was a dream.

I want to point out that it doesn't say היינו חולמים, rather it says היינו בחולמים which means "we were **like** or **as if** in a dream. This implies that it wasn't actually a dream.

:כדאמרי אינשי

דף יומי בזאפובאו ומספ זאם

"Home Sweet Home"

"There's no place like home."

ועת ... (קהלת ג:ח) שלום